

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones dominicales super evangelia et epistolas

Hugo <de Prato Florido>

[Nürnberg], 6. Mai 1483

[Sermones LXXXI (octava post trinitatis) - XC]

[urn:nbn:de:bsz:31-311765](#)

Lales figurati sunt q̄ sicū habentem solum
folia cui xp̄s maledixit q̄ statim aruit Mat.
xxi. Nam verus predictor deb̄z esse factor
xb̄bi qd̄ predicit. Quia vt dicit Greg. **L**ui⁹
vita despiciat restat vt e⁹ doctrīa p̄temnatur
Rōs. xv. Non em̄ audeo aliquid loqui eoꝝ
q̄ per me nō effecit christus. **H**̄ figura pat̄z
ī **E**xo. de rōnali x̄itatis ⁊ doctrine qd̄ stabat
in pectore sacerdotis. Et nota qd̄ quidā di-
cunt tm̄ semel dñe qui s. xp̄m solū habent in
ore pdicando ⁊ pfitendo. **I**sai. xxix. **D**opn-
lus hic la. me. o. coꝝ af. e. lō. ē a me. Alij dicūt
bis dñe. q̄ sc̄z credūt corde ⁊ confitent ore.
sed ope p̄radicūt. **T**hō. i. Confitent se nos
se dñi factis autē negāt. Alij dicunt ter dñe.
qd̄ non fit nisi in sp̄sancto. glosa. ter dicē do-
minus biesus est in corde credē. ore pfiteri. ⁊
opere attestari. Nam vñ sine altero eff̄z ne-
gare. Et sic intelligitur illd̄ **J**ohel. ii. **D**is q̄
cunq̄ inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. **D**icē
ergo bis vel sel̄ n̄ sufficit ad introitū regni ce-
loꝝ. Et sic pat̄z quartū ⁊ p̄sequēnt' totum.

De epistola Sermo. Ixxij.

Ebitores sum⁹

Onō carni vt fm̄ carnem vinamus
Rōs. viij. De vita ⁊ mō viuendi
magna ē p̄trouersia int̄ mūdanos ⁊ viros dei
Qā mūdani dicūt ⁊ male q̄ fm̄ carnē de-
bemus vine⁊ ⁊ desideria carnis pfice. q̄ ob **S**acra
st̄ bona mūdi vt ipſis ad n̄m p̄moduz ⁊
vtilitatem vtamur. Et ideo saraceni qui tōli-
ter s̄ mūdani dicūt q̄ om̄ re ⁊ zoi actu possiu-
mus vti in q̄ nō iniuriam p̄ximo nec directe
ptumeliaꝝ inferim⁹. Viri aut̄ dei a rōe ⁊ sp̄u
facto illuminati dicūt ⁊ bñ. q̄ fm̄ carnē non
debemus vine⁊ nec eius desideria pfice s̄ fm̄
rōem ⁊ sp̄mlactū. De hac at̄ materia det̄mi-
nat apl̄s ī epl̄a hodierna. In qua quidē epi-
stola q̄tuor facit. **P**ri⁹ di. q̄ nō fm̄ carnē de-
bemus vine⁊ ⁊ abulare. In p̄ncipio ep̄le. **S**e
cundo vtriusq; vite fine⁊ ⁊ fructū nitit assig-
re. ibi. Si fm̄ car. vit. mo. si autez sp̄u fac. car.
mo. vi. Tercō ondit q̄ vine⁊ fm̄ sp̄m ⁊ n̄ fm̄
carnē possum⁹ p̄grue face. ibi. **Q**uicūq; enī
sp̄u dei agunt. hi filij sunt dei. nō ei accepisti
sp̄m seruitutis iterū i timore. **Q**rito q̄ testi-
nū sp̄sancti. apl̄s qd̄ dā qd̄ in tertio mem-
bro dicit. s̄ q̄ nos qui sp̄u dei agimur sumus
filij dei satagit confirmare ⁊ si filij ⁊ heredes

ibi. **I**pe em̄ sp̄us testimoniū reddit sp̄m n̄o
q̄ sumus filij dei. **S**i autem filij ⁊ heredes.
B q̄ **P**ri⁹ ergo di. q̄ fm̄ sp̄m ⁊ non fm̄
carnem debemus vivere. **E**t hoc est q̄ dicit
Debitores sumus non carni. vt fm̄ carnem
vivamus. i. fm̄ desideria carnis ⁊ voluptates
que legi dei non sunt subiecta. imo sunt pessi-
ma desideria ⁊ pessima opera carnis. **S**alla.
v. **M**anifesta autem sunt opera carnis. q̄ sit
fornicatio. adulterium. immundi. impu. luxu.
ydolorum seruitus. auaricia. ⁊ sic de alijs. vt
in precedenti sermone. **E**t sic patet primum.
Secundo vtriusq; vite finem ⁊ fructū as-
signat. qui est mors ⁊ vita. **M**ors enim est fi-
nis ⁊ fructus vite carnalis ⁊ vita est finis et
fructus vite sp̄ualis. quia si fm̄ desideria car-
nis vixerimus moriemur tripli morte. scilicet
mortē nature citius. **E**ccl. xxxvij. **P**rop̄
trapulaz multi obierunt. **M**orte culpe. quia
gula ⁊ luxuria sunt duo capitalia vicia pro-
pter que anima separatur a deo ⁊ remanet mor-
tua. i. **T**himo. v. **C**uidia que in delicijs est vi-
uens mortua est. **E**t morte pene eterne. **S**ic
mortuus fuit diuines epulo ⁊ sepultus in infer-
no. **L**uc. xvij. **S**i autem sp̄u facta carnis mor-
tificaueritis. id est si a sp̄u sancto ducti. ⁊ pro-
pter vite eterne amorem. ⁊ non p̄pter vanaz
gloriam ⁊ auariciam ⁊ sanitatem p̄sequendā
vel p̄opter quodcumq; aliud carnale p̄mo-
dum. vt multi faciunt. mortificauerimus mē-
bra nostra per opera nostra sc̄z p̄ opa pnie.
ita q̄ in opera carnis non prouinciant. viue-
mus tripli vita. s. vita nature diutius. **E**ccl.
xxxvij. **Q**ui absti. est ad vi. **V**ita gr̄e. **M**at.
xvj. **S**i quis vult p̄ m̄. x̄ire. i. in vita grātie
me cum esse abne. se. i. vitā carnalē crucifigat.
Salla. v. **Q**ui aut̄ sunt xp̄i car. s. cru. cum vi.
⁊ cōcn. **E**t vita gl̄ie. **M**ath. v. **B**ti paupes
sp̄u. ⁊ beati qui lugent. ⁊ beati qui p̄se. pa. zc.
quoniam ipsoꝝ est regnum celoz. **I**bi ponū-
tur septem beatitudines. id est septem opati-
ones p̄cedentes a septem donis sp̄u sancti.
quas habēt viri sancti qui membra sua mor-
tificant super terraz. propter quas reprobant
titur eis regnum celoz. **S**ic ergo patet q̄
si consideremus. p̄sideremus q̄ qui viuit fm̄
carnem incurrit omne malum. ⁊ primatur oī
bono. quia cum finis includat in se virtualē
ea que sunt ad finem. ⁊ triplex mors supē
dicta sit finis omnis mali. ⁊ triplex vita sit fi-
nis omnis boni. ⁊ viuens fm̄ carnem incur-

Loꝝ fuit in epl̄a

Berimo

rat hanc triplicem mortem et priuet superdicta triplici vita. manifestum est quod talis sic vienes sum carnem incurrat omne malum et priuet omni bono. Eccl. ix. Qui pec. in uno vitam bonam habet. et econverso. qui vivit sum spem priuatorem omni malo. et sequitur ostē bonum. Eccl. viii. Qui custodit mandata non expiet quicquam mali. ¶ Notandum autem quod propter octo non debemus sum carnem impium et eius desideria vivere sed sum spem. ¶ Primum propter divinū ordinem seruandum. nam deus institutor naturae ordinavit quod caro tanquam accilla obediret et anima tanquam domina imperaret. Gen. iii. Sub te erit appetitus eius: et tu dominaberis illius. Cum autem sum carnem vivimus caro dominat et anima servit. Proverbi. xxx. Per tria mouet terra et quantum sustinere non potest per seruum cum regnauerit. ¶ Secundo propter hostem vitadii. nam caro est hostis noster occultus. et mortifera quam sanitifera consulit. Gallat. v. Caro concupiscit adversus spem. Sed ut dicitur. Greg. nullus hostis efficacior est ad nocendum quam familiaris inimicus. Et ideo nullo modo est carni obedendum et credendum. Eccl. xij. Ne credas inimico tuo in eternum. Tunc vero creditur carni quando eius desideria perficiuntur. Exemplum de Sampson qui confisus est in validitate que signat carnem et desiderium eius perfecit et dormiuit in sinu eius. Et ideo fuit captus et ligatus et exoculatus. Iudi. xvij. ¶ Tercio propter falsum iudicium evadendum. Caro enim est corrupta et infecta concupiscentia mali antequam nata et quia naturaliter est corrupta invicat dulcia esse amara. et amara dulcia. sicut febricitans. Aug. Vnde latro non sano pena est panis qui sano est suavis. Et oculi egris odiosa est lux que puris est amabilis. Et non est ei credendum nec que appetit tribuenda. sicut frenetico vel febricitanti non sunt danda que petunt. Qui autem sum carnem vivit in omnibus credit carni. ¶ Quarto propter debitum exoluendum. Nos enim habemus magna debita exoluere et multis multa tenemur. Sumus enim primo obligati deo propter innumerabilia beneficia. Nam ad imaginem suam nos creauit et de manu dyaboli per mortem propria nos redemit. Ioh. Vnde parare vobis locum. ¶ Secundo beate marie. quia per eam sumus valde exaltati. sumus deo reconciliati et omni maledictione que per feminam nobis prouenerat etclusi sumus dei benedictionem consecuti. et omni gratie sumus restituti. Judith. Tu gloriam hierusalem. tu leticia israel. tu honorifica populi tecum. ¶ Tercio sanctis angelis. quia in prelio nobis quotidie assistunt totum orbem ad nostrum communem ordinant. et in morte animas nostras ad celum deferunt. Hebreorum primo. Omnes enim sunt administratori spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis. ¶ Quarto beatissimis apostolis qui nos ab idolatria et multis erroribus remouerunt. quia nos in baptismo in dei filios regenerauerunt et a peccatis omnibus absolverunt. Mathei. xvij. Et quodcumque solueris super terram erit solutum et in celis. ¶ Quinto sanctis martinibus quia per fidem per quas salvamur feruenter defenderunt quia nos ad bellum animaverunt. Mathei. xvij. Et portae inferi non preualebunt aduersus eas. ¶ Sexto beatissimis confessoriis. quia nos ad pietatis opera suo exemplo induxerunt quia nobis viam perfectionis ostenderunt. quia nos in moribus et doctrina erudierunt. Mathei. Glos. estis lux mundi et vos estis sal terre. ¶ Septimo sanctis virginibus quia dei ecclesiam tanquam gemme et picture ornauerunt quia christo tanquam sponso nupserunt. et quia spiritualiter valde secunde fuerunt. et multos filios et filias generauerunt. Isaie. Multitudine deserteris magis quam eius qui habet virum. ¶ Octavo debitores sumus proximis nostris quibus tenemur dilectionem cordis. subventionem in necessariis. et compassionem in aduersis. Mathei. Estote misericordes sicut et pater vester misericordis est. ¶ Nono debitores sumus diuie iusticie. cui debita magna debemus exoluere et pro peccatis que commisimus et pro bonis que omisimus. et pro gratiis quibus male vidi sumus. Mathei. Oblatus est ei unus qui debebat ei. x. milia talenta. Et sic patet quod multis et ex multis sumus obligati et magna debemus exoluere. nec valemus. et ideo quotidie in oratione dominica petimus. Et dimittite nobis debita nostra. Mathei sexto. Et ut didicimus ab expertis non estonus super onus debitorum maxime usitato. Hic cadit exemplum de illo sacerdote qui habebat optimum vinum et magna debita vsluraria et nulli volebat de vino dare quod dicebat quod deficiet vino. quod soluebat si debita moreret per eo. scilicet quod omni mane et sero

LXXXI.

10 octo novem tamem

bibebat satis de vino illo et p̄sequēs faciebat eū letū et debitorū oblinisci. nō ergo canissimis subeamus debitū carnis ad qđ nō tenem⁹ ut hīm carnē vinam? Quāē em̄ hīm carnē nō ē soluē debitū. imo ē addere debitū sup̄ debitu⁹. qui autem addit debitū cito p̄sumit substantiam suam et postea mendicat. Exemplū de filio. pdigo qui postq̄ p̄sumpsit substantiam suā custodiebat porcos et cupiebat implere vētrum de siliquis porco⁹. Prouerbi. xxiij. Vacantes potib⁹ et dantes simbola cōlument. ¶ Quinto. ppter impossibilitatem vitandā. q̄r̄ impossibile ē vt carni quis satis faciat. q̄r̄ quāto plura impendimus ei. tanto vult plura et nūc̄ satias. Prouerbi. xx. Tria sunt insatiabilia. et q̄rtū nūc̄ di. sufficit. ifernus et os vultus. et terra que nūc̄ satias. aq̄ ignis abo nūc̄ di. sufficit. Ignis iste ē cōcupiscentia carnis que nūc̄ di. sufficit. Job. xxxi. Ignis ē vsc̄ ad p̄sumatōem teuorans. Et ideo carni faciendū ē sicut nequa⁹ seruo. Eccl. xxiiij. Seruo maliwolo tortura et p̄pedes. mitte eū in opatione⁹ si vac⁹. ¶ Sexto. ppter dignitate⁹ obseruandas. Hō em̄ ē dignissima creaturaz et est sic ordinatus ut dicit Boe. q̄ si hīm rōez et spiritū virtuose viuit transffertur ad deos id est angelos. Si at hīm carnis desideriū viuit infra bestias redigit. et diversis bestiis p̄pat. Sene. Quosdā vētri obedientes loco aialiu numerem⁹ non hoīm. Nōs. Hō cū i. bono. cēt nō intellex. p̄pa. ē iu. insip. et silis factus ē illis. Bern. Puto si bestie loqui scirent diceret. ecce adam factus est quasi vñns ex nobis. ¶ Septimo ppter malā euadenda. Nam viuens hīm carnē infinita mala incūrit. Dia etiā bona cōvertunt ei in malum. et baptisimus et fides. et meritū passio- nis xp̄i. et ḡre dei. et tps et om̄ia bōa nature et fortune. ita q̄ vere de eo p̄t dici. illud Mar. xiiij. qđ dictū ē de iuda. Bonū erat illi si natu- nō fuisse hō ille. Et aut q̄ hīm sp̄m viuit oīa querunt i. bona etiā mala p̄ occasionem ut di. Aug. Ro. viiij. Diligentib⁹ deū oīa co- operant i. bonū. ¶ Octauo nō debemus hīm carnez viue ppter pena euadendā et glia⁹ cō sequēdā. q̄r̄ vt in secūdo membro dictū ē viuens hīm carnem p̄sequit om̄ē mortem in q̄ oīa pena p̄tinet. Et viuēs hīm sp̄m viuet oīa vita in q̄ oīe bonū et oīe gaudiu⁹ p̄tinet. Psal. lxiiij. Ocu. nō vi. de. absq̄ te. q̄ p̄pa. exp. te. Et sic patet secundū. ¶ Tercio oīdit q̄ vi-

vere hīm sp̄m et nō hīm carnē possimus et de- bēmus. q̄r̄ qui sp̄m dei agūt. i. lege sp̄uali a do- data et infusa cordi agunt interius. bi filii dei sunt. i. exterius exteriori caritate bona opera faciunt. Blo. bi filii dei s̄t nō tm̄ creatiōe sed imitatōne que facit filiū in bono. Ephe. v. Imitatores mei estote sicut filii carissimi. Et filiter in malo. Job. viij. Nos et patre dy- abolo estis et desideria patris vestri vultis fa- cere. Et nota hic q̄ agi hīm p̄bm et damas- enuz p̄prie brutoz est que mouēt impetu ad opus nec refrenari possunt. in quo notat do- minium legis sp̄us vel potius dñiū sp̄us. q̄ legem suā ad ducendū affectū vsc̄ in op̄ exterius. Actu. iiiij. nō em̄ possamus que vidi- mus et audiūmus nō loqui. Unde plus est agi q̄ regi. importat em̄ vēbementiam impe- tis potentis. Sic agebat hiesus a sp̄u in de- ferto. Lu. viij. Nec est ignominiosus agisici. mo est honorabile. Multo c̄i magis bonum agimus si sic a sp̄u agamur. q̄ autem bi q̄ spi- ritu dei agunt. i. lege sp̄uali a deo infusa cor- di. interius agunt s̄ int filii dei. i. exterius ex a- more seruūt. patet q̄ tales nō accepēt spi- ritum seruitutis exhibite in timore solo. Et hoc iterum sicut inde fecerūt. q̄ sp̄m recepe- runt in se. q̄r̄ nō plus effecit in illis nisi seruē timorē quo lege⁹ adimplerent. Cuius signu⁹ fuit quia lex fuit data in igne et fulgorib⁹ et to- nitruis terribilib⁹. vt patet Ero. xij. Hebre. xij. Ita terrible erat qđ ridebat q̄ moyses dixit. extermitus sum et tremebundus. Nō ci accepistis sp̄m seruitutis in timore iterū sicut inde semel sed accepistis sp̄m adoptiōnis filioz. i. p̄ quē adoptat et efficiūt filii electi et p̄sequēs accepistis sp̄m dilectōnis. null⁹ em̄ adoptat in filiū nisi diligat. Ephe. j. Qui p̄- deſt. nos i. adop. fi. Et tal sp̄us expellit timo- rem de corde. i. Job. viij. Timor nō est in ca- ritate. Idez tamen ē sp̄us q̄ opatus esti illis timore⁹ et legem timoris tedit eis. et in nobis amorem et legem amoris tedit nobis. Idem ergo sp̄us est. sed ppter diversa opera dissili- ter appellatur. Nā sp̄us timoris di esse inde- is quia codem sp̄u quo in tabula scripta ēlex timor incussus est eis. qui grām nōdu intelligebant de sua infirmitate peccatis p̄ lege⁹ cō- iuncti. Sp̄us af libertatis d̄r̄ esse his quibus imptit ei ope grā et regeneratō in vitam el- lam et fides que p̄ dilectionem opat nō p̄ti- morem. nō formidando penam sed amando

Berimo

injustiam. ut dicit Aug. Ipse enim fides et dilectionis spiritus sancto est. Duo enim timores hic insinuantur. Unus est in perfecta caritate scilicet timor castus qui nos filios dei generat. Alter qui non est in perfecta caritate servilis. Hi autem duo timores faciunt duo genera seruorum. Est enim seruus qui est et filius qui timet dominum et honoret patrem. et est seruus qui timet penam sed non diligit iustitiam. ut dicit Aug. Et quod tanto beneficio non debemus esse ingrati. et spiritus gratos nos facit. ideo spiritus est in quo clamamus ab ha pater. tanquam illi gratias referentes. id est qui nos clamare facit impellens nos ad clamandum. Gallat. iiiij. Misericordia deus spiritum filium sui in corda vestra clausa. ab. pa. Hic autem duo ponit que tamen unum sunt. Sed abba dicit propter hebreos. hebreum enim est pater dicit propter latinos. his enim duobus generibus hominum loquatur scribendo romanis. Nec tamen greci excluduntur. quod patris grece idem est quod patris latine. et fere eadem est vox. Notandum ergo quod propter sacramentum utrumque posuit. sicut Mar. viij. utrumque dominus in passione rememorat. Nam Christus factus est lapis angularis ecclesie collecte primis ex hebreis ad quos pertinet abba. primum ex gentibus ad quos pertinet pater quia ecclesia de utroque proposito in uno angulari lapide Christo est collecta: qui fecit utrumque unus ut esset unus grecus et unus pastor. ut dicit Aug. Nota etiam quod hic clamo: non est in labore utrumque motus tamen sed magis in corde per desiderium et seruorem. sicut tacenti moysi dictum est. quid clamas ad me. Exo. viij. Et sic patet tertium. Quarto probat per testimonium spiritus sancti. quod filius dei sumus. quod ipse spiritus sanctus testimonium reddit spiritui nostro. id recognoscere facit mentem nostram dum per eum facta remissione bene agimus. et filius dei sumus. hoc facit recognoscere spiritus sanctus dum in ecclesia fit remissio peccatorum in spiritu sancto. quam remissionem licet tota trinitas faciat tamen proprie ad spiritum sanctum deum pertinere quod spiritus promunis est patri et filio ambo utrumque uno. quod quem sit societas et unitas. qua efficiuntur unum corpus unius filii dei. Unitas enim compaginat quam facit caritas quod

.LXXXI.

est a spiritu sancto. Et sic illud ad spiritum sanctum intelligitur pertinere. quod gratiae et bonitatis est sic testificari. bonitas autem spiritui sancto attribuitur. Et nota quod testimonium indubitanter per tria reuelatur. scilicet per fraternalm caritatem dum in corde sentitur. joh. iiij. In hoc scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam quod dili. fratres. Per eterne dulcedinis predestinationem. Aug. Quid est quod me in eius recordatione tam dulciter tamque vehementer afficit. Numquid non ipse est deus meus. quasi diceret. ita hic est fons in quo non communicat alienus. Et per vocationem de testationem et penitentie voluntariae aggregationem. nemo enim sibi displaceat. sibi irascitur se puni. nisi habeat aliquid in se fortius se. Ephe. v. Remo utrumque carnem suam odio habuit sed nutrit et souet eam. Si autem filius sumus et heredes. heredes quidem dei. coheredes autem Christi. Magnus autem fructus est esse filium dei per gratiam. quia efficit beatitudinem vitae eternae. in qua omnia bona continentur. Et intellige quod non est aliud hereditas dei cuius heredes sumus quod ipse deus. Ipse enim est tota merces. Gen. xv. Ego merces tua magna nimis. Quia ut dicit Aug. Ut ilio dei est tota merces. Huius autem hereditatis Christi in quantum homo non obsecum heres. Sed in quantum deus est. ipse est hereditas. Ps. Dominus pars hereditatis mee. Quia enim divina naturam est hereditas nostra. et enim humana naturam est pars hereditatis nostre et non obsecum heres. Huius autem hereditatis Christus nos instituit esse heredes in morte sua. dum dixit Luce. xxij. Ego dispono vobis. scilicet mihi. pater meus reg. ut edam et bibam super me. in regno meo. Et Jobau. xvii. Volo ut ubi ego sum et ille sint mecum. id eiusdem glorie possessores. Filiis autem concubinarum qui sunt filii carnis et enim carnem vivunt. largit enim munera id est bona temporalia. In cuius figura Christus ascendens crucem exiit se omnibus indumentis suis et crucifixoribus dedit. In cuius etiam figura scriptura refert quod abraham dedit Iacob hereditatem. filii autem concubinarum largit enim munera Gen. xxv. Nos autem ut dicit apostolus ad Galatas. iiiij. enim Iacob reprobationis filius sumus et si filii et heredes. Et sic patet quartum.

Dñica. ix. de evan. Sermo. lxxij.

Homo quidam

Herat dñes qui habebat villicū et hic dissimilatus est apud illū quia si dissipasset bona ipsius Lu. xvij. Tres errores pullulabant in mundo i aduentu xpī et adhuc pullulant. **P**rimus est q̄ hō ē liber dñs oī bonoꝝ que possidet sive sint bona nature sive bona fortune. et quicqđ placet si bi potest inde facere sine peccato. Math. xxij. An nō licet mi. qđ volo facere. Sic tenent saraceni. Qđ si verū esset nequacqđ dñs reḡeret rōem a villico. **S**ecundus est q̄ hō in predicatione v̄l disputatione nō debet allegā dicta vel facta boīm d̄minator. **C**ōtra qđ dicit Aug. q̄ si quid fidei nostre direxerint acōmodum accipiendum est ab eis tāqđ ab indignis possessioribꝫ sicut qui rapit rosam et dimittit spinā. **Q**uod si verū esset nequacqđ xp̄s villicum iniquitatis adduceret i exēplū. **T**ercius est q̄ deus amicis suis bñfacit in hoc m̄dō 7 in alio. et qui sunt hic diuites erūt diuites in celo. et qui sunt hic pauperes erūt paupes in futuro. Qđ si verū esset nequacqđ xp̄s diceret diuitibꝫ vt facerēt sibi pauperes amicos q̄ ip̄sī sūt heredes regni. **C**ōtra hec tria est p̄sens euangeliū. In quo duo p̄ncipaliter p̄tinent. **P**rimo em̄ p̄abolā quedā ad p̄positū de diuite quodā 7 eiꝫ villico enarrat. ibi. **H**ō quidaz erat dñes qui hēbat villicum. **S**ecundo p̄abolā ad p̄positū adaptat. ibi. **E**t ego dico vo. fa. vo. a. d. mā. inq. Circa p̄abolam quinqꝫ ponunt. **P**rimū ē apud dñm villici dissimilatō. ibi. hō quidā erat di. b. vil. 7 hic diff. ē ap̄d il. q̄sl dissī. bo. ip̄i. **S**ecundū est a dño villici citatō. ibi. Et vocavit il. 7 ait il. quid hoc au. d te redde rōem vil. tue. **T**erciū est villici callida cogitatō. ibi. **Q**uid faciam. q̄ dō. au. a me vil. fo. nō valeo mēdicare eru. **Q**uartū ē villici accelerata executio. ibi. Cōuocatis itaqđ sin. de. do. sūi. dixit p̄ mo z̄. **Q**uintū est a dño suo villici p̄medatio. ibi. **E**t lau. do. vil. inq. eo q̄ p̄iu. egi. quia si. se. b̄. p̄iud. fi. lu. in ge. sua sunt. **P**riō ḡ ponit villici dissimilatō cuꝫ d̄r. **H**ō quidam erat di. z̄. **H**ō iste filius dei est qui est dñes oī bonis. quia cū ip̄se sit ip̄a beatitudo. **J**oh. xvij. hec est vita eterna. et beatitudo s̄m. **B**oē. sit status oīm bonoꝝ aggregatō p̄fectus. liquet ipsum eē oībo bonis plenū qui fa-

ctus ē hō vt nobis oīa bona sua daret. Ro. viij. Pro nobis omnibus tra. il. s. filii. q̄o n̄ etiā cum illo oī nobis dō. **P**rofecto qui nob scipsum dedit oīa nobis dedit. **Q**uidqđ ergo habemus sive in bonis nature sive in bonis fortune. sive in bonis q̄rē sive gl̄ie. totum ab eo tenemus tanqđ miles tenet fēndū a rege īmo plus tanqđ villicus a dño qui nō h̄i bonis dñi sui. nisi solā dispensatōem. **V**illicus sicut d. glo. p̄prie ē ville custos. yconom⁹ autē ē dispensatōrē rētū 7 bonoꝝ dñi. **H**ic autem villicus accipit generaliter p̄ dispensatōre. **V**illicus ergo iste est hō cui deus oīa bona dedit tanqđ dispensatōri suo. Mathei xxv. **H**omo quidā p̄e. p̄si. vo. ser. su. 7 tra. il. bo. s. 7 vni d. quin. ta. al. xo d. al. xo vñi. vni cuiqđ s̄m. p̄prium p̄tutē. q̄ nō oīa oībꝫ dedit s̄ alicui plus alicui minus. **H**ic autem villicus diffamat tripliciter. **P**rimo apud dñū p̄ angelos qui nobiscū morant̄ 7 referūt factōstra corā deo. **T**hob. xij. Cū orates cū lacrimis 7 se. mor. obtuli oīoēm tuā corā deo. Et similiter referūt mala nostra. **L**alis diffamat p̄ cūdientiam facti. quia facta nostra mala 7 bona ascendunt corā deo. **S**ene. xv. Clamor zōdomor 7 go. venit ad me. **I**bidez. iiiij. **A**or sanguis fratrii tui abel clamat ad me de terra. **A**ctu. x. **E**lemosyne 7 orōnes tue ascenderunt in memorā i p̄spectu dñi. Et ad **H**ebre. iiiij. **O**ia nuda 7 aperta sunt oculi eiꝫ Et de quo ē diffamat? **C**erte quasi dissipat bona ip̄ius. **E**x quo patet q̄ bona que habemus non sunt nostra sed dei. q̄ a deo sunt nobis tradita. quia dī. bona ipsius 7 non bona sua. j. **K**or. viij. **Q**uid habes qđ nō acceptisti. q. d. nibil. **C**erte peccator oīa bona tui dissipat. **E**t primo bona nature mal' v̄sibus applicando. que nobis deus p̄tulit. vt ad bona ipsis v̄teremur. vt intellectū ad cognoscēdū vera. voluntatem ad amandū bona. me moriam ad recolendū dī beneficia. 7 oīamēria 7 totū corpus ad dei gloriam 7 honores sc̄i ad seruēdū iusticie i sc̄ificatōez vt oīlos ad vidēdū dī creatūas in q̄bꝫ maḡ dī bonitas appetit. aures ad audiēdū dei p̄pha et sic de alijs. vt supra dictū ē i ep̄la. **H**umanū dico. j. **K**or. vij. **G**lorificate 7 porta. de i cor. vestro. **R**ōs. xij. **O**bsccro vos p̄ mise. dei. vt exhibi. cor. v. deo hōs. vi. s. deo pla. **G**ed peccator p̄uerit ordinē. 7 deuastat intellectū applāndo ipsum ad cognoscēdū falla 7 dyā.

Duo h̄i - evan.

77

Berimo

bolica mundi. **Iaco.** iiij. Non est ista sapiētia
descendens sed terrena animalis et
dyadolica. Denastat voluntatem volendo
nociva et apparentia bona. dissipat memoriam
recolendo iniurias. et ad malum puocantia.
Math. xvij. Domine recordati sumus. quia
seductor ille dixit post tres dies resurgam. Dis-
sipat etiam omnia membra et totum corpus
seruiendo impudicicie et iniquitati ut oculos
applicando ad concupiscibilia carnis et mun-
di. aures ad vanam et in honesta audiendum. et
sic de alijs. **Rōs.** vi. Sicut exhibustis mem-
bra vestra seruire immundicie et iniquitati ad
iniquitatem. ita exhibete nunc membra vestra
seruire iusticie in sanctificacionem. Secun-
do dissipat bona fortune. vel indebite acqui-
rendo. sicut fucus dissiperentur si partica-
cunt nuces excuterentur. secundum vnum tenaciter
tenendo et ipsi non vntendo ut anar. Dic dis-
sipatur scientia si ipsa non vntamur. **Eccles.** xij.
Tresaurus inuisus et scientia abscondit. qd utili. i
utrisque. Et ipsa inutiliter et nocive expendet
de re prodigus. **In.** xv. Dissipavit substantiam
suum vi. lux. cum mere. Tercio dissipat
bona gratie ipsa tanquam immundicias. p-
niciendo. nec de ipsis curando. qd sacramenta
ecclesie et virtutes et dona spiritus sancti. et me-
ritum passionis hiesu christi voluntarie pro-
digit. **Eccles.** x. Hic enim animam suam vnglē
habet: quoniam in vita sua piecit intima sua
Tre. i. Dederunt per cibo queque preiosa ad
refocillandam animam. Nec de ipsis curat.
quia predicatores et ministros ecclesie vocetes
quomodo ipsa possit rehahere et paratos ea red-
dere sibi spernit. **Lor.** iiiij. Tanquam purgamen-
tum huius mundi facti sumus omnium ipsi-
ma. **Job.** xij. Qui dicit deo rect. a no. sci. vi. t.
no. Potius vult perdere oia bona gte quam vnu
aureum. et potius vult lucrari vnu aureu et
omnia rehahere. Secundo dissimilat hic vil-
licus iniquitatis id est peccator: apud homi-
nes qui ad infamandum sunt valde proni. Co-
tra quos dicitur **Eccles.** xij. Audisti verbū adver-
sus proximū cōmoriatur in te. Fides quia non
te dimittet. Et alludit vulgare quo dicitur. Ipse
creparet nisi diceret. Sicut ei sumus procedit
ab igne et fetor a cadavere. sic infamia a peccato.
nec potest fieri ignis quoniam sumus exeat. ita nec
peccatum fieri quoniam infamia diffundat. Et no-
ta est quod est valde stulem de fama non curare. Qui
enim famam accipit alteri. ad sue fame restitu-

LXXXII.

tionem multoplus tenet quod ad restitutions
temporalium. qd ut dicitur **Prouer.** xxij. Melius est
nomē bonū quam dinitate multe. Tercio diffa-
mat apud omnes creaturas que cum accusat
quasi eas incarcernans teneat videlicet denari-
os in cista. frumentū in horreo. et vinū in do-
lio etc. Item quatuor elemēta accusant pec-
catorē que triplici voce fūm bugone dī factō
victore nobis alloquuntur. Accipe redde. fu-
ge. Accipe beneficium. redde debitū. fuge sup-
plicium. Prima vox est famulantis. secunda
admonentis. tercia prominentis. Vix famulā-
tis. Nam dī celum. Ministro tibilitez ī die
ut vigiles. tenebras in nocte ut pauses. ad cō-
solutionem tuā temporū vicissitudines mini-
stro calorē estate. et frigus hieme. Aer dī. Ad
utilitatem tuam tibi flatum prebeo. et omne
genus cuius ad tuū mitto obsequiū. Aqua
dī. potum tibi prebeo. soles purgo. amentia
rigo. et omnia diversorum genera piscium ad tuū
efū nutrio. Terra dī. Ego te porto. pane cō-
firmo et vino letifico. Ignis dī. Ego te cale-
facio. omnia cruda ad tuum commodum co-
quo. Vox admonentis. Mundus dī. seruio
tibi. qd factus suis propter te. vt et tu seruias illi qd
te et me fecit. propter se si sentis beneficium redde
debitū. nec qui fecit te et me puniat te propter me
Vox prominentis. Ignis dī. a me pruberis. A
qua a me demergens. Aer in me ventilaberis.
Terra dī. a me absorberis. Infernus a me de-
glutieris. Iō dicitur **Sap.** v. Armabit cre. ad
yle. mi. Ibidem. pugnabit cū illo orbis terra-
rū ptra insensatos. Et sic patet primū. Hec
cundo ponit villici a dño citatō. qd vocavit
illum et ait illi. Quid hoc a te. te quo talia
audire non debebam cum omnia bona mea ti-
bi tradideri. Hec consideratio retraxit ioseph
nec pec. cū vtrū dñi sui. **Gen.** xxxix. Ecce dñs
mi. om. mibi tra. ig. quid habeat l. dō. s. Quō
ergo possum hoc magis facere. et pec. in d. m. Econ-
tra de malis dī **Job.** xij. Abundant taberna-
cula predonum et audacter puocant deū. cū
ipse tederit oia in manus eoz. Et nota qd ex
his verbis demonstratur qd non de facili de-
bemus credere dicenti malum de aliquo. Gen.
xvij. Descendam et videbo utrum clamores
opere compleuerint. **Job.** iiiij. Nolite omni-
spū credere. Quia ut dicitur **Eccles.** xij. Qui
cito credit leuis est corde. Vocabat ergo illū
ut sciret veritatem. Dicit hic glossa. Vocabat
dominus quando inquit timores eterne dam-

natōnis. 7 ideo d. red. rōem v̄llicatōis tue. idum viuis cogita qualiter debeas opari sciens te p̄ oīb̄ factis tuis redditū rōem. Eccl. xj. Scito q̄ p̄ his oīb̄ adducet te de in iudicū. Hiero. Hinc comedā siue bi. siue aliud quid agam sp̄ videt il. tu. terri. incis auribus insonare. sur. mortui ve ad iudi. Ut hec redditō rōnis p̄ eē de presenti 7 tñc ad p̄fessionem referit. Confessio c̄m est quasi quedam p̄putatō corā dei vicario. Isaie. xxxviiij. Re. co. tibi om̄es annos meos i ama. aime mee.

¶ In summa nota q̄ generaliter de septē q̄ret dñs rōem in die iudicij. iuxta septē bona que dedit 7 om̄isit hōi. Primiū ē corpus cuī membris. Secundū est anima cuī suis potētjs. Terciū est virtutes 7 dona sp̄p̄sancti cum sacramentis. Quartum est artes cuī documentis. Quiū est mūdus cuī elem̄tis. Sextū ē tēpus. c̄t̄ incrementis. i. cuī vicissitudinib⁹ temp̄. Septimū ē q̄ dedit seipm̄ passum pro nobis in preciū f̄demptionis. Ephe. v. Tradidit seipm̄ p̄ nobis. De his omnib⁹ queret deus rōem in die iudicij. De p̄mo. j. Cor. v. Dēs ei nos maifestari oport̄ ante tribu. xp̄i ut reſe. vn. pp. cor. put gessit. De secundo 7 tercio. Math. xxi. L⁹ ē imago bec 7 sup̄st̄ptio. imago quo ad animā cuī suis potētjs. sup̄scripto quo ad virtutes 7 dona cuī sacramentis. De quarto Math. xxv. de talēto cōmisso p̄ qđ intelligit̄ ars vel scientia. De q̄nto Ps. Aduocauit ce. desur. 7 terrā discerne p̄p̄lm̄ suū. De sexto Treno. j. Cōuuit ad uer. me t̄ps. Hiero. Dē t̄ps tibi impensum requiret a te. q̄liter sit expensum. De sept̄o Zacha. xj. Afferte mihi mercedem meā probis. s. que feci 7 susti. p̄ vo. Carissimi si diligēter attendimus de oīb̄ nobis collatis bonis strictā rōeu nos reddere oportebit 7 de ip̄is bonis nihil possim̄ nobiscū ferre. j. Thio. vj. Nihil int. in hūc mū. uec auf. qđ pos. Soluz ergo p̄ expensis stamus in hoc mūndo. Et iō staltū est valde multa yelle h̄re cuī in mūlbo nō sit nisi affictō sp̄us 7 cogitatō noria 7 ad ultimū redditō rōnis ip̄oz bonoz. Eccl. v. Vidi alind malū sub sole dinitie p̄gregate in malū dñi sui. Et de oīb̄ nihil nisi breue vitā habemus. Eccl. v. Et qđ h̄z hō d̄ universis dinitijs suis. nisi q̄ cernit eas oculis suis. nā ybi sunt molte opes. sunt 7 mlti qui comedunt eas. Optia ē ḡ sentētia apli 7 p̄siliuz. j. ad Thimo. vj. Haben. ali. 7 qui. te. his

osten. simus. Quia cui minla dāt magna rō ab eo requiret. Dum em̄ crescent dona crescunt rōnes donoz. vt inq̄t Greg. Item si diligenter attendimus magna cura nobis incūbit 7 oīno necessaria. Nam de nos ipsos nobis p̄misit. Eccl. xv. ab initio deus p̄st̄tuit boninem 7 reliquit eū in manu p̄siliuz. Quilibet autem hō ē qđdam castū fortissimum quod 7 vndiq̄ expugnar. Nam expugnatur a textis p̄ p̄sp̄era corripendo. a sinistris p̄ aduersa frangendo. a sursum p̄ p̄sp̄tionem 7 per superbiam eleuando. a deorū p̄ desperatōem dep̄mendo. ab ante plaqueos temptatōnum male opando. a retro p̄ moriam maloz ad malū incitando. Et h̄ omnia demones qui non dormiunt operantur 7 in tandem bello p̄ditō est in membris n̄is que se tenent cum inimicis nostris. Rōs. vj. Videò aliam legem in mem. m. Qđ ergo expedit nobis curā alioz recipe. Et sic patet secundū. Tercō ponit v̄llici callida cogitatio ibi. Quid faciam iquit. q̄t̄ do. me. au. am. vil. vo. nō va. zc. Duo ob modis hōi inopia constitutus bonis suis p̄sumptis potest sibi de necessarijs p̄uidere. s. p̄ opus manū suaſi. 7 p̄ acquisitōem ab alijs. Hec autē duo excludit̄. cuī d̄r. Fodē n̄ valeo mē. eni. Logitemus ergo 7 nos quid faciemus in morte c̄ amoti fuerimus a dispensatōe oīm bonorū. 7 erimus oīno mendici. quia nec poterimus operari. Mathei. xxv. Ligatis ma. 7 pe. mit. eū in tene. exter. Similiter mendicare ent inutile. Exempluz de quinq̄ virginib⁹ fatuus q̄ ab alijs virginib⁹ 7 a xp̄o repulsam p̄asse fut. Math. xxv. Ite po. ad v̄. Amen dico vobis nescio vos. Similiter nos a xp̄o 7 ab oīb̄ sanctis repulsam patiemur nisi hic opemur duz temp̄ habemus. Et ideo bonū est consiliz salomonis. Eccl. ix. Quodcūq̄ potest manus tua facere instā. op. q̄ nec opus nec ratō nec sapia nec scia erūt ap̄d inferos quo tu p̄ peras. Si em̄ sic cogitasset diuīs epulo non fuisset in tanta penuria p̄stitutus. q̄i nec vñā guttā aque potuit habere. Hic cadit exemplum regis francie qui dū eslet̄ i extremis p̄stitutus cuī magno fletu dicebat. Heu mibi quo vado vbi erit hac nocte hospitū meum quam rationem reddam deo meo de tot bonis que omnia relinquo 7 nihil possim̄ incūporare. 7 vertens se ad milites 7 barones aiebat. Larissimi mei relinquitis me solum ire 7

De Ann. p̄pet. 107. dñs

oī. ad qui. vñā dñs
vñā dñs
vñā q̄pet. abeo 2. vñā

Berimo

nullus restruz associat se mibi. Et hoc dices
expiravit. Faciamus ergo nobis amicos ut
iste fecit. vt si non operemur sim? particeps
eorum operum. Unde ait scio quid facia te-
pore huus villicationis. id est dum viuo ut
cum amotus fuero a villicatione scilicet per
mortem recipiant me supple illi quibus misere-
ricordiam impendam in tomos suas. id est si
am particeps merito eorum in celo. nam fin-
menta mansiones celi distribuuntur. Psal.
Jocundus homo qui miseretur et comodat.
Et attende qd in hoc mirabiliter peccant
homines. quia de futura vita non curant p-
uidere. impudentiores bestijs. Proverbio.
vij. Vade ad formicam o piger et considera
vitam eius. Hic cadit exemplum de illo qui
fuit electus dominus in ciuitate quadam in
qua erat consuetum qd in fine anni dominus
ad insulam quandam exulando mitteretur. i
qua neqz cibum inueniens neqz vestimentz
in fame et nuditate male atterebatur. vt patz
in histria barlaam et iosophat. Idem facit
apis. et homo miser non curat si moriatur fa-
me in alia vita. et tamen si debet stare ad bal-
nea solum octo diebus mirabiliter vadit mu-
nitus. Et sic patet tertium. Quarto ponitur
villici accelerata executio quia connoca-
tis singulis debitoribus domini sui dixit pri-
mo. Quantum debes domino meo. qui. d. cen.
ca. olei. Blo. Cados grece dicitur amphoza
latine vinas tres continens. Dixitqz illi. Ac-
cipe cautionem tuam. id est literas sive car-
tas vbi caues de debito tuo. qd solum debeas
domino tuo quinquaginta cados olei. Dimi-
diam ptem dimisit ei. Deinde aliqz dirit. Tu
vo quantum debes. qui ait centuz choros tri-
tici. Blosa. Chor. xxx. modijs ipletur. Mo-
dius continet. xlviij. libras frumenti sicut sex-
tarius florentinus. Dixitqz illi. Accipe lite-
ras tuas et scribe. lxx. id est in quibus scriptus
est qd solum debes domino tuo octogita cho-
ros. Quintam partem dimisit ei. Abi nota
qzatum ad mysticum sensum qd p illum qui te-
bebat oleum qd quem intelligunt subdit pl?
dimittit qz illi qui debebat triticu qd que intel-
ligunt plati qui tenent ad consecratorem cor-
poris xpi et ad poscendum pane verbi divini
corpus xpi mysticum. maior ergo debet subdit
qz platis remissio. facilius enim est venia apud
deum subditoz qz platoz. qz leniora sunt eo
su peccata. Sap. vij. exiguo pcedit misericor-

LXXXII.

dia. potentes autem potenter tormenta pa-
tentur. Ista autem accelerata executio est con-
tra multos valde qui concipiunt bonum pro-
positum et nunqz pariunt. Psal. xxvij. Ge-
nerunt filii vscqz ad partuz et non erat virtus
pariendi. Soph. ij. vox cantantis in fenestra
coruus superluminari. qz sic coruus sp dicit
cra. cra. Sic multi considerant mala sua et p-
tunt et reuertunt se in eis. et dicunt se oino velle
exire et tamen non exiunt. Prover. xxvj. Si-
cut ostium vertitur in cardine suo sic piger in
lectulo suo. Contra quos dicit Eccl. v. Ne tar-
des queri a do. et ne dis. te die in diem. Subi-
to em ve. ira. il. zin et epore vidicte disperdet
te. Et ideo dicit Psal. xxvj. A facie tua domine co-
cepimus et parturiuimus. Mulier quando co-
cipit. et non parit moritur. Et sic patet quartum.
Quinto ponitur villici commenda-
tio. qz laudauit dominus villici iniquitatis qd pru-
dentier egisset. Nota qd duo fuerunt in isto vil-
lico. unum fraudulentia qua cōrectauit bona
domini sui ipso invito. Et Alterum fuit pruden-
tia. qua sibi tam caute in posteru puidit. Q-
tum ergo ad primu non laudat: sed qz ad
secundu. Et ideo dicit qd prudenter egisset. Dei
de xps huius rationem assignat: dicens. qd fi-
lii huius seculi id est mundani qui dicunt fi-
lii seculi. per imitationem qua seculum imita-
tur. prudentiores sunt filii lucis. id est iustis
et bonis qui christum veram lucem imitantur
Non autem simpliciter prudentiores sunt.
sed in generatione sua sunt prudentiores. qz
simpliciter prudentius non est. nisi qd conside-
rat ultimum et universalem finem qui deus est
Omnes autem aliqz sunt prudentes sive quid
Et ideo iusti filii lucis sunt simpliciter pru-
dentiores filii seculi. Et ideo sicut dicit Be-
da. Sicut bubo noctua et mus melius videt
denoche qz nos. tamen simpliciter nos melius
videmus qz ipsi. ita filii seculi quasdam a-
stutias et versutias mundi in lucrando et te-
cipiendo melius vident qz filii lucis. Sic iste
villicus subtiliter considerauit deceptionem domini sui
vt per hoc posset euadere. Posset etiam co-
paratio istius excessus esse de genere ad ge-
nus vt scilicet filii seculi dicantur pruden-
tiores in genere mali puta in deceptionibus
et etiam versutibus mundi quam filii lucis in
genere boni. puta scilicet in sollicita cura a-
nume et bonis operibus. quia magis solici-
te et magis prudenter mundani faciunt opera

seculi. q̄ in isti opera lucis. **Vsaic.** lxxij. **Quasi**
pannus menstruate vniuerse iusticie nostre.
Sed contra dicit Augustinus. q̄ plus debet
amari iusticia q̄ ante amabatur iniquitas.
Et glo. **Augusti.** dicit super illud psal. **Bo-**
nūm mibi lex oris tui super milia auri et argē-
ti. **Amplius** caritas diligit deum q̄ cupiditas
aurum. **Dicendum** est q̄ semper in iustis plor-
amatitur deus q̄ aliquod temporale possit di-
ligi a cupiditate. hoc est ex maiori dilectionis
radice. nō tamen sp̄ ex feruentiori motu sed ali-
quando ex ipsa caritate que excedit cupidita-
tes surgit motus minoris feruoris q̄ ipse mo-
tus cupiditatis. ¶ **Hic** ergo non attendi-
tur excessus prudentie q̄stum ad ipsam radici-
em. sed quātum ad motum quia nihil pro-
hibet filios lucis minus prudentes esse cir-
ca diuina et minus feruentur diuina operari
qui tamen plus diligunt deum quam mun-
dani filii seculi operentur terrena qui tamen
minus ea diligunt. **Huius** solutionem etiaz
queras in epistola septime dominice in fine se-
cundi membra. ¶ **In** fine nota septem nota-
bilia de hoc villico ut ex hoc euangelio patet
¶ **Primum** est. quia cognovit se habere do-
minum cui deberet reddere rationem. **Secū-**
dum est quia preuidit villicationem sibi esse
auferendam. **Unde** dicit de vtroq; quid fa-
ciam. quia dominus auferet a me villicationē
Eccl. vii. **Memorare** no. t. et ineter. non pec-
ca. **Job.** ix. **Aerebar** omnia opera mea scies
q̄ non parceres delinquenti. **Lercium** est q̄r
considerauit statum suu. **Hiere.** ij. **Vide** vi-
as tuas in conualle. **Quatuor** est. quia cogita-
nit quo sibi succurseret in futurū. **Unde** ait
Gcio quid faciam. **Gal.** vij. **Dum** temp⁹ ha.
op. bo. ad omnes. **Quintuor** est quia curauit
sibi facere amicos. **Eccl.** xxv. **Beatus** qui in-
uenit amicum verum. **Sextum** quia discrete
divisit. **Ns.** **Dispersit** dedit pauperib;. id ē
discrete dispersit. **Septimum** est quia dedit
alijs exemplum benefaciendi. **Unde** et lau-
davit dñs villicum iniquitatis **Dat.** v. **Sic**
lu. lux vestra coram hominibus ē. **Et** sic pa-
tet quintū et p̄ sequens primum principale
¶ **Secundo** post parabolam sequit̄ pabole
adaptatio ad propositū. **Et** hoc ē. **Ego** di-
co vobis fa. vo. ami. de mā. inq. q. d. **Qmīq-**
dem sic laudatus est villicus de beneficio illi-
cito et ego q̄ p̄ trarium vos hortans dico vo-
bis fa. vo. ami. s. pauperes de mammona ini-

quitatis. id est de dīnitīs que multis sunt oc-
casio iniquitatis vt cū defeceritis a vita p̄nti
vel a vestris meritis recipiant vos. id est sint
causa quare vos recipiamini in eterna taber-
nacula. id est in celestibus mansiōibus. **Jo.**
xiiij. **In** domo patris mei mā. mul. sunt. **Hic**
d. glo. **Nō** quoslibet pauperes habemus fa-
cere amicos sed eos qui possint nos in eterna
tabernacula recipere. **Non** ergo peccatores
Eccl. xij. **Si** benefecēs scito cui benefecēs.
Ibidem. **Benefac** iusto et inuenies retributi-
onem magnā. **Ibidem.** **Būfac** humili et ne de-
teris impio. **Qd** intelligendū est in dnobus
casib; **Anus** ē si credit cū alicui das q̄ p̄
pter donu; iusticiam negligat. **Alius** ē cū da-
tur p̄ facinore impietatis. vt faciūt illi q̄ dāt
bistrionibus causa bistrionatus. **Indubitā-**
ter ergo p̄ subueniendum est filii di q̄ si
liji dyaboli. **Illi** etiam sustentāti sunt ne pe-
reant. non quia mali sed quia naturam bonā
habent. et ad imaginem dei facti sunt. **Etno-**
ta q̄ hec mammona h̄ mammone. sicut dīc
glo. syra ligua dīnitie dicunt. **Punica** ḥo li-
gia dī lucrum. **Dicitur** etiaz mammona ne-
dēmō qui dīnitie p̄fess non q̄ sue sunt s̄ q̄
de ipsis temptat. **Dicuntur** quē dīnitie mā-
mona iniquitatis quatuor modis. ¶ **Pnō**
non quia dīnitie inique sint fm se cū sint cre-
atura dei. sed quia occasio sunt iniquitatis ma-
le ipsis vtentib; quemadmodum scientia dī
inflare. j. **Cox.** viij. **Scientia** inflat. ¶ **Secū-**
do dicunt iniquitatis. quia de iniquitate col-
lecte sunt sicut dicit glofa. q̄ fm naturā insti-
tutā omnia erāt communia. **Sed** natura de-
stituta p̄ peccatiuaricia s̄bintrahit et fecit
meū et tuū. et inde ē collectio dīnitiar. **Hcōz**
quē s̄sū d. **Aug.** **Dis** diues aut iniquū ē aut
beres iniq. ¶ **Lercio** dicunt iniquitatis q̄ in-
equalitatis q̄. in equaliter habēt nec fm me-
rita. q̄r vnu h̄ mille aureos et ali⁹ nō habet
tres denarios. **Et** frequēter q̄ dign⁹ ē multa
h̄ ē quasi nihil h̄. et q̄ nō ē dign⁹ ml̄tra possidz
¶ **Qrto** dicunt iniquitatis fm **Aug.** q̄ in-
iquitas id est māndus q̄ totus ī maligno posi-
tus ē dicit eas dīnitias sed in veritate n̄ s̄ dī-
nitie sed fallaces dīnitie. **Dīnitie** enī simpli-
citer sunt dona sp̄issanci. et h̄tutes et menta
In hac ergo adaptatione pabole tria ponū-
tur. **Primo** ē moneū vt nob̄ amicos faciam⁹
Secundo oñdit d̄ quo amicos face tebē q̄
de māmona iniquitat̄. **Tercō** ad q̄d amicos

Divitiae

Berimo

facere debemus subiungitur quia ut recipiat nos in eterea tabernacula. **¶** Primo ergo morem urt nobis amicos faciamus quia inter omnia bona que facere possumus hoc est principium. **S**facere amicos Eccl. vij. Amico fidelis nulla est comparatio et non est digna poteratio argenti et aurum. **H**oc dicit quod preciosissimum genus diuinitatum est amicos innenisse. Tullius. Omnes rebus humanis anteponenda est amicicia. nil enim tam nature aptum tanquam conuenienter ad res secundas vel adversas. **A**d conuersationem quippe nature multum valet amicicia. quod si prosperitas assit habemus qui nobiscum gaudeat. si vero aduersitas habemus qui nobiscum eam sustineat. Amicicia enim praesertim consanguinitati. Tullius. In hoc probatur amicicia propinquitatem. quod ex propinquitate benignolentia tolli potest ex amicicia non. Sublata enim benignolentia nomine amicicie tollitur. et propinquitas remanet. Consanguinitas namque facit ut aliquis sit tibi propinquus et amicicia facit ut quis sit qui alter tu. Tullius. Qui verum amicum intueretur quod exemplar aliquid intueretur sui quo circa et absentes assunt et egentes abundant. et imbecilles valent. et quod dictu difficultius est mortui vivunt. Verbi gratia. qui sanctos vel pauperes bonos fecerunt sibi amicos. qui iam decesserunt. sunt in curia celesti ante deum cum illis. cum nondum ibi sint in propria persona. Ites qui pauperes bonos vel alias bonas personas fecerunt sibi amicos. qui iam decesserunt. sunt in eis coram deo in oratione. et cum sint ipsi egentes meritoz in eis abundat. et cum per se sint debiles resistere dyabolo in eis sunt potentes. quia bona et merita amicorum applicantur eis. Item cum aliquis in propria persona sit mortuus in amicis vivit qui ei subveniunt et testamentum eius fideliter exequuntur. Exemplum de illo fratre qui deputatus fuit penitus purgatoriis. xxx. annis et socii sui extraxit eum pro celebrando. **¶** Et notandum quod ille qui vult facere sibi amicos homines duo debet considerare. **¶** Primo ut faciat sibi amicos homines virtuosos et bonos. Tullius. Hoc ipsum primum sentio amiciciam nisi in bonis esse non posse. quod tibi erit amicus qui sibi est inimicus. Eccl. xiiij. Qui sibi nequam est cui bonum erit psalmus. Qui diligit iniquitatem odit aiem suam. **E**t ideo cum hominibus mundi non est facienda amicicia quia mali sunt. et hoc apparet manifeste. quia amici mundi non sunt veri amici sed ficti. et non possunt in tempore necessitatis. Prover. xx. Amici diuinitum multi. a paupre autem et

.LXXXII.

quos habuit recedunt ab eo. **E**t ideo de talibus non est curandum. Boetius. An preciosissimi sunt amici quos non virtus sed fortuna conciliat. **S**ed quos fortuna tibi fecit amicos infortunios faciet inimicos. et ideo si possides amicum in temptatione posside illum. ut dicit Eccl. vi. Holz ergo amici dei sunt faciendi amici et non homines mundi cuis reges. quia amici dei non querunt principaliter nostra sed nos. **C**or. iij. Non quero vestra sed vos. Amicimundi econuerso faciunt quia non querunt nos sed nostra. et ideo deficientibus nostris et ipsis ab amicicia deficiunt. **S**ed quia virtuosi homines non querunt nisi nos ideo deficientibus nostris ipsis non propter hoc deficiunt. **E**t ideo nec cum mundo vel mundanis amicicia contrahere debemus. Eccl. xxv. Tres species odint anima mea. pauprem superbus diuitem medacem. et senem fatuum et insensatum. Que tria conueniunt mundo qui est pauper in meritis et dives rebus. Prover. xix. Est dives cum nihil habeat et est pauper cum sit in multis divitiis. Similiter est superbus et mendax. fatuum et insensatus. quia quotidie flagellatur et nunc corrigitur. viii. Prover. xxvij. Si contuderis stultum in pila quasi tipsanas desuper feriente pila non auferetur ab eo stultitia eius. Secundo debet considerare ut amicizies beneficiis presequatur. Sapiens. Hoc tempore obsequium amicos. veritas odium patitur. Ignem amoris oportet nutri lignis beneficiis alioquin deficit. Prover. xvij. Cum defecerint ligna extinguitur ignis. Obsequia ei valde duras ad amorem provocant et de inimicis amicos faciunt. Ro. xij. Si es inimicus tuus cuiuslibet. si si. po. da illi hoc enim factum. ca. ig. cog. sua. eius qui. s. cor eius ad amorem tuum accendent. **¶** Secundo ostenditur de quo amicos facere debemus. quia de divitiis iniquitatis. Sed quomodo hoc est verum cum dicatur Eccl. xxvij. Qui offert sacrificium de substancia paupis quasi qui victimat filium in spectu patris. **E**t ideo dicit Augustinus. quod hec similitudo est intelligenda per atrium. ut sicut villicus fecit sibi amicos de alieno. ita nos faciamus de proprio. Exponit autem Augustinus. i. de ver. do. Fa. ro. a. de m. iniquitatis. i. de divitiis quas iniquitas. i. mundus iniquus dicitur. e. est divitias que in veritate non sunt divitiae sed fallaces divitiae cum vere divitiae sunt virtutes et dona spissit. **S**ed accipiendo sicutitudinem sicut factum est. tunc est dicendum quod duobus modis possumus exponere. Prover.

K

mo ut faciam nobis amicos de diuitijs iniquitatis. i. de diuitijs que quatuor modis dicuntur diuitie iniquitatis ut dictum est supra et tunc plannus est. Alio modo ut faciamus nobis amicos de diuitijs iniquitatis que male acquiruntur et persequuntur. Et de talibus quatuor modis possunt fieri amici. ¶ Primo cum integre restituunt paupibus ea que per rapinam vel furum ab eis male habita sunt. et humiliter petitur remissio de iniuria eis illata differendo restitutio. ¶ Secundo cum ignoratur cui sit restituendum et de opilio ecclie paupibus erogatur. ¶ Tercio cum aliquis contra phibitionem ecclie lucratur. ut laborando diebus festuis. vel aliter ita tamen quod non tenetur ad resolutionem ut est lucrum de meretricio vel interdum de glario. tunc enim est facienda medicina. unde facta sunt vulnera et danda est de hoc paupibus elemosina. ¶ Quarto faciendo sunt amici de maniona iniquitatis. i. de diuitijs que inique seruantur cum tenacitate. s. nimia veniali vel mortali. Potest enim quis damnari eo quod non dat sua. Mat. xxv. Discedite a me male. esu. em. et. Unde dives epulo damnatus est qui non dedit sua. Luce. xvi. ¶ Tercio ostenditur ad quid amicos facere debemus? quia non ad ambitum domandi vel ut magni videamur: sed ut nos recipiant in eterna tabernacula. Et ideo ut dicit glosa. Non quoslibet pauperes amicos facere debemus: sed eos qui nos possunt in etate. Et sic patet secundum et consequenter totum.

¶ Epistola.

Herm. lxxij.

Dicitur. ¶ **O**nsumus concupiscentes malorum sicut et ille. ¶ Cuius. Cor. x. Apol's recitauit supra in hoc capitulo multa beneficia que de fecit populo iudeorum. quia per manus moysi transierunt mare rubrum siccopede. submersis pharaone et exercitu eius. Et postea venerunt per desertum sub columna nubis per diem et ignis per noctem. in quo alii sunt manna. xl. annis. que beneficia in epista septuagesime continentur. In hac autem epista recitat peccata et penas peccatorum quas filii israel passi sunt. dum inter tot dei beneficia peccarent et hoc facit apostolus. ut per beneficia memorata ducat nos ad amore dei ut bene operemur. et per penas inflicitas: ducat nos ad

dei timorem quatenus a malis caueamus quod hec omnia in figura nostra pertingebant illis. et propter nos et nostram correctorem scripta sunt. In hac ergo epistola quatuor facit apostolus. Primo nos horribilitur. ut a quinq[ue] vicis caueamus. i. que filii israel per desertum eundo inciderunt. in principio epistles. Secundo quare ab his cauere debemus assignat causam et rationem ibi. Hec autem omnia in figura pertingebant illis. scripti sunt ad correctorem nostram. Tercio ex premissis reddit nos cautos circa duo. s. circa casum in peccatum et circa temptationem ad calum impellentem. ibi. Itaque qui se exi. ita. vi. ne ca. temp. vos non apparet. n. bu. Quarto postquam per magnas penas nos terruit sublenat per spem et roto domini irrigatorem. ibi. Fide. de. est qui non parvo tempore suadet quod per vosque ad finem. ¶ Primo ergo nos horribilitur ut a quinq[ue] vicis caueamus i. que filii israel per desertum eundo inciderunt. et per ipsos valde puniti sunt. ¶ Primum est cupiscentia malorum desideriorum quoniam habentes manna cibum optimum non fuerunt contenti: sed desideraverunt carnes dicentes illud. Num. xj. Recordamur piscium quos permedebamus in egypto gratis in metem nobis venerunt cucumeres et pepones porrigentes et cepe et allia. Item vulgus quoque per miscerunt quod ascenderat de egypto sicut grauit desiderio carnium iunctis sibi filiis israel. et dominus misit in eos coturnices in maxima abundantia ita per sufficit omni multitudini per mensum. Et adhuc esse eorum erant in ore ipsorum et ira dei ascendit super eos et occidit magna multitudinem eorum. ita quod locus ille vocatus est sepulchra cupiscentie. Istud manna cibus optimus est corpus Christi et verbum dei. que debent Christi permedere. Job. vi. Nisi manna caeli habet. et ibi eius sanus non habet. vi. in vero. Mathei. iii. Non nisi homo. vi. homo est. Christianus ergo qui non habet corporis Christi. immo ipsum comedere nolunt sed desiderant cepas et allia. et bona tralia que faciunt hominem plorare multis modis sicut cepit faciunt lacrimari. et qui nolunt permedere verbum dei: sed nauseant super ipsum. et desiderant coturnices cibum regium. et verba mundana et historias romanoꝝ. ipsi sunt cupiscentes malorum desideriorum. propter quod dominus irascit valde et immittit diversas pestilentias in populo. scilicet guerras. infirmitates et famas et in quibus homines cum suis desideriis consumuntur. Deut. xxxix. Consumunt fame et denudabunt eos aues mortales amarissimo. quod fit in guerris. Multus ergo

Berimo

.LXXXIII.

deberemus solicitari ut digne corpus Christi sumeremus. et verbuz dei denote audiremus. qz vtrumqz habet mirabilia bona in homine efficer. Secundum est ydolatria qm moys moraz faciente in monte. ppls vitulos fecit aureos. et postqz comedenterunt surrexerunt ludere coraz eis. iipos adorare cu ludis et clamore. Quod cernens moyses ipos profregit in puluerem que sparsit in aquam. et bibere filii israel maledavit et statim apparuit in barba qui fuerunt autores criminis. Tunc moyses cu filiis leui vadens de porta castrorum usqz ad portas omnes illos qui habebant signum in barba interfecunt gladiis et fuerunt vigintitria milia intersectorum. et patet Exo. xxxij. Duo vituli au-
reis sunt concupiscencia carnis et concupiscencia oculorum. Illi adorant concupiscencias carnis quoz deus venter est. Qui ita colunt personam suam et ita sunt subiecti ventri sicut deo. immo in centuplo magis qz deo. Nam ut satisfaciatur vestri mandata dei permaneunt. Illa est peior ydolatria qz antiquoz. quia illa nobilia corpora ipsi adorabant. scilicet solem et lunam et stellas. Huius tales adorant saccum stercorum et cibum verium. Illi vero adorant concupiscencia oculorum id est diuitias qz deus natus est. qui per ipso acquirendo vendunt animam dyabolo ut quarus Eccl. x. Avarus nihil est celestius. hic enim animam suam venalem habet. Et qz iuxta simiam veritatis nemo potest duobus dominis servire. id est spreto deo seruit numerus. Coll. iiij. Avaricia qz est ydolorum seruitus. et vere deo seruitus qz avarus ut seruus comedit oia peiora domus et bona vendit ut pecuniam angeat. Et nota hic qz multis accidit sicut filii israel qui adoraverunt ydola. quia moyses non rediit ita cito de monte. Sic multi qui non recipiunt ita statim a deo quod volunt vadunt ad diuinos et sortilegos et per partem demonum credunt se petita obtinere. sicut fecit saul qui ait. Coarctor numeris quia dominus recessit a me et non respondit mihi. neqz per somnia neqz per divina. j. Regu. xxvij. Tercium est fornicatio. quando fornicati sunt cum madianitis et moabititis et dominus mandauit moysi ut suscepderet omnes principes exercitus et phinees filius eleazar filii aaron arrepto pugione ingressus est in panar post sambri et profudit eum cu scorto madianiti in locis genitalibus. et fuerunt illo die imperfecti. xxvij. milia. apls autem dicit. xxvij. milia ut tpatius loquatur et potius dicat minus qz

plus. Siquidem balam docuerat balach regem madianitarum ut pulciores mulieres posserent in vijs. unde transibant filii ut cum eis pescarent; et sic dominus iratus traderet eos in manus eius. Stud peccatum est mirabilis potentie ad trahendum et tenendum. Et iohannes dicit Ambro. cum omni peccato potest homo pugnare. Fornicatorem autem debet fugere. et non cum ipso pugnare. j. Cor. vi. Fugite fornicatoem. Quia fornicatio habet visum basilisci qui per visum interficit. Si enim volueris cum ipso pugnare. nec fortior es sampsone. nec sapientior salomone. nec sanctior danid. In quanto proficis. Omnes isti fuerunt victi a fornicatione et in anima interfici. Prover. vii. Fortis sum quiqz interfici sicut ab ea. Unde helyas qui imperterritus steterat ante regem fugita facie iesabel. vij. Regu. xix. Greg. Qui continentiam suam deo dedicavit habitare cum feminis non presumat. Qui ergo vult ab hoc peccato conservari illesus oportet quod per abstinentiam et disciplinam maceret corpus suum. sicut beatus benedictus qui per cutis vulnera eduxit vulnera mentis a corpore. quia voluptatem traxit in dolorem ut dicitur. Greg. Oportet etiam quod caret se a portio mulierum. et tertio quod bene custodiat sensus suos. et quarto oportet quod per castitate conservanda deum et sanctos deprecetur. Sap. viii. Et scini quoniam aliter non possunt esse continentis nisi deus dederit. Quartum est temptationis dei. id est dissidentia de deo. et ponitur hic effectus per causam. quia namque homo non confidit de deo ideo temptat deum. In hoc peccatum plures inciderunt filii israel. scilicet quando diffisi sunt quod deus non posset eis dare terram promissionis. et quando diffisi sunt de aqua in deserto et de cibo. Psal. Num. et per predicta. aut per me in deserto. Et in multis alijs locis. ut patet Num. xxij. Temptauerunt iam me per decem vices. Propter quod iratus dominus immisit in eos serpentes ignitos quorum mortibus omnes interficiebantur. Sap. xvij. Peruersorum mortibus colubrorum exterminati sunt. donec moyses per mandato domini fecit serpentem eneum suspendens eum in palo. et quicunque mordebantur aspicientes serpentem statim sanabantur. ut dicitur Num. xxij. Hoc peccato mirabiliter peccatum hoies. Quidam enim de dei bonitate dissident. ne sibi et familiae sue in necessariis prouideat qui dat iumentis escam ipso et pullis cornorum inuocantibus

Horatius, rauic et greci
vix 63

etum **z.** **Ps.** Qui pascit saracenos et iudeos qui ipsum crucifixerunt. Et sole suum facit oriri super bonos et malos et super iustos et iustos. **Math. v.** Etiō dant se iniustis lucris et multis peccatis. Et perfidunt plus de se quod deo. **Cōtra quos hiere.** **xvij.** **Maledictus** homo qui confidit in ho. et po. c. brac. s. 7 a do. rece. cor eius. **Benedictus** vir qui confidit in deo. et erit dominus fiducia eius. **Quidam** diffidit de dei misericordia. et non credunt quod deus eis protegit. et iō desperat. **Gene. iiiij.** **Maior** est iniquitas mea quod ut veni. mere. Sic desperavit iudas et abiens laqueo se suspendit. **Mathei.** **xxvij.** **Quidam** diffidunt de gratia et non credunt quod deus perferat eis gratiam ad penitentiam agendam. Et ideo desperant penitentiā facere posse. **Contra quos** **Isa. iiiij.** Qui sperant in domino mutant fortitudinem. current et non laborabunt. **Philip. iiiij.** Omnia possunt in eo qui me confortat. **Quidam** diffidunt de dei largitate non credentes quod pro paucis bonis operibus dabit deus eis vitam eternam. Et ideo non curant bene agere. **Cōtra quos** dicit **Mathei.** **xix.** centuplum ac. et vitam eternam pos. Et breuiter omnia peccata quasi ex diffidentia procedunt a qua etiam procedit temptatione deum. **¶ Quintum** est murmur contra deū. et contra eum qui est loco deū. In hoc peccatum inciderunt filii isrl. **Num. xij.** Utinā morbi essemus in egypto quādō sedebamus super ollas carnium. Sic loquitur hic apostolus d' illo magno et pessimo murmure chore dathan et abyron. de quo habetur **Num. xvij.** Quā chore assumptis secum ducentis qui quaginta levitis de majoribus qui per nomina psue uerant ad psilia vocari. et dathan et abyron de tribu ruben murmurauerunt contra moysen et aaron pro ducatu filiorum isrl. volentes dominari ipsi populo sicut moyses et aaron. et tunc aperta est terra. et deglutiuit chore dathan et abyron cum omnibus suis. et ignis egressus a domino subiicit illos ducetos quinquaginta leuitas. Et sequenti die omnis turba filiorum isrl murmurauerunt contra moysen et aaron dicentes. Clos interfecisti p̄st̄m domini. Tunc egressus ignis a domino cōbussit. **xvij.** milia hominum et septingentos. et aaron arrepto thribulo currit ad incēdiū. et stetit inter mortuos et viuētes et cessauit plaga. **Num. xvij.** Percussi sunt. **xvij.** milia hominū septingen- ti absq; his qui perierunt in seditione chore.

Et vocatur ille ignis exterminator quia eos occidit extra terminos terre. pmissionis. vel angelus bonus qui ignem procuravit dicis exterminator potuit etiam esse angelus malus. quia mali per bonos et malos puniunt. Boni autem nūc puniē nisi per malos. Isto peccato mirabiliter mundus est inuoluit qui murmurat de dei patientia qua patienter tollerat peccatores et non statim punit eos. etiō sine timore mala facit. **Ecc. viij.** Quia nō pertinet cito contra ma. sen. fi. b. absq; vel timore perpet. ma. **Murmurat** econuerlo de diu sticia qua immittit pestilētias et famēs et guerras ad puniendum mala. **iij.** **Regū. iij.** Nū vsq; ad intermissionem tuus mucro desuet. **Murmurat** de dei prouidentia qua vni dat multum et alteri parum. vni multos filios. et alteri nullum. vni letam vitam. alteri amaram vni sanitatem et alteri infirmitatem. vni multas bonitates. et alteri nullam. et sic de alijs diversitatibus quas in mundo videmus. **Et si** pluat murmurat. Similiter si non pluat. et tamen deus omnia recte et ordinata disponit. **Boetius.** Et tu quis causam tante dispositionis ignoras. tamen quātum bonis recte mundus tempat recte fieri cuncta ne dubites murmurat etiam mundus valde contra illos qui loco deū sunt in mundo. s. contra papā cardinales et alios ecclesiārum prelatos. Murmurat etiam contra religiosos seruos deū. Et breuiter tantum murmurat mundus quod septies debet crepare in die. **¶ Contra qd dicitur** **Sap. j.** Custodite vos a murmuratione quod nihil prodest. a detractione parcite lingue z. **Nota** quod proprie dī murmurare. qui bona sibi collata nihil vel parum reputat. et bona alijs collata reputat magna. et sic proprie isti scilicet chore dathan et abyron cum suis aduersus moy sen et aaron murmurauerunt. vt patet int̄texti. **xvij. ca.** **Num.** Et sic patet primum. **¶ Secundo** enumeratis diversis generibus peccatorum ac etiam penis eorum. a quibus nos monuit abstinere assignat et causam et rationem quare ab his cauere debemus dicens. **Hec** omnia in figura scilicet nostri contingebant illis. id est et culpe eorum sunt figure culparum nostrarum et pene illorum sunt figure nostrarum penarum. vt dicit **Augustinus.** Hic ergo figura nihil est respectu rei quam figurat. vt circulus respectu vini. sic etiam si incederimus nos sumilia peccata illis: tunc culpe

nostre et peccata nostra erūt maiora. Et hoc ppter sex. **D**rimo quia magis sumus illuminati. quia post aduentum Christi oīa sunt clara et aperta que in vete. testa. erant valde velata et obtenebrata. **I**n cuius figura ī morte Christi velum templi scissum ē. Ignorās autē minus peccat q̄s sciens. **A**bi. i. Ideo misericordiam dei psecutus sum. quia ignorans feci. **S**ecundo quia magis sumus roborati ad resistendū peccato. nam ex passione Christi mira virtus affluit nobis ad resistēdūm peccatis et ad persistendum et opandum bonū. que virtus nobis ī baptismo applicatur. magis ac peccat fortis q̄s debilis. **V**nq̄tū ad hoc magis dī peccasse adiz q̄s ena. qz fortioris nature erat ad resistēdūm. **T**ercio quia magis sumus dei beneficia psecuti. quia deus nobis dando filium suum omnia bona dedit nobis cum ipso. **R**o. viii. Quomodo nō etiam cū illo omnia nobis donauit. **L**uce. x. **M**lti reges et pphete ro. vi. que vos vi. et nō vi. et au. que vos au. et nō au. **D**agis autē peccat ptra deū qui a deo plura beneficia ē psecut?. q̄s q̄ pau ciora. **Q**uarto quia virtus peccati et dyaboli magis est diminuta. nam dyabolus ē in infernum. piectus et ibi religatus. qui mirabiliter homines temptabat. et tormentabat. **J**oh. xij. **N**unc princeps huius mundi ejcietur foras. Similiter pcupiscentia peccati eruata ē p sacramēta noue legis. **R**o. vi. **C**etus homo noster simul crucifixus ē. id est pcupiscentia mali. vt destru. cor. pec. **D**agis autē peccat minus impulsus ad peccādūm q̄s qui multum. et q̄tū ad hoc minus peccat mulier peccato carnis q̄s vir. **Q**uinto q̄r medieine ad omnem morbum peccati delendū in novo testamento efficacissime sunt parate. quia sacramēta noue legis p̄tinent gram et efficiunt quod figurant. qd nō faciebat sacramēta et sacrificia veteris legis. **H**eb. ix. Que nūq̄ possunt pscientiā pfectuz facere seruientē. Et iō si tales medicinas negligimus magis sumus culpabiles. **S**exto quia maius allictiūz habemus. s. premū eternū qd statim nobis remittitur. Illi autē omnia mādata dei obfūantes ad infernū descēdebant. **A**nde ppter omnes iusticias patrū veteris test. nuncq̄ fuit dictum alicui. **H**odie meū eris in paradiſo sicut latroni solum ppter vnam p̄fessionem. et ideo magis sumus culpabiles si tātū premū et ita xpinqnum negligamus. **V**idemus

enī modo homines qui non curant benefacere. quia vsq̄ ad mortem differunt accipe p̄missim. Quid ergo debebant illi facere qui in morte nō psequēbātur. **H**eb. ii. **P**ropterea nos abundantius obseruemus ea que audiūmus ne forte superfluamus. **S**i enī omnis p̄uaricatio et inobedientia accepit iustā retrubutōem mercedis quo nos effugiemus. si tātam neglexerimus salutem. **E**t ideo sicut peccata nostra sunt maiora ita pene nobis maiores r̄seruantur. quia illi puniebantur t̄p aliter p̄ legis trāsgressiōe. nos aut̄ eternaliter. **H**bre. x. **I**rritā quis faciens legem moysi sine vla miserationē sub duobus vel tribus testibus morit q̄stomagis putat. duriora mereri supplicia qui filium dei cōculcauerit et sanguinez testamenti pollutūz duxerit. **E**t ideo hec omnia ad correctōem nr̄am scripta sunt in quos fines seculorum deuenerunt. **S**icut enī Christus ē finis omnis legis et omnis rei. vt dicit apliū ad **R**o. x. et **J**oh. apoc. i. ita etas nostra ī qua Christus natus ē. finis ē omnium aliarum etatū. q̄a omnes alie etates et que in ip̄is facta sunt ordinata fuerunt ad istam etatem. et ad ea que ī ip̄a fiunt et facta sunt. **E**t sic patet secundū. **T**ercio ex his que dicta sunt de penis peccatorum reddit nos cautos cōtra duo. **O**mo ptra casum in peccatu. **E**t hoc ē. Itaq̄ qui se exis. **I**ta. vi. ne ca. i. q̄ se credit ī statu gracie ee. videat vt p̄sideret ne de gratia cadat in peccatum. **S**ecundo cōtra temptationis impulsionem ad casum. et hoc est. **T**emptatio vos non appre. nisi humana. i. temptatione leuis sine qua p̄s vita duci nō p̄t. **I**ac. i. **A**nusquisq̄ temptatur a pcupiscentia sua. i. **J**oh. i. **S**i dir. qz pec. n. hab. nosip. sedu. et veritas in nobis nō ē. Recipere ergo temptationes dyabolicas carnales et mūdanias in corde et nutrire eas. ē magnus impulsus ad casum. qz defaciēt homo talia cogitando. **O**s. **B**eatūs qui te. et alii. pnu. su. ad pe. **E**t sic p̄t̄ terciū. **Q**uarto postq̄ p̄ magnas penas nos exterruit. subleuat per spem ne timor ad desperatōem inducat. Subleuat autem per spem ex duplice diuine bonitatis affectu. **D**rumus protegendo ne irruat immoderata temptatione. **E**t hoc est **F**idelis te. qui nō pa. ro. temp. temptationis cohibens impetum. super illud quod potest ferre. **H**iere. Bellabunt aduersus te et nō p̄ualebunt. quia ego tecum sum. vt liberē te. d. dominus. **S**ecundus est promonēdo per

ipam temptatōem in melius. et prestando robur ad resistendum. Et hoc est. Sed sa. cum temp. puen. s. bonum dando robur et cōstantiam ut pos. sus. et sic vincere. Eccl. xxxij. Timenti deū nō occurrēt mala: sed in temptatione deus illum cōseruabit et liberabit a malis. Isa. xl. Qui dat lasso virtutem et his qui nō sunt fortitudinem et robur m̄l'ic平at. Sicut enim deus dat temptationi licetiam sic dat temptationi misericordiam. Dan. iiiij. Angelus dñi descendit in for. et fe. me. for.. q̄si v. ro. flā. Gen. viij. Multiplicate sunt aque. s. tribulatio- num et temptationum et arca ex opposito ē eleuata ut nō mergeretur. Est aut. puen? quēz deus cum temptatione facit in temptatione quin- tuplicē. ¶ Primus ē suipius cognitio. Eccl. xxxij. Qui mittit disciplinā q̄si lucē In codē xxxij. ¶ Qui nō ē temptat? qualia scit. Isa. xxvij. Et tñ veratio dabit intellectū. ¶ Se- cundus est maior sui humiliatio. Ps. Afflictus et humiliatus sum nimis. ¶ Tercius est ad alios cōpassio. Eccl. xxxj. Intellige que se p̄sum tui ex teip̄o. Hebre. iij. Non habem? pon. qui nō pos. cōpati infir. no. tē. aut p̄ oīa. Propterea p̄misit deus cadere caput nostrū ut alijs cōpateretur. ¶ Quartus ē deuotōis excitatio. Ps. Ad dominū cū tribularer cla- mavi. Osee. vi. In die tribulatōis sue ma. cō- sur. ad me. ¶ Quintus est eterna coronatio. Iaco. i. Beatus vir qui suffert temptationes quoniaz cūm pbatus fue. ac. coro. vite. Et sic patet quartum et cōsequenter totum de epi- stola.

Dominica decima de euā. Gen. lxxxij.

O Wim appropin
quaret ih̄s h̄ierosolimā videns ci-
uitatē fleuit sup illā Luce. ix. Si-
cūt dicit Boe. in li. de cōso. phie prosa. j. li. ij.
Q̄o sufficit q̄ ante oculos n̄ros situm ē intue-
ri sed rerū exitus prudentia metitur. H̄o em̄
dotatur multis virtutibus. ut ad multa respi-
cere debeat. et inter illas maxime prudentia in-
signit. ut p̄ntia disponat et ordinet et a futuris
malis caueat. Deberet nāq̄s h̄o merito p̄fun-
di cum bestie modica naturali prudentia vel
astucia sibi p̄cessa ita bene vtun. Proverb.
vi. Glade ad formicā o piger et p̄si. vi. e. Ma-
thei. x. Estote pru. sicut serpē. Homo aut p̄-
fectarōe et prudentia a deo sibi traditis in nul-
lo vult vti. sed omnio vult viuere sicut bestia

q̄d deus valde babet p̄ malo. s. q̄ homo tem-
pus grē et virtute plenum nō intelligit si qua-
literciq̄s p̄t p̄ntem leticiam amplexatur. re-
futuro malo penitus nihil curans. De hac ḡ
materia p̄ns euā loquitur. in quo duo prin-
cipaliter cōtinentur. ¶ Primum ē fletus xp̄i sup
cīvitatem et ciuium futuram subuersiōnē. In
principio euāgeliū. Secundū ē predictio euē
tus malorum p̄mentis obcecatōe. ibi. Et qui
dem in hac die que ad pacem z̄. Nunc autē
abscondita sunt ab oculis tuis. Terciū ē rene-
rentia et honor a xp̄o templo exhibitus in il-
licitoꝝ ejectione et doctrine effusione. ibi. Eti-
gressus ih̄s tē. ce. et j̄cere emē. et ven. z̄. et erat
quosi. do. in tem. ¶ Primum ḡ ponunt fletus
xp̄i sup cīvitatem et ciuium futuram subuersi-
onē. quia videns ih̄s cīvitatem. s. in magno
tripudio letantem. hoc cī fuit in dominica oli-
narum. fleuit super illam di. quia si cognouis-
ses et tu. supole fleres. si cognosceres tu ma-
la tibi ventura sicut ego cognosco. quia omnia
sunt mibi p̄ntia. nā ut dicit Boe. que sunt q̄
fuerunt venientq̄s vno intuitu cernit. tu fler-
es compassa tibimetip̄ sicut ego fleo. Sed
quia nō cōsideras nisi p̄ntia bona que mō in
pace possides. ideo nō fles sed letaris. Et sic
in hac parte exemplo xp̄i monemur ad duo.
¶ Primo ut peccatorū gaudenti et nō p̄spic-
ienti mala sibi futura nos ea ip̄i annūciamus
que sunt septem. ¶ ¶ Primum ē tenuida-
tio omnium bonorum p̄ntium. Nam pecca-
torū in morte omnia perdid. aīam em̄ asportat
dyabolus. corpus comedunt vermes. et bona
tpalia dividunt p̄sanguinei. Job. Cui? mes-
sem. i. carnem famelicus comedet. s. vermes. et
ip̄m rapiet armatus. i. dyabolus capiet e? ani-
mam. et bibent sitiētes dūtias eius. p̄san-
guinei qui eas desiderant. Luce. xij. Stulte
bac nocte re. q̄ te et que pas. cuius er. ¶ Secū-
dum ē privatio omnū bonorū spiritualiꝝ. s.
meriti passionis xp̄i et suffragior̄ ecclie. ac eti-
am p̄prioꝝ bonorū. Mat. xxv. Om̄ni habēti
dabitur et abun. ab eo aut qui nō habet et q̄d
videtur habere auf. ab eo. ¶ Terciū ē occur-
sus demonū. Treno. i. Om̄nes p̄secutores e?
apprehēderunt eaz inter angu. Bern. O ani-
ma quis erit ille paup. cum tibi occurrēta ca-
teruatim illa tēterrūa mōstra videbis ad cu-
iūs fugies auxilium. Hic cadit exemplus il-
lius romani de quo dī. Grego. i. dyalogo qui
in morte vertebat oculos. et clamabat petens

Berimo

inducias usq; mane et statim mortuus est.
¶ Quartum ē inutilitas penarum quia per omnes penas quas patiuntur nec purgabitur. nec misericordiam dei flectet. et si minimum de illis hic pateretur ab omnibus purgaretur et vitam eternam meretur. ¶ Quintū est inaudita p̄fusio. nam omnia peccata eius denuda buntur. Danielis. vii. Judicium sedet et libri ap̄tisunt. i. cōscientie. Et qui nō fuit filius dei ad clamorem omnium ad furcas inferni suspēderetur. et sic suspensus semper apparet. Hier. xx. Confundantur vehementer. quia nō intellexerunt obprobrium sempiternū. ¶ Sextū est separatio a deo et ab omnib; electis qui erit p̄ncipal pena i dānat. Mat. xxv. Discide a me. ¶ Septimum ē applicatio ad intolerabilia tormenta. Job. xxiiij. Ab aquis niniuz trāsent ad calorē numī. Apoc. Vissi sūt in stagnis ignis et sulphuris. ¶ Secundo monemur ut vano gaudio mūdi fletum et tristiciam p̄ferem. Et hoc ppter quatuor. ¶ Primo q̄r nihil vel modicū durat. Job. xx. Audū hypocrite. i. mūdi adinstar puncti. quia totus mundus ē hypocrita. Exemplum huius patet in xp̄o. Nā qn xp̄c sic fleuit fuit susceptus cū magna glia. s. in die palmar̄. et nō nisi quatuor diebus elapsis fuit summe p̄fusus et vituperatus. Nam cui prius vestimenta psternebantur in via. ecce suis exiit et sors sup ea mittitur. et cui prius ab omnibus ē clamatum Benedictus qui venit in nomine domini. statim postea dictum ē. vach qui destruis tēplū dei. Et a quo salus et sanctificatio rāq; a vetero deo petebant rāq; reus cum latromib; ad mortem fuit postmodum p̄dennatus. De hhabes in dñica ramis palmarū in principio. ¶ Secundo quia gaudiū mūdi dementat hominem et infatuat. ē em sicut forte vinū. qd qui nescit tempore infatuatur. debet autem temporari memoria aduersorū. que in tali gaudio pluribus acciderunt. et que possunt accidere. Eccl. xj. In die honorū ne immemor sis malorum. Eccl. vii. Cor sapientis vbi tristitia ē. Cor stultorum vbi leticia. Ideo salomonem deseruit sua sapia quia leticiam ad gaudium mundi nō tpauit. nec p̄hibuit cor suum quin omni voluptate frueret. Tristitia vero erudit. Eccl. vii. Melius ē ire ad domum luctus q; ad domum p̄tinj. in illa em finis cunctorum admo. homi. et viues co. quid futurum sit. Et recte ibi finis cunctū hominū edocetur. nā

LXXXIII.

Diversi sunt fines hominum. nā quorūdam fines sunt diutie. quorūdam honores. quorūdam voluptates. quorūdam potentia. quo:ūdam filii et p̄sanguinei. et quorūdam finis est deus et bona opa. Isti fines apte monstrant in morce. nā de omnib; dñitijs hō nihil secū portat nisi modicum cilicium. Job. xxvij. Dies cum dormi. nihil secū ause. Honores hominem totaliter derelinquunt. nā recōditur s̄b terra. vbi ab omnibus suppeditatur. Hier. xxij. Sepultura asini sepelietur putrefactus et p̄iectus extra portas hieros. Corp̄ x̄o qd ita delicate fuit nutritū fit cibus vermiū. Treno. iiiij. Qui nutriebant in croceis amplexati sunt stercora. Isa. iiij. Subtus te sternetur tinea: opimentum tuu erunt vermes. Potentia x̄o vndiq; subtrahit. nā fasciatur ut per. et inter duos lapides reponitur vel recliditur. q. Nacha. ix. Is qui sibi videbatur fluctibus maris impare et montū altitudines i sta tera appendere supra modū. i gestatorio portabatur. Filii x̄o et p̄sanguinei derelinquunt. Tren. i. Omnes ami. eius sprene. eam. Sola bona opa comitāt. Ambro. Sola misericordia comes ē defunctoz. Apoc. iiiij. Opa em illorū sequunt illos. Deus etiā mittit angelos p̄ aia ad celū deferēda. Luce. xvij. Factuz est ut moreretur mēdicus et portaretur ab angelis. Et sic patet q̄ solus deus et bona opa sūt p̄ fine habenda. cum in morte nō tereliqueret Eccl's. xij. Time deū et mādata eius obserua hoc ē em omnis hō. ¶ Tercio q̄r cū habentibus gaudia mundi fortuna perniciose induit. Boe. Cū his quos elidē nitit. s. fortuna. blādissimā familiaritatē hz. Idē. Hic p̄tinue ludim' ludū. rotā volubili orbe versam' infima sumis et summa infimis mutare gaudem'. Lus bis x̄o q̄ tristant fortuna nullū p̄tuberium hz. ¶ Quarto q̄r gaudiū mūdi ad dolorosū finē adducit. Prover. viij. Extrema gaudij lucē occupat. Quia vel homo dimittit gaudia. s. p̄ mortem. vel gaudiū dimittit hoīem' p̄ aduersam fortunā. Et vtrūq; est dolorosum De paupi Eccl. xlj. O moīs q̄z amara ē memoria hoī pacē habēti i dñiths et adhuc valenti cape cibū. De secundo Boeti. Infelicitū gen' diffortunij ē fuisse felicez. Flet' x̄o et tristitia ducunt ad bonum finē. s. ad p̄solatō nē eternā. Nath. v. Beati qui lugēt quoniā ipi p̄solabunt. ¶ Et nota q̄ p̄t ex scriptura sacra haberi potest. quintuplex est fle-

Dicitur etiam fletus

tus Christi qui signat quintuplicem fletum quæz
in hac vita habere debemus. ¶ Primus est
fletus infantilis ex infantili necessitate. sicut
catast ecclia. **V**agitus infans inter arta positi. pre.
Sap. vii. Et primæ vocē simile omnibus emi.
plo. Quis signat fletū quæz habere debemus p
incolatu pñtis miserie. **A**ng. In valle misere
rie sumus in qua eo magis ē flendum quo mi
nos flemus. **I**sid. Puer qui nascit a ploratu
incipit. nec ridere potest. lacrime sunt testes mi
serie. statim natus plorat. non dum loquitur. et
iam ē propheta sue calamitatis. **I**sta miseria in
cipit in nativitate. in vita continuatur. et perdi
tur usq; ad mortem. **I**deo vita humana flu
vio patitur. **A**nde fluuius in principio et in
fine amaritudinem habet quia a mari oritur et
et in mare regreditur. et in medio habet continu
am labilitatem. **S**ic et nativitas nostra ē amara
quia caduca vita amarior quia labilis. mors
amarissima quia piculosa. ¶ Secundus est fle
tus quo fleuit super lazaram mortuum et im
menso amore ad vitam eum revocando. qui
signat fletum quem habere debemus super istos
qui mortui sunt in peccatis. **H**iere. ix. Quis
dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem
lacrimarum et plorabo die ac nocte imperfectos
populi mei. **A**ug. Multi male gemunt et ego
compassione habeo his qui male gemunt. ami
sit numerum et gemit. amisit deum et non gemit
Eccl. xxiiij. Super mortuum plora defecit enim
lux eius et super fatuum plora defecit enim sen
sus eius. Et sequitur. Luctus mortui septem di
es. fatui autem et impii omnes dies vite illoꝝ. Ex
quibus verbis habetur quod tres plorandi sunt.
scilicet mortuus. fatuus et impius: sed differenter.
Mortuus ē plorandus quo tempore. fatuus
toto tpe vite sue. impius in tota vita et post vi
tam. ¶ **L**ercius est fletus. quo fleuit super ci
vitatem ex nimia compassione. ut hic qui signi
ficat fletum quæz habere debemus. p calami
tibus misorum. **I**lly. xj. Quis infirma
tur et ego non in. quis scilicet. **J**ob. xxx. Fleba
quodam super eo qui afflictus erat et compati
batur anima mea pauperi. Et ista passio fuit
amarior in Christo quam in aliquo alio. Et hoc est quod
aliquando compassio causatur ex amore natu
rali. **H**oc quod homo aliquem naturaliter diligit.
et hoc naturaliter homo compatisit hōi afflito. im
mo videt homo sed bestia crudelior qui ho
minem cōdolet. sed quia amor iste parvus ē.
io quod monet. Aliquando causatur ex amo
re accidentalis. **H**oc quod homo diligit hominem
quadam amicicia compatiens. et ex tali amore compatis
amicus dolenti non tam quia homo sed etiam quia
amicus est. **I**ste amor magis mouet quam primus.
Aliquando vero causatur ab amore spirituali. quod
quis diligit hominem in deum et hoc deus et iste
amor est maior quam primus et secundus. non tam
quod facit duo corda unum esse. vñ multitudinis cre
tentium erat cor unum et alia una. sed etiam quod
sunt ambo vires corporis mystici membra. et si
si dolet membrum unum compatiuntur et alia. **E**t
quia iste amor magis fuit in Christo quam in aliquo
alio. id in eo fuit maior compassio. ¶ Quartus
est fletus quo fleuit in cruce ex nimio dolore.
Hebre. v. Cum clamore valido et lacrymante
rens exauditus est pro sua reverentia. Qui si
gnat planctum propinquorum quem debent habe
re illi qui in cruce penitentie sunt. **P**ro. **L**an
bo per singulas noctes. i. per singula peccata le
ctum meum. i. cor meum et faciem meas. **S**ic
fleuit et lanius magdalena et mundata est. **S**ic
fleuit et lanius petrus peccatum suum. **L**uce.
xxiiij. **E**gressus foras fleuit amare. **Q**uidam in
tent peccata sua et cum risu perfiditer ea: et ideo
non detestant ea. ¶ Quintus fletus est ex viscera
la pietate quo Christus fleuit super casus inde.
Ande augusti. in quadam sermone. **O**ster re
demptor delictum inde ploravit ut enageli
sta ait. **C**uz vidisset eum turbatus est dixit un
ex vobis me tradet. quanta dimisericordia tra
ditus per traditore dolos. perditus per peccato tur
batur. quod datur intelligi quod debemus fieri per
latos et clericos quoniam cadunt. quia eorum casus ē
valde periculosus. **S**icut enim bonus sacerdos
vocatur angelus. **M**alach. ii. sic malus voca
tur dyabolus. **J**ob. vii. Nonne vos duodecim
elegi. et unus ex vobis dyabolus es. **A**nde tri
so. **N**ihil fatum destruit ecclias di scilicet que
rari deteriores sunt laicis. Ad idem Hiero. di
viiij. q. i. Qualis. Et sic patet primus. ¶ Secun
do predicitur enemus malorum per mentis executa
tionem. **A**nde ait. Et quidem in hac die tua in qua
gaudies. et hoc carnem et non hoc spiritum vinas. que
ad pacem tibi cveniunt. s. dimittit. delitie et ho
nores. in quibus perficitur pax mundi. que est per i
ordinata. simulata et coinquinata sine iniuria
Inordinata est quod dominus obedit seruo et super nos
inferiori. s. anima corpori et ratio sensualitatis.
Prover. xxx. Per tria mouetur terra per ser
uum cum regnauerit. per stultum cum satiat
fuerit cibo et per odiosam mulierem cum in ma

Bermo

trimonii assumpta fuerit. **I**ste seruus et stylus est corpus et odiosa mulier, que duz regnat in homine assumitur in matrimonii et anima sit ancilla. **S**imulata est quia mundus pacem videtur dare homini, et infert ei magnam guerram, s. cum deo. **J**ob. ix. **Q**uis restitut ei et pacem habuit. **S**ic iudas dedit pacem christo et fecit eum capi. **T**alem pacem dedit ioab abneri. **S**alue mi frater et apprehendens mentem eius cum alia manu infixit gladium in viscera eius. **iij.** **R**egu. **xr.** **C**oinquinata est siue iniqua, quia pars mundi est de malis et turpibus. **D**rou. **q.** **L**etantur cum malefe. et ex. in re. pessimis. **P**ropterea d. **D**ps. zelani super iniquos pa-
pec. **vi.** **S**ic pacificati sunt herodes et pylat²
sup mortem christi. **H**anc pacem venit christus de-
struere. **L**uce. **xij.** **P**utatis q² venerum pacem
mittere in terram. **N**on dico vobis sed sepa-
tōnem. **N**ath. **x. dr.** **N**ō veni mittere pacem
sed gladium. **H**ec par claudit oculos mundi-
noꝝ ne videant mala vētura super eos. **V**ā
sequitur. **N**unc aut̄ abscondita sunt ab oculis
tuis. s. mala super te ventura. **E**t que sunt
ista mala: ostēdit di. quia venient dies in te ro-
mane obsidionis. et circūdabunt te inimici tui
sup. romani principes vallo. s. p. catenatioꝝ
factam de vallis. i. de palis ligneis. **N**ā vallē
palus. sed vallū est ista catenatio facta de pa-
lis. **T**res em̄ aggeres siue fossata dicunt̄ fecis-
se. **L**itus et vespianus sup̄ hieroslm in circui-
tu eius. et in primo fecerunt vallum. **S**imiliter
circūdabunt te p. exercitum bellatorum circū
quaꝝ dispositum. et coangustabūt te vndiqꝝ
sc̄ p. machinas et balistas vndiqꝝ eratas. et
ad terram p. sternēt te. s. capiendo. et filios tuos
qui in te sunt capiendo. occidendo et disp-
gendo. et nō relinquent in te lapidem sup̄ la-
pidem. penitus et funditus destruendo. vt di-
cit **Yoseph**. Et causam huins cladis et euer-
sionis subdit di. **E**o q² nō cognoueris tps vi-
sitatiōis tue. **H**iere. **vij.** **M**ilium i. celo 2 gno-
nit tps suum. turtur et irundo et ciconia custo-
dierunt tempus aduentus sui. p. plus aut̄ me
nō cognovit iudicium dñi. **E**t nota q² totum
hoc qd̄ xp̄ p. dicit de eversione hieroslm cōple-
tum est ad literam. **D**ost eversionem em̄ hieru-
salem redeuntibus romanis romaz. iudei qui
in speluncis et siluis latuerunt. redierunt ad ci-
vitatem et ceperunt loca sancta venerari et re-
edificare. **Q**uod audientes romani miserunt
hierusalē belum adrianum qui funditus ea

LXXXIII.

euertit ita q² lapis super lapide non r̄mansit.
Possea dictus helius edificavit modicam
cūitatunculam non in eodem loco: sed in lo-
co vbi moderna hieroslm sita ē. et a nomine suo
helyam nominavit. et longo tpe sic dicta est.
Quod patet ex hoc quia locus in quo cruci-
fixus est dominus. et ortus in quo sepultus est i
medio cūitatis sunt. aut̄ erat extra. **E**x quo
patet. q² romani sicut nabuch. fuerūt flagel-
la et virga dei cōtra indeos. **S**ed sicut pater
quādo verberavit filium usq; ad mortem. p-
uicit virgam in igneꝝ. sic deus. piecit romanos
pter peccata sua et ab alijs flagellati fuerūt.
et quasi psumpti. quia deus unum peccatoꝝ
paliꝝ punit. **E**t nota q² hec euerſio facta fu-
it in mense augusto. ppter qd̄ hoc euangeliuꝝ
legitur in mense augusto et recitatur. **M**o-
raliter aut̄ ad nostram edificatōem hec pti-
ngunt in anima peccatoris. et primo i vita. **S**e-
cundo in morte. **I**n vita quidem quia anima
in peccato circūdatur in suggestione et interi-
ori a propria pcupiscentia. et exteriori ab alijs
creaturis. **P**sal. Circūdantes circūdederunt
me. **C**oangustatur in delectatōne pstermitur
in consensu et tunc capitur cūitas anime et
tunc etiā filij eius. scilicet boni motus vel mo-
res si qui erant in ea repugnantes similiter p-
sternuntur. et nō relinquetur in ea lapis super
lapidem in psumptuine actōnis. per quā pau-
latiꝝ anima misera tota dissolutur. **I**ste ordo
ponitur **Job. xvj.** Circūdederunt me lanceis
suis. **E**cce primū. Lancee dyaboli sunt sug-
gestiones eiꝝ. pulnerauit lumbos meos. **E**c-
ce secundū. In delectatōe em̄ peccati cōul-
nerant lumbū et interiores anīc. q̄ exteriōres
corpis. et effudit i terra viscera mea. **E**cce ter-
ciū. **C**liscera em̄ anime. i. affectōes effundunt
in terra in psumtu. cōcidit vulnere me sup̄ vul-
nus. **E**cce quartū. In morte aut̄ peccator cir-
cūdatur a demonib⁹ p horribiles visiones
et interiores et exteriorēs. qui stāt parati rape
āiam eius. **Job. xx.** **V**adēt et veniet sup̄ eū
horribiles. **C**oangustatur vndiqꝝ p peccato-
rum suorum recordatōem que replicant ei de-
mones ut indicat eū in despacatōem. **S**ap. **iq.**
Aenient in recordationem peccatorum suo-
rum timidi. **E**t ideo in morte nō debent pec-
cata sua reduci peccatori ad memoriam. s. so-
lum misericordia dei et passio christi. et quomodo
ad vnuꝝ verbū pugnit latrom. **P**rostermitur
in corporis et anime dissolutōne quādo corpus

oratio

in terram p̄iicitur et anima in infernum simul
cum filiis suis. i. cum operibus suis. **Gene. iii.**
Puluis es et in puluerez reueteris. **Lu. xvij.**
Portuus ē diues et sepulchrum in inferno. **Nō** relin-
quetur in eo lapis super lapidem. in pene so-
lutōne. in qua etiam d̄ minimis reddet rōnes.
Matt. xvij. **Nō** exies inde. **do. no. qua. red.**
Et hec omnia ideo eueniunt ei. quia nō agno-
uit tempus visitationis sue. nec in vita nec in
morte. **O** carissimi timeamus et nos hāc euer-
sionem qui pluries visitatōnem eius p̄tempsi-
mus nec eam cognomimus. cuž tñ visitatio e⁹
circa nos multum melior ē q̄ circa iudeos.
Q **U**bi nota q̄ quatuor sunt valde per-
iculosā in peccatore. **P**rimū ē insensibilitas
peccatoris. **S**i em̄ peccator cognoscēt quot
mala q̄ peccatum incurrit et quot bona per-
dit. et in p̄nti et i futuro potius vellet mori q̄
peccare. **E**t ideo iusti qui hoc cognoscit po-
tius eligunt tormenta et mortem q̄ peccare.
Dan. xij. **N**elius ē mibi incidere i man⁹ ho-
minum q̄ terelinquere legem dei mei. **Q** **E**cūdum ē p̄temptus medicinae. **C**hristus enim
parauit medicinas efficaces ad omnē moribū
anime expellenduz. s. sacramenta ecclesie quas
gratis mandauit dare. vt per impotentia nul-
lus excusaretur. **Luce. x.** **B**rat̄ accepistis gra-
tis date. **P**eccator aut̄ has medicinas p̄tem-
nit. **Psal. Om̄ne escā abomi. est ania eorum.**
Q **T**ercium ē corruptio palati anime. **H**a-
bet em̄ peccator ita corruptus palatū anime
q̄ mala sibi sapiunt bona. et bona sibi sapiunt
mala. **A**ug. palato nō sano pena ē panis q̄ sa-
no ē suavis. et oculis egris odiosa ē lux que pu-
ris est amabilis. **Num. xxij.** **M**auseat anima
nostra sup cibo isto lenissimo. **Q** **Q**uartū est
induratio mentis qđ ē peius omnibus q̄ nec
verba nec verbera nec beneficia p̄sunt. **E**x-
plum de pharaone. j. **R**egū. vi. **Q**uare agḡ-
uat̄ corda v̄a sicut agranauit egyptū pha-
rao. **Echl. iii.** **C**or durum male habebit in ex-
tremis. **R** **U**bi sc̄dum q̄ xp̄c in decē
magnis beneficijs nos visitauit et quotidie vi-
sitat. que solū nobis xp̄ianis p̄fert. **P**rimū
ē quia de seruitute dyaboli nos eripuit. et re-
generauit in filios dei omnib⁹ alijs i eadē ser-
uitute relicis. **Joh. vi.** **N**emo p̄t venire ad
me nisi pater qui misit me trax. cuž. **H**oc to-
tum fit in baptismo qui op̄at in virtute passi-
onis xp̄i. in quo enipituit de seruitute dyabo-
li et fit fili⁹ dei. **Coll. i.** **Q**ui eripuit nos de po-

testate tenebraꝝ et trā. ire. si. d. s. j. **Io. iii.** **V**
dete qualē caritatem dedit nobis deus vt si-
lij dei nominemur et simus. **Q**uia a xp̄o dicū
tur xp̄iani. **Q** Secūdum ē quia vinculis pec-
catorꝝ nos absoluūt o mīb⁹ alijs ligatis rema-
nētibus in peccatis. **E**st ei peccator magnis
catenis ligatus. ita q̄ nō possit ire quo vult.
sed ducatur quo nō vult. **D**rouer. v. **F**umb⁹
peccatorꝝ suoꝝ quisq̄ p̄stringit. **A**n apluſ
in p̄sona peccatorꝝ ait. **Ro. viij.** **N**ō qđ vo-
lo bonū hoc ago sed qđ odi malū hoc facio.
Ab his vinculis nos absoluūt sacerdotes vi-
ce xp̄i. **H**olo em̄ petro et successoribus ei⁹ da-
te sunt claves absoluendi peccata. **Mathei.**
xvi. **L**ibi dabo claves regni celoz et quodcu
q̄ sol. sup̄ ter. erit solu. et in celis. **N**ota etiam
de leone de quo d̄r in **E**sopo. cui quidā extra
xit spinam de pede qui posle a p̄demnatus et
leonibus traditus ad teuo rāclum: dictus leo
defendit eum. **Q** **T**ercium ē q̄ ueste omnī vir-
tutū et donoꝝ sp̄iſſi. nos induit omnib⁹ alijs
remanētib⁹ nudis. **Isa. xlix.** **H**is omnib⁹ ve-
lūt ornameonto uestieris. **H**ec ē illa uesti po-
limita quā **J**acob. i. xp̄c fecit ioseph. i. homi-
ni xp̄iano. **Gen. xxxvij.** **H**ec ē illa uestis que
fecit nos dignos p̄uino eterno quam ille nō
babēs expulsius ē de nuptijs. **Matb. xxij.** **E**t
nota hic q̄ quidā furantur banc ueste. sicut
pylatus furatus est tunicā incōsūtilem xp̄i il-
li. s. qui vadunt in uestimentis omnī: intrin-
secus aut̄ sunt lupi rapaces. vt ypocrite et be-
retici. **M**ulti sunt sicut vulpes que habēt op-
timum coriū: et malas carnes. **Q** **Q**uartū
ē quia in fide vera et doctrina nos instruit q̄
in nullo alio populo requiescent nisi in nobis
quod est magnum beneficium. **Ps. Non se-
cit taliter omni natōi. et iudicia sua nō manife-
stanit eis. Facile ē xp̄iano saluari sed omnib⁹
alijs quasi impossibile vt dixit semel quedam
demoniacā. Et hoc quia nō sunt nutriti i ve-
ra fide. **Q** **Q**uintū ē quia corpus et sanguine
suum nobis ad māducāduz sub specie panis
et vini instituit. omnib⁹ alijs in solo pane cor-
porali relicis. qui ē in infinitū maioris p̄tutis
q̄ manā vt pater in **Johā. vi.** quia iste cibus
dat vitā p̄petuā: sed nō manā. **S**i q̄s mādn.
ex hoc pane vivet in eternū. **I**ste cibus cōti-
net gratiam dei: sed nō manna. **I**tem purgat
peccata sed nō manna. **I**tem conuertit come-
dentem in seipsum et nō conuertitur in come-
dentem sicut manna. vt dicit **Aug.** **Q** **S**extū**

Hermo

ē quia efficacissima medicamenta. cōtra om̄is anime morbos nobis reliquit. s. sacramēta ecclie omnibus alijs infirmitibus & morientibus sine aliqua medicina. Ps. Qui sanat omnes infirmitates tu. In nullo em̄ populo innenit aliquid medicina p̄tra peccatum. nisi in populo xp̄iano. Aug. Nō ē locus veri sacrificii in toto mundo extra eccliaz catholicā. Septimum ē quia totam autoritatem suā & vicarium suum in xp̄iano populo derelict. Mathei. xvi. Tu es petrus et sup hanc petram edificabo eccliam meam. Et tibi dabo claves regni celorum. Petrus aē pater et pastor ē p̄li xp̄iani. Omnes aut̄ alijs spirituales a patre et xp̄i vicario sunt penitus destinati. Iuc. Qui vos audit me audit. Octauj est quia nos exiles a civitate nostra quotidie in eam reducit omnibus extra dimissis. Joh. xiii. Iterum veniam et assū. vos ad incipim. ut vbi ego sum et vos sitis. Nota hic quandam reuerentiam faciebant guelli regi karolo qui per ipm̄ reducti fuerāt ad terras suas. i. Nacha. j. Felix dies i qua reuersus es ad terram tuam. Nonum est quia heredes regni celestis nos fecit omnibus alijs erhereditatis. et extra hereditatem regni celestis proieciens. Math. vii. Multo venient ab oriente et occidente & recubent cum abraham. ysac et iacob in regno celorum. Filii autem regni ejiciuntur in tenebras extenores. Decimum est quia thezaurum suuz sc̄s meritum sue passionis nostris prelatis nobis dispensandū reliquit. vt patet in indulgētijs que tātum valent quātum sonant. que solum in nostro populo inueniuntur. Virtus etiam sue oratōis que maxima ē solum applicatur nobis xp̄ianis. Joh. xvij. Ego p̄ eis rogo nō pro mundo. Carissimi ista sunt maxima & ineffabilia beneficia in quibus nos xp̄c visitavit et visitare nō cessat. Et quia ista beneficia non recognoscimus. imo ea contemnimus. iō sicut indeos plures dedit xp̄ianum populum in direptionem et dispersionem. vt patet in magnis p̄secutōibus quas passa ē ecclesia. vt tpe totyle qui totam ytalīā destruit. Temporib⁹ etiā nostris omnes ciuitates ultramarine xp̄ianorum capte & destructure a barbaris nationibus eis sicut indei seruiunt sub tributo et quasi totus xp̄ianissimus populus in partibus ultramarinis est extirpatus in quibus xp̄iana religio maxime florere solebat. nūc autem nostre

LXXXV.

civitates a nobis p̄is delentur et p̄sumuntur. per que appareat omnino q̄ deus est valde iratus nobis. et hoc ideo quia visitatōem eius n̄ cognoscimus. Et sic patet secunduz. Tercio ponitur reuerentia & honor a xp̄o templo exhibitus. quia ingressus in templuz cepit ejus cere emen. & ven. de illo. ad literam. In primo atrio templi fecerūt sacerdotes loca venalia. vbi venditores et campsores erāt. qđ ex avaricia fecerant. vr venientes ad templuz habarent paratum quod sacrificarent. Et quia aliqui nō habebant vnde emerent posuerūt ibi nūmularios a quibus mutuo acciperēt pecuniam. Et quia h̄m legem ad usuram accōmodo dare nō debebant. iō prestabant sub nomine palliate usura. s. sub nomine collibioz & dicuntur collibia munuscula fructuū. Et ideo dic Scriptum est Isa. lvj. Domus mea do. ora. vo. vos aut̄ se. il. spe. latro. i. usurariuz. Est ei usurarius occultus latro qui facit hominē mori in balneo. Hiere. vij. Nūquid spelunca latronum facta ē domus mea in qua inuocatum ē nomen meum. Et nota q̄ hanc electōrem oportet q̄ dominus omni die ficeret i ecclesia. quia quotidie patrimonium crucifixi et beneficia ecclesiastica emuntur et venduntur. Quod ē maius peccatum q̄ usura v̄l r̄apina. nam in tali venditione emitur et vendit xp̄c. sicut res venalis. sicut iudas cum vendit et sacerdotes et scribe ipm̄ emerunt. & idō parificatur peccatum symonie peccato inde: et sacerdotum qui occidi christū fecerunt. Et sic patet tertium et consequenter totum.

37

De epistola.

Hermo. lxxv.

S Litis quoniam
cū gentes essetis ad simulacra multa prout ducebamini cūtes. i. Corinth. xij. Ante aduentuz xp̄i mūndus diversis ydolis seruiebat. sed p̄ grāz xp̄i. destructa sūt ydola et tunc alijs errores pullulare ceperunt quia em̄ xp̄c exp̄essit tres esse in trinitate personas et vnam cēntiam trū p̄sonarum a qua omnia bona p̄cedunt hoc multi male intellexerunt ponēdo ineq̄ualitatē & maioritatē p̄sonis & ponēdo q̄ qđā op̄a p̄cedunt ab vna p̄sona & quedā ab alia ad qđ sequebat̄ diuerſitas i cēntia. Et iō apls i p̄nti ep̄la hos errores eliminat. In qua quidē ep̄ista quatuor

Quarto ponit in opt.

facit. Primo ostendit qd ydolatrie et ois mali principium actor est dyabolus in eo qd suggerit et liberum arbitrium in eo qd presentit. In principio epse. Secundo ostendit qd spiritus sanctus no est actor alicuius mali sed est actor et principium omnis boni in eo qd ad bonum monet. et dirigit ibi. Ideo notum vo. fa. qd ne. in spu dei lo. d. anath. ie. et ne. pote di. dñs ie. nisi in spu. Tercio ostendit qd gratia gratum facientes sunt a spu sancto et a tota trinitate in eo qd ipas infundit ibi. Domi. aut grarum sunt. id est aut spu et domi. ministra. Et Quarto ostendit qd etiam ḡre gratis date que dantur ad utilitate ecclesie sunt a spiritu sancto. i eo qd ipas etiam peccatoribus largit et tribuit ibi. Qui cuicq aut datur ma. s. ad utilita. alij quidem p spiritum datur sermo sapientie. Et Primo ergo ostendit apls qd ydolatrie et qd pseqns omnis mali principium actor est dyabolus i eo qd suggesterit et libernus arbitrius in eo qd consentit. Et hoc est quod di. Scitis quo. cū gen. es. id est gentiliter viuētes. de novo em corin. thij pueri erant de ritu gentiliū ad fidem xp̄i ad simulacra. put ducebamini. scz a dyabolo suggestente et instigante. eentes. s. eratis p liberum arbitriū tali suggestioni dyabolice consentiebatis et ope impleebatis. Sed nonne simulacra dabant responsa. quō ergo erāt mutata. Ad quod dicendum est qd simulacra d se et a se muta erant. Psal. Os habent et nō loquuntur. Sed interduz demones in eis et per ea loquebantur et dabant responsa. deo permittē te. quia peccata eorum hoc merebantur ut in ydolis que colebant recipierentur et perirent quia seruiebant creature potius qd creatori. Circa hoc ergo notandum qd quicq gentiliter viuunt adhuc adorant simulacra. Gentiliter aut viuunt et nō h̄m legem xpianam qui cūq ptra legem dei querunt diuitias. delicias et honores et h̄mōi mundana. Et omnes tales simulacra adorant. Nam auari quisup omnia pecuniam querunt simulacrum est nimis in quo est crux quam mūdus adorat. Gloriosi autem simulacrum est bolus. Luxuriosi at simulacrum est venter. Philip. ix. Quozū de venter est. Vanigloriosi aut simulacrum est honor mundanus. nō verus honor qui exhibetur in virtutis testimonium. sed honor mundanus qui est honor pannoꝝ et equoꝝ. Jo. xii. Dilixerunt gloriam hominū magis qd di. Illud qd quisq pre omnibus diligit est suus. et suum simulacrum. vt dicit Aug. Omnis aut peccator istud in quo et ppter qd peccat. p̄e omnibus diligit et plus diligit qd deū quia ptra mādaturum di illud querit et opotur et perdit deum vt illud habeat in omnibus. Et ideo omnis peccator est quodammodo ydolatra et simulacrum adorat. Qui ergo filios vel pecuniam vel quocunq aliud p̄e omnibus diligit id adorat. nam ex indiscreto amore ydolatria ortum habuit. Et iō aplus dicendo simulacrum. omne malum. tedit intelligi cuius actor et principium est dyabolus. et liberum arbitrium hominis. Gen. iii. Subtus te erit appetitus tuus et tu dominaberis istius. Et sic patet primum. Secundo ostendit qd spiritus sanctus non est actor alicuius mali. sed est actor et principium omnis boni. Unde ait. Ideo notum vobis facio qd nemo loquens quicunq modo loquendi sine cordis sine ore siue opis in spiritu dei. i. a spiritu dei motus dicit aliquo modo loquendi. anathema ibu. i. divisione et separatiōē a ibu. hoc est id ad quod se patitur a ibu. sicut est blasphemia vel aliud tale. Vel anathema ibu. i. divisionem ibu. vt ibu sit genitius casus. id est nō. d. ibm divisionem aliquam. s. deum a patre vt fecit arrius. Cōtra quē Aug. Veretnr non permisit dividit filium suum. iiij. Reg. iiij. Et tu dividis deum tuū. Idē introducit filium arrio loquentem et dicente Cerberibus asperis laceratus sum sanguinē meum fudi. ḡiam meam posui vt te mibi p̄iugarem. et tu dividis me. Nec dicit ibm divisus a patre vt sit solum homo vt facit iudeus et saracenus. nec dicit ope ibu divisus ab opib⁹ dei. Jo. v. Quecūq pater fecerit hec et filius similiter facit. In eodē. xiiij. Pater in me mani p̄e facit opera. Nulla ergo falsitas est a spiritu sancto circa ibm: sed omnis veritas et nemo potest dicere ore. s. proferendo et animo tenēdo quod est proprie dicere dominus hiesus. id est qd hiesus sit dominus sūns et omniū nisi in spiritu sancto. id est per spiritum sanctū hāc interius docentem et cordi imprimentem. Jo. ban. xv. Cum autem venerit spiritus iste veritatis docabit vos omnem veritatem. Sed nonne aliquis possit dicere prava intentione dominus hiesus. Ad hoc dicendum qd dicere dupliciter sumitur. uno modo large scilicet pro enunciare voce quod non creditur corde nec tenetur vel ostenditur opere. et hoc modo non accipitur hic. Alio modo accipit stri

Berimo

ctes aliquid quando id quod pertinet ore creditur corde et ostendit ope. et sic accipitur hic. **E**s ergo diligenter attendendū. qd dū aliquid in corde cōcūpitur de deo et isti conceptum ultius sentitur. tūc illud interius dicit in corde qn̄ aut̄ tale dictum cordis exterius voce exprimitur vel signo vel quocunq; mō. tunc magis dicit. **Q**uando nō quis ope ostendit sic le cōdere tunc totus homo ē quasi in dicendo et d se toto lingua facit. **D**uo ergo primi modi et si sunt a spūsan. scz cōsentire et confiteri. tamē si ne tertio non introducunt in regnum celorum. **M**ath. vii. Non oīs qui dicit mīhi dñe dñe intrabit in regnum celorum. s̄ qui fecerit voluntatem patris mei qui in celis est ipse intra in regnum celorum. **J**aco. ii. Fides sine opibꝫ mortua est. **C**um ergo oē bonū his tribus modis fiat scz corde ore et ope. et hec tria sunt a spiritus sancto. patet qd spūsanctus est actor et principiū omnis boni. **E**t sic pat̄ qd nulla diuisio ē a spiritu sancto. nec diuisio creatoris in se vt quidā diuidunt. nec diuisio creature a creatore qd sit p̄ peccatū. qd cū spūsanctus sit amor. amor aut̄ habeat vnitate. manifestum ē qd nulla diuisio a spūsc̄to est et nullum peccatum. qd om̄e peccatum diuidit. nam diuidit homē a deo. **I**sa. ix. Iniquitates v̄. di. in te v̄. de. v̄. Itē dividit ab angelis et a sanctis. Item dividit a cōgregatōe fidelium. in qua nō est merito s̄ solū numero. Item dividit a merito passionis xp̄i et oīm sanctorū. et a bonis que sunt in ecclesia ac etiā a p̄p̄is bonis. Item dividit aniam a corpore. **R**o. vi. Stipendia peccatorum. Et tandem dividit a regno celorum. **M**ath. xxi. Discedite a me maledi. in ignem eternū. Et sic patet qd qui diuisiōem faciunt interius et in oībus. vel qui diuisiōem sequuntur nō habent spūsanctū s̄ sp̄m dyaboli qui primā diuisiō nem fecit in celo et in p̄adiso. et primos rebelleres ipse fecit. Et breuiter sicut propria opatio filij dei venientis in mundū fuit vnitate filios dī qui erant dispersi in una fide et in una ecclesia et in una operatione. ita dyaboli est dispergere et dividere. **J**oh. x. Fur nō venit nisi vt mactet. et p̄dat. Mirant̄ aut̄ istū qui sunt ex parte isti us. **S**ap. ii. Similiter patet qd nemo talium p̄ dicere vere et p̄p̄ie hiesus ē dñs me⁹ nisi ipsi ritum habeat sicut veri xp̄iani. mali aut̄ christiani false dicunt hiesus est deus meus. Est em̄ falsa discrepacio vocis a re que p̄ vocē significat. vnde talis confessio est qualis negatō

LXXXV.

Thi. i. Confident se nosse deum factis aut̄ negant. Tales sunt similes militibus pilati. qui genuflectebant corā hiesu dicentes. **A**uerterū. indeo et p̄cu. e. Tales sunt significati p̄ istū fiducum habentem solū folia. cui xp̄c maledicunt. que statim aruit. **M**atb. xxj. **S**q; Tales videntur cē peiores saracenis q̄tū ad quatuor. **P**rimo qd saraceni negat xp̄m verbo s̄ isti facto. **P**ewis est em̄ factum q̄ verbum. **S**ecundo qd saraceni ex ignorantia christum negant. Non em̄ sciunt ipm esse v̄x deum et dnm. et si scirent. multi eorū salvarent p̄ bona oīa. Christiani aut̄ sciunt et credent hiesum esse dñm suum. et tamen ei negant debitum obsequiū. qd manus malū vider cē. **E**xemplum si duo hoīes negarent regi debitum obsequiū. ita qd v̄nus diceret. dñe. **N**escō q modo vobis debeam obsequiū hoc exhibere. si em̄ scirem libenter vobis exhiberem. Alter v̄ero diceret vere scio. qd hoc obsequium vobis debeo. sed nolo exhibere. manifestum est qd secundus magis offendit. **T**ercio qd saraceni legem suam obseruant. tales aut̄ nulli legis cē vident. qd nec xp̄iani nec saraceni sunt. **E**t ideo tales sine lege p̄ibunt. **Q**uarto qd tales vident cē apostole afide q̄tū ad rem fidei. Vident etiā p̄nri esse. eo qd in baptismo p̄misserunt renunciare dyabolo et pomis eō et malo christiano fides erit ad cumulū damnationis qd magis peccat christianus fornicio do et alia que p̄hibentur in euangelio faciendo. qd saracenus. **S**icut magis peccat religiosus qd secularis idem peccatum committendo. **S**icut ergo status religionis si seruetur est ad magnum meritum. et si non seruet ad cumulum damnationis. sic ē de fidei christiano. qd si ipam fidei seruat infinita et inestimabilia bona inde consequet. **S**i aut̄ christianus fidem opere non impleat nihil boni consequet. imo omnia que sunt fidei cedent sibi ad cumulum damnationis. **i**. **P**etri. ii. **N**elius erat istis vi amissione non cognoscere qd post agnitionem retrosum conuerti ab eo quod illis traditus est. Et sic patet secundum. **T**ercio ostendit qd gratia gratum facientes hominē sunt a spiritu sancto. et a dño ihu xp̄i et a deo patre. qd vt dicit Augustinus. Indivisa sunt opera trinitatis. Gratia aut̄ gratum facientes ordinat. **T**q; Primo hoīem ad deum ipm gratificando et iustificando. Et hoc est. Diuisiones grarum sunt. hoīes scz gratificantū. Idē aut̄

37

spiritus istarum gratiarum sc̄z dator et divisor.
Quia quidaꝝ in maiori copia recipiunt ut apostoli qui in tanta copia receperunt gratiam spiritus sancti ut nō possent amplius peccare. Si nulliter beata virgo. Quidam in maiori copia recipiunt nam peccare possunt et defacili peccat. Quidam recipiunt ut in uno actu iustificetur. vel in paucis ut latro de cruce. qui in una confessione fidei iustificatus est. Quidam recipiunt ut in multis bonis actibus iustificantur ut paulus et magdalena et multis alijs. Taliis divisionis appareat Eph. iiiij. Unicusq; vestrum data est gratia immensurā dō. xpī. Rom. xij. Habentes donatiōes sūm gra. q; da. ēno. dif.

T Secundo gratie gratum facientes ordinant hominem ad primū cui seruire faciunt propter dēū. Et hoc est. Divisiones ministratiōnū sunt s. propter dēū. primo ministrat. Idem autē dōs sc̄z hiesus xp̄c omia ministriis suis abūdantissime administrans. j. Petri. iiij. Si quis autē ministrat tāq; virtute quā administrat dē? Nā quidam ministrant populo in sacramento altaris et diuino officio. quidam in p̄dicatione v̄bi dēi. quidam in p̄bendo necessaria vite. quidam in deseruendo de persona sua primo. quidam in confortando et visitando et dando bonum exempli alijs. j. Cor. iiij. Sic nos existimet homo ut ministr. xp̄i et dispens. mi. dei.

Tercio gratie gratum facientes ordinant hominem ad seipm. put opus eius meritorii vite eterne faciunt. Et hoc est. Et divisi. operationū sunt quibus dinersimode meremur. Nam quidam plus meretur in uno et in eodē operare. quidam minus ut p̄t de illa vidua mitten te duo era minuta in ḡazophilatum. de qua christus dixit. q; plus omnibus misit Lu. xxij. Quidam meretur in uno opere. quidam in pluribus. Quidam in dicendo. quidam in tacendo. quidam in sanitate. quidam in infirmitate. et sic de alijs. Idez vero dēns. sc̄z pater qui operatur omnia supradicta et omnia necessaria ad salutem in omnibus. q; quod nō dat vni dat alteri. Isa. xxvij. Omnia opera nostra operat es in nobis dōne. Phil. ij. Qui operat in vno. velle et perficere p̄ bona voluntatem. Et sic p ea que dixit. expressit trinitatem personarum unitatem x̄o essentie exp̄ssit in eo qd dicit. q; operat omnia in oib;. Sic isaias postq; dicit testis adiunxit dōs deus. **A** Notandum ergo q; in hoc tercio membro ad tria monem

Q uod in hoc tercio membro ad tria monem

nitamus q̄ cōgruam dispositonem. q; spiritus sanctus paratus est eam omnibus dare. Jac. j. Qui dat omnibus affluenter et nō impropertat. Apoc. iiij. Ego sto ad ostium et pulso si quis aperuerit mihi introibo ad illum. p̄terea em filius dei incarnatus est et mortuus et resurrexit ut nō os glorificaret et iustificaret. Roma. iiiij. Traditus est. ppter delicta nostra. id est. ppter peccata nostra sc̄z delenda et resurrexit ppter iustificationem nostram. Ad Genātiū sumus et in gratia dei vivimus. Eccl. xij. Tame deum et mandata eius obserua. hoc est omnis hō. Ad hoc etiā prestat nobis vitam. et gratiam et misericordiam consequam. Isa. xxx. Propterea expectat dēus ut misereatur v̄stri. propterea enī angeli et omnis creatura obsequuntur nobis ut q̄ gratiam salutis consequamur. Hebre. j. Omnes sunt administratoři sp̄us in mi. mil. ppter eos qui here. ca. salutis. **S**ecundo monemur ut de gratiis et bonis nobis a deo datis primo obsequimur. Job. xij. Si ego laui pedes vestros dñs magister. et vos debetis alter alterius pedes lana re. Gall. vij. Alter alterius onera portate. et sic adimplebitis legem xp̄i. j. Petri. iiij. Anus. q̄sq; li. ac. g. in al. il. admi. li. bo. disp̄. ml. gra. dei. Agendo em facta. proximi nostra agimus. quia dēus retribuet nobis. Lu. x. Curam illī habe. et si qui d superrogauens ego cū rediero reddā tibi. Ille x̄o seru q̄ talentū et pecunia dñi sui abscondit nec p̄stitit cā. primo p̄dēnat. est. vt p̄t Lu. xij. Proverb. xj. Qui abscondit frumenta maledicet in populis. In comedem. v. Deridentur. fontes tuiforas et in platis tuis aquas dimide. Ad hoc nos inducit omnes creature. q; oia bona recepta a deo cōmunicant nobis. et sol lucem. terra fructū q; pisces. Ad hoc etiam ip̄e creator nos inducit qui seipm cōmunicat et in natura et in gratia et in gloria. **T**ercio monemur ut in grā nobis data. p̄ bona opa fructificemus. Coll. j. In omni ope bono fructificantes et crescentes in sciētia dei. Ulti crescent solū in persona in virtute et grā decrescent. Isaie. lxx. Puer cētū anor moriet. Hier. xxij. Scibe vir istū sterilē. q̄ i dieb; suis nō p̄spabit. Eccl. x. In pigritijs humiliabit p̄tignatio. i. Virtutes dispoſite in hoīe regentes et ptegētes ip̄m dñstant et annihilant q̄ nō operari. Sicut homo amittit visum. si diu stet in carcere. nihil videns. et si homo comederet solū lac perderet.

Sermo

dentes. Quia de scilicet de qua dicit dominus est colono ut succideret eam. quod non ferebat fructum iam per tres annos qui respondens ait. Dimitte eam etiam hoc anno regis domino. circa il. 2 mit. ster. et sive fru. bene. si autem non in fu. s. eam. Lu. xiiij. Tres anni sunt tria tempora. s. ante leges sub lege et in gratia. Ille tercarius annus est tempus gratiae plenariae omni bono simo. I. omnia bona praegaudere spirituum bonorum quod christus est passus ex cuius passione magna virtus ad bene agendum nobis emanavit. celum est apertum. dimittuntur peccata. bulla gratiae dei est apta. et oia brevia sunt parata. Quicunque ergo illo tercio anno. i. tempore gratiae non fructificat. debet amputari et ignem mitti. Math. viij. Omnis arbor quod non facit fructum bonum excidetur et in ignem mittetur. Et sic patet tertium. ¶ Quarto ostendit quod etiam gratiae que gratis dantur ad utilitatem ecclesie dantur et a spiritu sancto sunt. Et circa hoc duo facit. ¶ Primo ostendit differentias istius gratiae ad precedentem scilicet gratum facientem dicens. Unicusque scilicet membrorum ecclesie datur manifestatio spiritus id est gratia aliqua per quam videtur et apparet in eo esse spiritus sanctus. etiam si non habeatur. et hoc non ad proprium meritum. sed ad utilitatem ecclesie et aliorum. et sic nota duplex differentia gratiae gratia date ad gratiam gratum facientem. Prima est quod ista facit habere spiritum sanctum. et si non manifestat quod habeat. hec vero facit apparere. quod insit. etiam si non habeatur. Secunda est quod ista est ad habentis meritum ordinata. hec autem autem ad ecclesie utilitatem. etiam si habens ea nihil mereatur. ¶ Secundo distinguit multiplicem divisionem gratiae gratia date. di. Alij quidem datur sermo sapi. per spiritum sanctum. i. gratia predicandi et docendi ea quod ad sapientiam pertinet scilicet eterna in premio inclusa reposita. quod non inuenitur in terra suauiter viventium. Joh. xxxvij. Alij sermo scientie sunt enim spiritu id est gratia predicandi ea quod ad scientiam pertinent. scilicet ad rectam conversationem in his tripalibus et in nocte huius mundi. Unus primi predicatorum. s. qui predicant ea quod ad sapientiam pertinent soli comparantur. Secundi vero lumen. Ille enim metibus iam clavis per gratias tantum sol diei irradiant. Ille autem tenebrosas homines vite nocte illuminant. Gen. j. Fecit deus duo luminaria lu. ma. ut pesset diei. et lu. min. ut preef. noc. Alteri fides in eodem spiritu. i. sermo fidei. vel gratia docendi que pertinent ad fidem. Fides enim ipsa est de gratiis gratuifaciens.

LXXXVI.

tibus. dei enim donum est ut dicit apostolus. Ep. iii. ii. Hoc donum vel gratia monet prelatos per trus habere d. Parati semper oportescunt vos reddere ratorem de ea quod in vobis est fide et spe. Alij gratia sanitatum. s. praferendarum in uno spiritu. quod si a natura potuerint haberi tamen non habebantur. vel non eodem modo. vel vobis natura non poterat sed deficiebat. Math. x. Confirmos curate. mortuos suscitare. leprosos mundare. demones ejicite. Alij opatio virtutum. i. miraculorum quod sunt oino contra et supra communem cursum nature. Et hec due virtutem gratie dantur ad confirmationem sermonem predicationis sapientie et scientie et fidei de quibus dictum est. Marci. xvij. Signa autem eos qui crederunt. in no. m. ej. demo. lin. lo. no. ser. tol. zc. Alij datur prophetia. i. gratia predicandi futura quod est progastrina magna. Actu. xij. Erant autem in ecclesia antiochiae prophetae et doctores. Alij datur discretio spirituum. i. gratia discernendi inter spiritus cum aliquo suggestum. utrum boni vel mali sint et hoc est multum necessarium quod ipse satanas transfiguratur in angelum lucis. ut dicit apostolus. ij. Cor. j. Joh. iiiij. Nolite credere oportet spiritum probare spiritus ex deo sunt. haec gratia enarratio habuit que dyabolo permittente incredibilis statim creditur. Alij datur generalis lingua. i. gratia loquendi in diversis ydeomatibus proprie. Actu. ij. Ceperunt loqui varijs linguis. Alij datur interpretatio sermonum. i. gratia interpretandi sermonem ignorantem et obscurum per planum et notum. Hoc donum habuit daniel qui interpretatus est scripturam regi. Hec autem opatio oia unus atque idem spiritus dividens omnia superadicta dona. put sibi placet. Ro. ix. Non enim curritis neque volentis sed dei misericordia. Et sic patet quartum et sequenter totum.

Domica. xij. de enan. sermo. lxxvi.

Igitur hieesus ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspergabant ceteros. para bolam illam duo hoies ascenderunt in templum ut orarent. Lu. xvij. Sic dicit beatus Augustinus. In malis operibus iniquitas exercetur ut fiant superbia homo etiam opibus bonis insidiatur ut pereant. Unus singulariter habet superbia quod bonis opibus coniuncta ipsa perire facit. Exemplum habet in lucifero qui fuit in oibz perfectus. Ezech. xxvij. Tu signaculum similitudinis. scilicet deipius sapientia et perfectio decoro. in padiso fuit. ois

lapis p̄ciosus oportentū tuum. Quia tamē de his et cum his superbiā possedit. omnia h̄ pierūt in eo et ipē damnatus ad infernum de scēdit. **H**umilitas dō econverso. quia quibus cunq; et quantis cunq; malis apposita penit² ipa expellit et delet et ad gloriam pdicit eternam. Job. xxij. Qui humiliatus fuerit erit in gloria. Et de hac materia xp̄c in h̄ euangelio quandam similitudinem narrat. Luca quam tria facit. Primo pot̄ hoies cōtra quos hanc parabolā inducit. In principio euangelij. Se cūdo ipam parabolam in qua oratio pharisei et publicani describit. consequent subiungit. ibi. Dno homines ascen. in templum. Lector virtusq; orationis finem infert et cōcludit ibi. Amen dico vobis descendit hic iust. ab il. q̄a omnis. et cetera. ¶ Primo ponit hoies contra quos hec parabola inducit quia contra q̄dam qui te se confidebant et reputabant se iustos et omnes alios tanq; peccatores despici ebant. ¶ Tria ergo peccata in talib; ho minib; eē demōstrant. ¶ Primum ē q̄ de se confidebant. qd est valde italiū q̄ neq; se neq; in aliqua re mundi debet vel potest homo confidere nisi in solo deo et h̄ p̄t p̄ singula discurrendo. Nam in bonis mūdi et in diuitijs potentij dignitatibus et sic de alijs nō est confidendū. q̄ de necessitate oīa hec vel dimittit nos p̄ aduersam fortunas. vel nos dimittimus ea p̄ mortem. Job. xxvij. Huius cū dormierit nihil fecum au. i. Ibi. vi. Nihil in talium in hunc mūdi nec auferre quid possumus. Exemplū de illo diuite. Luc. xij. Qui de diuitijs cōfidebat dicens. Gaudet aia mea ha. mul. bo. repo. in an. plur. Prover. xj. Qui confidit in diuitijs suis corruet. Similiter nō est confidendum in dignitatibus et statibus honorū. vt dicit Boe. Dignitas nō hoiez dignum et bonum. s̄ potius ondit et demōstrat indignum. Et ideo nō er dignitate virtus s̄ ex virtute dignitati honor. accedit. et ideo nō in dignitate sed virtute confidendū est. Cuperabile ergo est dignitatē habere sine virtute. q̄ vt di. Boe. Dignitas nō fugare s̄ illustrare potius nequitia solet. Et dato q̄ hō dignitatem cū virtute habeat. nō est tamē in dignitate cōfidendū. cum frequenter homo ipaz p̄det et in vita pluries. vel saltē in morte et q̄ p̄ deo ab homib; colebat abscondit sub terra ab hoib; cōculandus. Boet. Plena est exemplorū vetustas plena est p̄sens etas

quāti reges felicitatez calamitate mutauerūt. **H**ec in bonis nature est confidētū vt in sa- nitate vel robore corporis cū modica infumi- tate hō subito cōteratur znecessario hēat ab alijs sustentari. Exemplū de antiocho. iij. Ma- cha. ix. Is qui videbatur fluctib; maris impa- re et motiū altitudines in statera appendere. nunc humiliatus ad terram in gestorio por- tabat. Similiter nec in gratijs gratisdati. vt eloquentia. scientia. artibus. et similiib;. quia p̄ modicum impedimentū. vt p̄ infirmitatē vel retentōem in carcere. vel p̄ multop locoru mu- tatōem nihil valent. Quid em̄ valet eloquen- tia vel quecunq; scientia vel leges. vel decreta les inter tartaros. vel saracenos. Prover. iiij. Fallar gratia et va. ē pulci. Similiter nec in amicis. nec in cōsanguineis est cōfendū. q̄ veri amici non inueniuntur in mundo. s̄ omes sunt amici ficti. et tempore p̄spēritatis. et non tempore aduersitatis. et ideo cōtemnēt. Bo- etius. An p̄sidio sunt amici q̄s nō virtus sed fortuna conciliat. s̄ q̄s fortuna fecit amicos in fortunum faciet inimicos. Propter qd dicit Hier. xvij. Maledictus vir qui cōfidiū ho- mine et po. car. brach. l. Ergo nec in mundo q̄ totus in maligno positus est. nec in rebus mi- di cōfendū est. quia in supradictis quinq; omnis spes mundanorū fundat. Isa. xxvij. Ecce cōfidis in baculo arundineo sup egip̄tū cui cū innixus fuerit homo cōminutus intra- bit manū ei et p̄forabit eam. Egip̄tus inter- pretat̄ tenebra. i. cōfusio et angustia et signifi- cat mundum. In solo ergo deo est confiden- dum quia ipē est vera et firma spes. Hieremi- xvij. Benedictus vir qui cōfidiū in dō et cō- domiū s̄ fiducia eius. ¶ Secundū est q̄ seiu- stos reputabāt. qd est valde presumptuosū. Prover. xx. Quis pot̄ dicere mundū ē cor- meum p̄nus sum a p̄cto. Iaco. ij. In mlti q̄ dem offendim̄ oēs. i. Job. i. Si dñe. q̄ p̄t̄ non habemus ip. no. sc. et ve. in no. n. ē. Edo- do q̄ hō nō haberet cōscientiā alicius grauis peccati non propter hoc debet se iustū repu- tare. j. Corinthio. iij. Nihil mihi conscius sū. sed in hoc non iusti. iuz. Ecclesiastes. ix. Sūt iusti atq; sapientes et opera illorū in manu dei et tamen nescit homo virtutē amore an odio dignus sit. Mathe. septimo capitolo dicitur. Muli dicent mihi in illo die. domine nonne in nomine tuo prophetam⁹ et signa multa fecimus. et demonia eicim⁹ et virtutes

Hermio

LXXXVI.

multas fecimus. et dicet illis. Amen dico vobis nunquam nomi vos. ¶ Tercium est quod ceteros aspernabantur quod est valde impium cuius loquimur intueat cor et in corde cōsistat bonitas et malitia hominis. quod cum de corde exerant cogitationes male. furta. homicidia. et cetera mala ut dicitur Math. xv. Linquuntur namē mala ut possimus indicare. Item quod apparet malus et est malus in conspectu hominum est bonus et predestinatus in conspectu dei. Nam eo tempore quo magdalena erat peccatrix iudas erat apostolus et faciebat miracula. et tunc ista erat predestinata ad vitam et iudas prescitus ad mortem. Et ideo frequenter aliter videt deo quod nobis doctus. Hoc quod tu iustissimum et equissimum putas omnia scienti prouidentie diuersum videtur. Item sicut homo subito per unum cogitatum malum malus sit. ita subito per unam veram contumeliam sit bonus. et recipit gratias spiritus sancti. Unde super illud Act. vi. Factus est rex de celo sonus dei. glor. Rescit tarda molina spiritussanti. Cum ergo ut dicit Job. xiiij. homo mutet contumeliam et nunquam in eodem statu permaneat. de nomine possimus indicare utrum bonus vel malus sit. Sicut de fluvio velociter currente non possumus dicere hec aqua est hic quia ante ipsum verbū sit completum recessit. Ceterum opera hominum bene possumus indicare bona vel mala esse. quod de apertis peccatis licet nobis indicare quod mala sunt. sed ipsum facientem nos non possumus malum indicare nisi prius quando mala facit. Et ideo prohibetur nobis omnino proximum indicare et spernere. Luc. vi. Nolite iudicare et non iudicabimini. nolite condemnare et non cōdemnabimini. Isa. xxiij. Et qui spernit nonne et ipse sperneris. Et sic per primū. ¶ Secundo ponit ipsa parabolā in qua pharisei et publicani oratio describitur. Pharisei erant quodam secta inter iudeos ab alijs in quibusdam obseruantibus divisi sic dicti a phares quod est usus habebat ei in manu et frōte membranas vel cartas in quibus erat descriptus decalogus in signum quod precepta habenda sunt ante oculos cordis per uigem memoriam et in manu per opim adimplendum. Item spinas ferebat in sumbris palliorum ut pungerent eos dominum incederent et recordarentur mandatorum dei et sic tota religio eorum erat in apparentia et suppositione. Et erant pharisei maioris reputacionis in vita inter iudeos sicut monachi inter christianos. Publicani autem dicebant quasipublice exercentes ar-

tes et mercationes quibus peccatum non debeat. ¶ Unū publicani quasi publice peccates. Erat autem apparentis malicie sicut pharisei apparentis bonitatis. De his igitur duobus scilicet phariseo et publicano est pars parabolā in qua oratio virtutis describitur. et primo oratio pharisei. quod babuit bonum principium quod ad templū locū sanctum ascendit. Christiani ergo qui ad ecclesiam non vadunt ad regnandi deo pro beneficiis receptis ut phariseus fecit. nec ad petendum indulgentias pro commissis ut publicanus. nullius legis esse videntur. et peiores sunt omni nationi. et ideo sicut canes sine lege penibunt et extra pugnentur. Apoc. xxij. Fores canes et venefici. Item habuit bonum principium. quod bona tentacō ascendit. scilicet ut oraret. quod est contra multos qui vadunt ad ecclesiam ad cōfabulandum et loquendū. Quidā vadunt ad videndum mulieres. et mulieres vadunt ut videantur. et ideo ut aspiciant attente vadunt purpuree et cooperante valde ut dyabolus apparuit beato martino. Et sic ecclesia quod debet et se locus orationis fit spectaculum peccatorum. Et qui debuerant pro indulgentia peccatorum ire peccata multa incurunt. Et unde debuit honorari dyabolus exaltat. Et quoniam maior deuotio vel religio debet haberi. scilicet in solennitatibus tunc huiusmodi vanam pernitosius obseruantur. Propter quod dicitur. Isa. i. kalendas vestras et solennitates vestras odiuit anima mea. In eodem. iiiij. Decalauabit dominus filias syros propter quod ambulauerunt extento collo et nutibus oculorum ibant. Sed habuit malum medius quod fatue et superbe oravit. et malum finem quod cōdemnatus discessit. unde debuit iustificari recedere. ¶ Fuit autem eius oratio primo presumptuosa. quia stans apud se orabat quasi dominus meritis confidens. Unde status corporis in eo elatorem significabat mentis. q. d. Non oportet me genuflectere pro aliquo quia plenus sum omnibus et abundo. Contra quod Apo. iiiij. Dicit quod diues sunt et locupletati sunt non solum ego et nescis quod tu es miser et miserabilis et pauper et cecus et nudus. ¶ Sed fuit effrontuosa. quod gratias ago tibi. q. d. Non habeo conscientiam alium propter et ideo non peto veniam sed apta fronte sto coram te referens gratias. Contra quod Ro. iiiij. Desperat et egent gratia dei. ¶ Licio fuit superba et vano gloriola quod non sunt sicut ceteri hominum rapti. iniusti. adulteri. Due enim sunt partes in sticie. ut ait Augustinus. s. declarare a malo et facere bo-

Principia
Rex regnans auctoritatem
et potest et iuris
benificiorum suorum
28:

modica pars pharisei
et finis

ore fuit 6.

num. **P**rimam ptem ostendit se habere cum di. Non sum sicut ceteri ho.ra. **S**ecundā partē ostendit se habere cū subdit. aciuno bis in sabbatho. **D**ecimā do omniū que possideo. **A**b iusta q̄ omnis peccator ē raptor. iniustus et adulter et in omni peccato cōmittit furtum iniusticiam et adulterium. **R**aptor ē q̄ anima que solius dei est auctor ei et dat dyabolo. **I**n iustus est q̄ cum ip̄e sit seruus empticius dei eius sanguine emptus ip̄e subtrahit se ab ei seruitio et seruit dyabolo eius iniustico. **A**dulter est q̄ desertu deo qui est p̄ prius sponsus anime cū dyabolo fornicat. **E**t ideo excludit a se hec tria omnem radicem p̄tē a se excludit. **I**tem nota q̄ homo dno habet a deo. sc̄ se et sua. et ideo tanq̄ feudarius debet se et sua a deo recognoscere se tenere. **I**n eo cū q̄ bis in septimana ieunabat. ostendit se deo facere sacrificium de corpore suo dum ad eius honores corpus p̄ ieunii macerabat. **I**n eo dō q̄ decimas omniū soluebat ostendit omnia bona q̄ cunq̄ habebat a deo recognoscere se tenere. **I**n eo dō q̄ ad templū venerat ad orandum et gratias referebat ostendit p̄ se et oībus suis deo omagium facere tanq̄ dno. et p̄ consequens ostendit se in omnibus p̄fectus ē et mandata dei seruare. **E**t hoc ē. **O**ratis tibi ago. q̄ nō sum sicut ceteri ho. q.d. ego sum solus bonus ceteri aut̄ in cōparatiōne mei sunt mali potuit saltē dixisse sicut multi hoīm nō sum. **S**ecundū. **Q**uarto q̄ p̄pe sunt species superbie. vt di. **B**eda. **P**rima ē cum quis bonum qd̄ habet a se habere et non a deo existimat. **C**ontra qd̄ apls. i. Cor. viii. **Q**uid habes qd̄ non acceperis. si aut̄ acceperisti quid gloriaris quasi nō acceperis. **H**anc habuit nabuchodonosor qui ait. Nonne hē babylon ciuitas ista magna quam ego edificauī i robore fortitudis mee. **D**anie. viij. **E**t ideo cōuersus est in bestiam. quia sicut bestia deū non cognovit. **U**nū statim subdit ibidem. Ab homib̄ ejiciunt te et senuz ut bos comedes tonec scies q̄ excelsus dominet super vniuersam terrā in regno hoīm. **S**ecunda ē cū quis bonū qd̄ h̄z putat. p̄ meritis suis a deo sibi datū qd̄ extinguit materiaz gratie. q̄ sicut di. apls. Ro. xj. **S**i aut̄ grā deū nō ex opib̄ alioquin grā nō ē grā. **H**anc habuit lucifer. qui ex opib̄ et meritis suis volunt sup oēs creaturas sibi p̄cipiatū dari. et iō. piectus ē in infernū. q̄ qui volebat in oīb̄ p̄esse. subt̄ oīa fuit temersus. Isa. xiii. **Q**ui dice-

bas in corde tuo. in celum condescendam supra astra celi exaltabo solum meuz. verū tamē ad infernū detrahēris in p̄fundū laci. **T**ertia est cū quis iactat se et vult videri. habere qd̄ non habet quibus maius preciū ē videri nō esse q̄ esse et nō videri vt dicit p̄bus. **H**āc habent ypocrite. **M**att. xxiiij. **A**le vobis scibe et pharisei ypocrite. qui similes estis sepul. de al. que a foris spe. appa. ho. intrin. antem plē sunt os. mor. **Q**uarta est cū quis despēctis ceteris appetit singulariter viden habere qd̄ nō habet. **H**anc habuit iste phanseus q̄ reputavit se singulariter iustus. et ideo hodie singulariter in toto mundo p̄dicat superbis et iniustis. vt qui voluit singulariter bonū ap̄parere singulariter p̄dicetur malus. q̄ de su perbis relit. **J**ac. iiiij. **Q**uarto oratō pharisei fuit contumeliosa q̄ non sum velut etiā hic publicanus. q.d. **I**ste etiā publican⁹ est de numero supradictorū. sc̄ raptor⁹ iniustorum et adulterorū. et p̄ cōsequens orando contumelias ei inferebat. **N**ō. **O**ratio eī⁹ statim peccatū. **Q**uinto fuit mendosa. q̄ ea que dixit se non habere habebat. et q̄ dixit se habere non habebat. Nam dixit se non esse raporem. et bonitatē et gloriam que ē solus dei rapiebat. **L**u. xvij. **N**emo bonus nisi sol⁹ de us. Isa. xlj. **G**loriam meam alteri non dabo. **I**tem dixit se non esse iniustū. et publicanum temere iudicauit. et de numero malorū dixit ip̄m ē. in quo magna iniusticia consistit. **I**tez dixit se non esse adulterum et ip̄e cuī superbia que est v̄to dyaboli adulterum cōmisit. dimissa humilitate que debet esse v̄to; cuīstib⁹ iusti. **S**ap. viij. **H**anc quesivi mibi sponsam assumere. **I**tem dixit se ieunare et ip̄e sicul lupus v̄to vane glorie pascēbat. **O**see. xiij. **E**ffraim pascit ventū. Et iō ieunio dyaboli ieunabat. **V**lid. **Q**ui a cib abstinent et p̄ua agit demōes imitantur quib⁹ cib⁹ sp̄ abest et culpa se per adeſt. **I**tem dicebat se decias offere omnium. et ip̄am decimā bonorum operum deo non attribuebat. sed ip̄e sibi iusticiam suā attribuebat tanq̄ principio et de ip̄a vanā gloriam querebat tanq̄ finem. **H**uius oppositū facimus dum initium et finem bonorū operū deo attribuimus qui ē alpha et principiū et finis. omniū. **A**pocali. i. **H**ecto fuit fatuosa. q̄ sicut vbi humilitas ibi sapia. vt di. **P**ioneer. xvi. ita vbi superbia ibi stulticia. **E**t hoc apparet q̄tūz ad sex. **Z** **P**rimo q̄ oīo-

Daniel. 4.

4.5. 7. 8. 9. 10.

Berimo

nem suam inordinate incepit. s. a gratiarum actio-
ne. **N**issa enim que est valde ordinata oratio
incipit a confiteor. et terminat a deo gratias.
Ro. xiiij. Que a deo sunt ordiata sunt. **E**t iō
oratio istius non fuit a deo. qz nō fuit ordiata.
Inchoanda est enim oratio in consideratioē et
confessione peccatorū. **P**rouer. xvij. **J**ustus a
principio est accusator sui. **E**x hoc enim humili-
atur et compungitur in lacrimis. et p cōseq̄ns
oratio eius ascendit ad deum. **E**cclī. xxxv. **O**ra
tio humiliantis se nubes penetrat. **S**ecundo
qz bonitatem dei nimis artavit. nam eū qz vult
omnes homines salvos fieri et non dat spiritum
ad mensuram. et dat omnibus affluent. credi
dis solū se fecisse bonum. et solū se spiritu
ambulare et eius bonitatem sibi largitam fui-
se. ac si quis crederet qz sol in domo sua tantū
lucaret. **B**ern. **H**olo ut nūc arbitris sole
iusticie apparere et lucere nisi in cella tua.
Tercio qz de magna equitate gaudet di-
cens. **N**on sum sicut ceteri hominū. qd tale ē
ac si quis gauderet qz esset monstrū in natura
Quarto qz pēre venerat ad orandum et nō
orat s laudat se dicens. **G**ratias ago tibi domine qz
nō sum sicut ceteri hominū quod ē
stultum. scz se laudare coram deo qui oia no-
vit. **S**ecus esset coram hoībus qui ignorant
facta aliorum. **Q**uinto qz infirmitates su-
as abscondit ei. a quo sanari deberet dices se
se nullum morbum habere. qz dixit nō suz ra-
ptor iniustus neqz adulter. **H**oeti. **S**i operā
medicantis expectas oportet vt vulnus dete-
gas. **P**rouerb. xxvij. **Q**ui abscondit scelera
sua n̄ dirigetur. **S**exto qz elemosinā petitur
diuitias suas ostentat. qd tale ē ac si quis iret
petendo elemosinam manibus plenis aureis.
In oratione enim homo petit a deo elemosinā
spiritualium bonorum. **E**t ideo debet facere
sicut pauperes qui ostendunt omes miseras
suas et magis ostendunt se miseros qz sunt. **E**t
sic patet oratio pharisei que fuit psumptuo-
sa effrontiosa superba psumptuosa mēdosa
et fatuosa. **A** **S**ecundo describitur ora-
tio publicani que fuit p contraria bona. **N**az
fuit timorosa. pudorosa dolorosa accusatoria
vera et sapientia plena. **P**rimo fuit timoro-
sa qz ppter multitudinem peccatorum timebat
appropiquare sanctis. et ideo a longe stabat
quod est cōtra multis qui cognoscunt se ma-
gnos peccatores et sedent iuxta altare et iuxta
sacerdotes. **E**t nota hic de oīa quem dñs in-

LXXXVI.

terfecit qz tetigit arcām. ij. **R**egū. vij. **H**ic ca-
dit exemplū quod recitat beatus Gregorius. i dy-
alogo. de illa dñia: que cū de nocte polluta essz
a viro. iuit de mane ad dedicationem oratorij
sancti sebastiani et tetigit reliquias eius. et sta-
tim iniusta est a dyabolo. **Q**uccido fuit pu-
dorosa. qz nō audebat oculos ad celum lena-
re. quia celi agmina per peccata offenderat. et
celum amiserat ideo p verecūdia nō audebat
celum respicere. **U**nde ecclesia cantat. nō suz
dignus videre altitudinem celi p multitudine
iniquitatis mee. **Q**uarto fuit dolorosa. qz p
cutiebat pectus suum. sub quo est cor. qd ma-
gno dolore p cutiebat interius magisqz pectus
externus. **C**ere peccato: debet sume dolere qz
ptāmodico bono amittit tot bona et incurrit
tot pessima mala. **S**ic doluit magdalena et p-
cussa fuit in corde. **Q**uarto fuit sui accusa-
toria. qz solum accusabat se et reū reputabat.
Pro. **Q**uoniam iniquitatem meam ego cognosco. ij. **R**egum. xxiij. **E**go sū qui peccavi ego
inique egī. **Q**uinto fuit vera. qz sicut habe-
bat in corde. ita loquebat ore. et sicut erat inte-
nus. ita ostendebat se exten. **E**cclī. viii. **N**ō
confundaris p anima tua dicere verum: qd ē
contra multis qui stant in ecclesia ad orandum
et aliud habent interius qz quod ostendunt
externus. quia recipiunt osculum pacis et nolunt
pacem. et dicunt. **D**imitte nobis debita nostra
sicut et nos dimittim⁹ debitoribus no. et tñ n̄
dimittunt suis offensoribus offensas. **E**t iō
non recedunt iustificati sicut hic publicanus
quia eis nihil dimittitur. sed huic publicano
dia sunt dimissa. in qz pēlare debēt magnā dei
misericordiam in humilez publicanū. **N**ō au-
dī publicanus appropiquare et de⁹ appropi-
quat. nō audet ad celum respicere. et de⁹ respe-
ctu misericordie eū respicit. penas a se exigit et
de⁹ ei parcat. culpam suam cognoscit et deus ei
ignoscit. **S**ic humili nō audet appropiquare
vt deus appropinq̄et. nō aspiciat vt de⁹ aspi-
ciat. premis conscientia s spem sublevat. p cu-
tit pectus et penas a se exigit. vt deus parcat.
cōfiterit vt de⁹ ignoscat. Ignoscit deus vt ille
agnoscit. **S**exto fuit sapientia plena qd p z qz.
tū ad sex opa sapientis. **B** **Q**uā ad sapiē-
tem p̄tinet p̄mo seip̄m considerare. **P**rouer.
xvij. **O**culi stultorum in finibz terrie. sapientē aē
oculi in capite suo. **S**ic iste oculos contine-
nebat submissos ad cōsiderandū pessimum in qz
fuerat. **S**ed facta sua ad debitū fine or-

oīo p̄w fuit 6. c.

dinando. quia sapientis est ordinare. j. Cor. xiiij. Omnia hūm ordinem fiant in vobis. **Hic** ille orationem suā optime ordinauit ad iustificatōnē et veniā consequendam. qz descendit iustificatus in domū suā. ¶ Tercio ad sapientem pertinet a malo recedere et ad bonū appropinquare. Job. xxvij. Timere deū ipsum est sapientia et recedere a malo intelligentia. **Hic** ille recessit a peccatis et venit ad oratiōnē. Quarto ad sapientem pertinet res iusto p̄cio appreclarī. nā ad sapientem pertinet vnam quāq̄ rem tanti existimare quanti habenda est. **Hic** ille existimauit dū melius oīm putavit gratiam dei habere et ei reconciliari. Et iō omnibus dimissis iuit ad templū p̄ gratia dei habendam quā secū r̄portauit. Mat. xij. Si mile ē regnū celoz homī ne querenti bo. mar. inuenta aut̄ vna p̄ciosa mar. ven. om. q̄ ha. ze. eam. ¶ Quinto ad sapientē pertinet vltimū finem considerare. nam sapientia de altissima causa ē. s. de deo q̄ ē vltimū finis. Sap. vi. Cogitare em̄ de ista sensus est cōsumatus. Hiere. ix. In hoc gloriatur qui gloriatur scire et nos se me. **Hic** ille vltimū finem in sua oratione cōsiderauit. s. deo cōiungi cui homo in oratione coniungit. Nam vt dicit damascenus. Oratione est mētis ascensus in deum. Unde orantibus aplis sp̄ūsanctus sup̄ eos venit. ¶ **Hec** r̄to ad sapientem pertinet meliora eligere. Un̄ apostolus v. q̄ sapientes sunt bene et multū cōsiliatiū ut meliora eligant. Pro. xi. Ubi multa cōsilia ibi multa salus. Sicille meli elegit. s. seipm hic punire et iudicare. Unde p̄cutiebat pectus suum se reum dicens. j. Cor. xj. Si nos metip̄os diudicaremus nō vtq̄ iudicaremur. Un̄ Aug. Dñe hic vre hic seca. vt in eternū mibi parcas. Et sic p̄t̄ oīo publicani. q̄ ita fuit fulta bonis. sicut oratio pharisei malis. Eccl. xxij. Un̄ contra vni magnū contra bonum. Juxta magnā vallē semp magnus mons ē. Et sic p̄t̄ sc̄m. ¶ Tercio infertur vtriusq; orationis finis. qz publicanus fuit iustificatus ppter humilem orationē. phariseo ppter superbia suā remanente in fecib; suis. Abi est argumentū q̄ melior est peccator būlis q̄ iustus superbus. Aug. Audeo dicere superbis esse vtile in aliquod apertū manifestum p̄t̄m incidere. vt sibi displiceat̄ qui iā sibi placēdo ceciderat. Salubrī ei petrus dispuicit sibi q̄n flenit q̄s placuerat q̄n negauit. In fine aut̄ reddit rationē huius diversitatis

cum qua infert sentetiam generale v. q̄ oīs q̄ se exaltat humiliabif. et econverso. q̄ lntia ē humiliata coram deo et scripta et publicata in mundo. qz omis q̄ se humiliat coraz oculis p̄p̄ns. et altabitur coram oculis dei et in presenti et in futuro. Et qui modicū humiliat̄ modicū exaltatur. et qui multū multū et quinib; mibil. Q̄ em̄ christus se sup̄ omes humiliauit. iō sup̄ omnes est exaltatus. Obi. i. Hemetipm exanimauit. Et sequit̄. Propter qd̄ deus exaltauit il. z. Et quia beata vgo p̄ xp̄ sup̄ oēs humiliavit se. ideo p̄ xp̄ sup̄ oēs exaltata fuit. Lu. i. Quia re. hu. an. sue. Et q̄ iobānes p̄ christū sup̄ omnes se humiliauit. ideo a xp̄ sup̄ oēs est exaltatus et cōmendatus. Et q̄ achab modicū se humiliauit. qz forinsecus ambulans dimisso capite induit̄ cilicio. iō de p̄p̄ ip̄ exaltauit dñs vsc̄ ad mortē sn̄iaz teiectiōis. ij. Regum. xvij. Nonne vidisti achab humiliāt̄ coram me ppter quod nō inducam malum in die bō eius. Et econverso de superbia. quia qui multū superbit multū deprimit. et qui modicū humiliat̄. Quia namq̄ lucifer multum superbiuit multū fuit decessus cū tota comititia sua. Et similiter primi parentes qui sententiam grauiissimā in se et sua posteritate receperūt. Et qz nabuchodonosor minus superbit min̄ fuit decessus. s. septē am̄is quib; stent cū bestijs. s. p̄ ea r̄stitut̄ e. vt p̄t̄. Dan. iii. Qui at iac̄iūmo n̄ p̄t̄ cade. Et sic p̄t̄ totū d̄ euā. De epistola. sermo. lxxvij.

¶ Utum facio vobis euangelium qd̄ pdicauit vobis

j. Cor. xv. Hec est pars secunda toti p̄ prime epistole co. ¶ In qua postq; egit de donis sp̄ūsancti. agit de resurrectione mortuor. et qz resurrectio xp̄i ē causa nostre resurrectionis. qz vt dicit infra. si xp̄c resurrexit et nos resurgemus. iō. pbata xp̄i resurrectio p̄bata enī et nostra. Eridcirco p̄nō in hac epistola. pbata ch̄risti rasurrectionem. in qua quartor facit. qz em̄ ante q̄ xp̄c resurgeret. resurrectione mortuor erat vald̄ difficil̄ ad credēdū. et apud multos quasi impossibilis videbat p̄p̄ quod p̄ quoddā dictū dei. Exo. iiij. ch̄rist̄ eoz pbauit dicens. Ego sum deus ab̄ abā deus ysaac deus iacob. Nō ē deus mortuor si vivent̄. Vdeo apls in hac pte primo ponit p̄logū in q̄ reddit auditores benivolos et attētos qd̄ p̄bationem resurrectionis audiendā.

Sermo

LXXXVII.

In principio epistole. Sedo ipam xp̄i resurrectionem pbat p scripturas que sunt testimoniū ad credendū ibi. Tradidi em̄ vobis in pumis. qd et accepi qm̄ xp̄c mort. est. Tercio idem. pbat p testimoniu multoz qui viderūt xp̄m resuscitatū et p suū. qd etiam paul⁹ ipm vidit quoz testimoniu nullatenus ē spernendum ibi. Et qd vīsus ē cephe. et p hoc vnde cim. Quarto ostendit qd suum testimoniu est ydoneum ad credendum ibi. Gratia dei sum id quod sum et gratia eius in me vacua nō fu it. Primo ḡ ponit quandā plogum i quo reddit auditores benivolos et attentos dic. Notum facio vobis fratres sc̄z in fide et dilectione euangelii. bonam et verā et salubrem annūciatiōnem. Et nota qd euangeliū aliquā dō sumit stricte. p his tantū qd in quatuor euā gelūs continent. aliquando euangeliū nūci ano appellat p quam puenit ad regnū eternum. et sic accipit hic. glo. sup illud. Marci. j. Initū euangeliū. euāgeliū ē nūnciatio p quā pue ad regnū celoz et ad remissionē p̄c̄ orū puenit. dicit ḡ. Notum facio euangeliū qd p̄dicauī vobis sc̄z als. quod et acceptis. i. acceptastis. in qd et statis sc̄z in ipo pse uerādo p gratiā fidei et dilectionis dei. p qd et salutem. sc̄z iam in spe et tandem saluandi i re. si tamen tenens tanq̄ memores et attenti qua rōe p̄dicauerim vobis. i. qd fine. qd ut vos lūcater xp̄c. i. Cor. xij. Non qd o vestra s̄ vos nisi frustra credidistis. qd non tenuisse quo modo p̄dicauī ē frustra credidisse qd ē magnū dāmmū. Haymo. Frustra credit qui ab ipa fi de p̄ modū recedit. Nota ḡ qd i hac p̄ia pte ad duo monemur. sc̄z ad audiendū verbū dei et ad obseruandū et tenendum opus. Dūo monemur ad audiendū euāgeliū. i. bonam annūciatiōm. id est verbū dei. Et hoc ppter quinq̄ bona qd facit in audiēnte. L. P̄mo illuminat intellectum de credendis. de spe randis. de amandis. de agendis. et de omnibus necessarijs ad salutem. Act. xx. Non em̄ subterfugi quo minus annūciarem vobis o mne consilium dei. Psalmista. Lucerna pedibus meis verbū tuum et lumen semitis me is. Secundo facit recipere fidem qd ē fundamētu oim bonoz. et nihil ē hoi sine ipa. Roma. x. Ergo. fides ē ex auditu. audit⁹ aut p̄ verbū dei. p̄ quam aia desponsat xp̄o. Osee. ii. Sponsabo te mihi in fide. Tercio inflamat affectum. In p̄dicatiōe em̄ monstrat qd deus

ē summū et pfectum bonū. oia bona in se ēōti nens. Dia alia bona sunt bona fallacia et impfecta. et ideo aīmns auditoz accedit ad ipm sup omnia diligendū qd bonū non monet vōluntatem nisi cognitiū. cognitiū aut̄ monet. qd ut dicit phus. Bonū est quod omnia appetit. Hoc optime ptz. Act. x. vbi dicit. qd loquente petro cecidit spūsanctus sup oēs qui audiēunt verbū. Quarto monet ad penitētiā p̄dicator em̄ ostendit mala que peccator p̄ peccatum incurrit. que sunt infinita. et bona que perdit que similiter sunt infinita. Ostendit etiam qd vīle et bestiale et periculōsum est in peccato manere quia si moreret statim ad infernū descendēret. que omni considerās p̄cator nūli sit omnino bestia conteritur et redit ad penitentiam. Actu. ij. His auditis cōpuncti sunt corde et dixerunt ad petru et reliq̄s apostolos. Quid faciemus fratres. Et ait petrus. Penitentiam agite. Hoc ē contra mul tos qui dicunt. quare rado ad p̄dicatiōe ex quo non facio quod dicitur. Ego scio quid debo facere. Talis erat qd frequenter hō compungit in p̄dicatiōe ut dictū est. et venit malus ad p̄dicatiōem et redit bonus cuz bono p̄posito. Quinto facit t̄palia cōtemnere. In p̄dicatiōe em̄ oīdīc qd oia bona tēporalia sc̄s dinitie delicie et honores z̄c. du cunt ad dolorosum finē. qd vel hō dimittit ea p̄ mortem. vel ipa dimittit ei p̄ aduersas fortunā. et qd quicq̄ ipa dimittit habebit bona eterna. qd cōsiderās hō sapiens contemnit et relinquit ea. Sic apli audiētes xp̄m p̄dicare oia tereliq̄t. Mat. xir. Ecce nos rel. o. et sec. su. te. Secundo monet ad tenēdū et standū p̄ op̄ in sermōe dei et hō p̄p̄ q̄tuor. D. Primo qd nisi in sermōe dei inī maneām̄ oia bona frustrant̄ in nobis et gloria dei et passio xp̄i et merita sanctoz et sacra ecclie et dona et virtutes et bona nature et fortune et ḡtie. ac etiaq̄ bona qd feci et breuit̄ oia sunt frustra et n̄ inclu dūt debitu finē p̄manēte in sermōe dei. Eccl̄s ix. Qui offen. in vno mul. bo. p̄det. Sedo qd p̄manētia i hīmōe dei saē discipulū xp̄i qd ē magl qd ē cardinalē pape. Job. viij. Si man. in ser. m. xe. disci. mei erit. Tercio fac hōiez liberz. Job. viij. Si maneritis in sermōne me. xe dis. m. erit. et cognoscetis x̄itatez et veritas liberabit vos. Nā real obseruantia eripit hōnē de seruitute dyaboli et vicoz et trāsferit ilibitatē glie filioz dei. Gall. iiiij. Itaq̄nō su-

Job. viij. Si man. in ser. m. xe. disci. mei erit.

mus ancille filij sibi. qdli. christus nos li. Quod
sic patet. Sicut dicit phus. Liber est qui est
causa sui. Scruus autem qdli est cā alterius qdli non
opat sibi s dno. Et hū modum obser-
vans sermonem dei. e liber. qdli oia bona que fa-
ciet sunt sua. j. Cor. iij. Omnia vestra sunt vos
autem christi. xpc aut dei. Peccator aut oia
perdet. qdli animam afferit dyabolus. corpus
comedunt vermes. et bona tempalia auferunt
consanguinei. et sic est causa alterius. ¶ Qdli
to facit hominem immortalēm. Joh. viij. Si qdli
sermonem meū seruauerit mortem nō gusta-
bit in eternū. sed transit de morte ad vitam.
Quia mors nature convertit in vitam glorie.
Et ideo non debet dici qdli moriat. s qdli tunc in-
cipit vivere. qdli vt dicit phus quādo introdu-
citur pfectio et nobilior forma et abiicit imp-
fectio talis nō debet dici corruptio s genera-
tio. vt qdli corpori humano infunditur anima ratō-
nal. qdliis qia sensitua et vegetativa corrup-
tur. tñ dicit qdli tunc homo generat. Et sic p3
primū. ¶ Secōdū xpi resurrectōe. pbat p scri-
pturas dicens. Tradidi. n. vobis in primis. i.
inter prima et maria que vobis pdicauit. s fu-
it vnu sc̄ qdli xpc mortuus ē. p p̄ctis nostris. et
sepultus et tercia die resurrect sicut scripture
testant. Nam de ei⁹ morte Isaías et Hieremi-
as testant aperte. et silt Daniel qui ait. Post
lx. ebdomadas occidet xpc Daniel. ix. De se-
pultura dicit. Ia. linj. Habit impios. p lepu-
tura et dñites. p morte sua. In eodē. xi. Erat
sepulcrus eius gloriosum. De resurrectōe ho-
dicit. Osee. vi. Unificabit nos post diuos di-
es et in die tercia suscitabit nos. Et sic p3 secōdū
¶ Tercio postqz pbavit xp̄i resurrectōem
per scripturas. pbat eandem p testimonium.
hoīm dicens. qdli xpc post resurrectōem. visus
est cephe. i. petro. vt p3 Lu. xxiiij. et post hoc
vndecim. vt p3 Joh. xx. Deinde visus ē p̄l?
qz quingentis fratribus s̄l ex quibus mltima-
nent vscz adhuc. p̄mpti si opus est ad testifi-
candum hoc. Quidam dormierunt. i. mortui
sunt. hoc ex euangelio ostendit nō potest. De-
inde visus est iacobus. nec pōt s̄ ostedi ex eu-
angelio. Et dicit hic iacobus fuisse iacobus al-
phai qui fuit ep̄ns hierosolitanus de quo
di. Haymo. qdli in pasche dñouit se nō come-
sturam donec videret xpm a mortuis resusci-
tatum. Deinde visus ē aplis omnibus et hoc
in die ascensionis vt p3 Mar. xvij. et Actu. j.
Et nota hic qdli nō facit mentionē de appanitō

nibus que facte sunt mulieribus. qdli olim mu-
lieres nō recipiebant in testimonium. Nouis-
sime autem omnium apostolorum visus est et mibi.
vt p3 Actu. ix. Hirit ananias. Salutē frat̄ do-
minus noster h̄iesus xpc misit me qui appa-
rit tibi in via qua veniebas tanqz abortivo. qdli
di. Bene dico nouissime quia abortivus fuz
inter apostolos. Vocat se ab origine quia qdli
extra tempus natus est. et qdli violenter natus
et quasi coacto cōversus ad dominum. vel qdli
minor alijs cōsideratōe status preteriti. Et s̄
est quod subdit. Ego sum minimus apostolo-
rum. fm temporis successionem qui non sum
dignus vocari apostolus. qdli psecutus fuz ec-
clesiam dei. Act. ix. Paulus adhuc spi. mi. et
ce. in dis. do. ¶ Moraliter ex hoc secūdo r̄ter
cio mēbro ad nostrā edificatōem tria recipere
debemus. ¶ Primū est vt p̄ctū summe ca-
ueamus et detestemur. quia p ipo delēdo mor-
tus ē filius dei. Ro. iiiij. Traditus ppter te-
lita nostra. et resur. ppter iiii. Dicit de adam
qdli videns abel filium suum mortuū et conside-
rans qdli nisi peccasset non fuisset mortuus fie-
uit p̄ctū suum centum annis. in quadā valle
se tanqz in carcere recollocās. quāto ḡmagis
debemus abhorere peccatū. cuz filius dei sit
p ipo mortu⁹. Nos et ex p̄ctō qdli mortes
incurrimus. ¶ Prima ē vita amara qdli in
hac valle miserie viuum. qdli morti equipatur
Eccl. xxx. Melior ē mors qdli vita amara. De
qdli dicitur Genes. ii. Quacunqz die comedē-
ris ex eo. morte moriens. i. amare viuere incipi-
es. ¶ Secunda ē separatio gratie dei ab anima
p culpa. ppter qdli oēs nascimur filij ire. vt di.
job. ¶ Tercia ē separatio aie a corpore ppter qdli
oēs morimur. Ro. vi. Stipendia peti mōs.
¶ Quarta ē separatio aie a deo et a vita beata
omnes istas quatuor mortes incurrimus per
peccatum factuz per primos parentes. r̄ id o
multum debemus timere peccare. quia si pec-
caverimus omnes istas quatuor mortes pe-
iores sine comparatione sentiemus et maxime
quartam scilicet separationem anime a deo et
vita beata. quia cum hoc deputabimur sup-
plicis eternis qdliis supplicium eternum pa-
cipaliter consistat in separatione anime a deo
vt dic. Crisostomus. Quod supplicium non
incurrimus ex primorum parentum peccato.
sed ex propriis peccatis. quia qui solum cum
peccato primorum parentum mortui sunt de
tali separatione nullam penam habet. ¶ Se

Hermio

cundum est ut christo moriamur sepeliamur et resurgamus. ¶ **P**rius debemus mori cū christo in cruce penitentie. **M**ath. viij. Si quis vult venire post me abneget semetipm. i. vitam carnalem. et tollat crucem suā sc̄z penitentie et sequatur me. **S**icut faciebat apl̄us qui dicebat. christo cōf̄xus sum cruci **G**alla. ¶ **E**t iterum. **E**go em̄ stigmata dñi nr̄i hiesu xp̄i corp̄e meo porto. **G**al. vij. **E**t ad h̄ ut penitentia sit facilior debemus de omnib̄ amans et duris q̄ xp̄c p̄ nobis sustinuit facere vñū fascē et in corde n̄o ponere. **C**an. j. **F**ascicul⁹ mira dilectus meus mibi inter vbera mea cōmorabit. **E**t tunc omnia amara bū⁹ vite dulcorant et omnē passionem patienter feremus. **G**reg⁹. **S**ipassio dñi ad memoriam reuocetur. **m**obil est adeo dux qđ non equo anno tolerere. **Q**uod figuratu⁹ fuit qñ filij israel ve nientes in marath inuenierūt ibi aq̄s amaras quas nō potuerunt bibere. et dñs oñdit moy. si signū quod mittens moyses in aquas statiz dulcorate sunt **E**xo. xv. **S**ecundo debemus sepeliri cū christo. ut sicut aia christi ad inferos descendit corpore cum tumulo remanente. ita et nos debemus ad infernum p̄ animi cogitationem ire. **I**sa. xxxvii. **E**go dixi in diuidio diez meoz vadām ad portas inferi. **D**ebemus em̄ quotidie cogitare penarum in ferni acerbitatē. **D**e qua dicit **J**ob. xxiiij. Ab aquis nūniz transiunt ad calore numis. **D**s. Ignis grando nix glacies spiritus p̄cellaruz p̄s calicis eoz. **E**t penarum inferni eternitate. **M**ath. xxv. **I**bunt hi in supliciū eternū. **E**t iudiciū ultimi horribilitatē. **H**iero. **S**ive comedā. sive bibā sine aliud quid facio semp illa vox horibilis sonat in auribus meis. sur gite mortui venite ad iudiciū. **E**ccl. viij. Ne morare nouissima tua et in eternum non pec. **Q** Tercio debemus resurgere cū christo. i. in nouitate vite gratie ambulare. **R**o. vij. **Q**uō xp̄s resurxit a mortuis p̄ gloriam patris ira et nos in nouitate vite ambulemus. **S**unt mul ti qui postq̄s mortui fuerint in peccatis nūq̄ volunt resurgere. **P**rover. xxvj. **S**icut osti uertitur in card. suo sic piger in lectulo suo. i. in concupiscentia carnis sue. **C**ontra q̄s apostolus ad **E**p̄be. ij. **S**urge qui dormis et exi ge a mortuis et illu. te xp̄c. **S**urgamus ḡitn duo cū xp̄o. i. in vera cōtritōe. pura cōfessione. et p̄fecta satisfactione. **S**urgamus et immor

LXXXVII.

tales cum xp̄o. ut nō amplius peccatorū mo te pessima moriamur. **R**o. vij. **C**hristus resur gens a mortuis iam nō morit. **T**erciu⁹ qđ debemus accipere ut resurrectionem nostram. p̄bemus sicut et christus. p̄bavit suam. **D**robauit aut̄ christus resurrectionē suā tri pliciter sc̄z p̄ ostensionem vulnerum. **J**ob. xx. **O**stendit eis latus et manus. **P**er palpationē carnis. **L**u. xxvij. **D**alpate et videte. **E**t p̄ comestitionem fani mellis. et partis piscis assi. **I**bi dem. **H**abetis hic aliquid qđ manducet. at illi obtulerunt ei partem piscis assi et fani mel lis. **Q** Tria em̄ sunt signa q̄ quis vere surexit a morte culpe et peccati. **P**rimum est ostensione vulnerum. i. peccator. **S**i em̄ pec cata pure et clare ostenderimus sacerdoti si gnū est q̄ vere resurixerim⁹. **J**ob. i. **S**i confiteamur peccata nostra. fidelis et iustus ē. ut remittat nobis peccata nostra. **P**rover. xxvij. **Q**ui abscondit scelerā sua nō dirige. qui aut̄ cōfessus fuerit et reliquerit ea misericordiam consequetur. **S**ecundum ē palpatione carnis qñ em̄ bō p̄mittit se palpare a penis in carne sua et ab aduersis i filijs et amicis suis. et ab aduersa fortuna sua in rebus suis et nō murmurat signū ē q̄ vere resurxit. **I**n oīb̄ istis trib⁹ p̄misit se palpari job et in oīb̄ nō peccauit neq̄ stultum qđ cōtra dēū locut⁹ ē. **J**ob. i. **S**ed qñ murmurat in aduersis ut filij israel. q̄ statim ut defec̄t eis aq̄ murmurauerit cōtra moy sen dicentes. vtinam mortui essem⁹ i egypto si gnū ē q̄ n̄ resurxit. **Q** Terciū ē comestio q̄ si comedit fani mell. i. verbum dei qđ ē cib⁹ ame **M**ath. iiiij. **N**on in so. pa. vi. ho. b̄ in oī verbo qđ p̄cedit ex ore dei. **Q**d palato sano ē super mel dulce. **D**s. **D**ulcia fa. me. elo. tu. su. m. ori meo. **C**omedit etiā piscē assi. i. xp̄m assa tū in liḡ crucis sc̄z in sacro altaris et h̄ digne. si gnū ē q̄ vere resurxit. **Q**ui aē neutr̄ digne comedit signū ē q̄ non resurxit. quia nisi is qui de graui surgit infirmitate confortet cibo monitur. **E**t nota hic de aiali n̄ ruminante. de quo non poterat fieri sacrificiū deo. nec erat cibus aptus populo dei. et significat q̄ iste qui verbum dei non masticat sed deglutit. et corpus christi nō ē de p̄lo dei. nec potest deo sacrificare. **E**t sic p̄t̄ terciū. **Q** Rito ostendit sui testimoniū ydoneitatē. quia licet ratione stat⁹ p̄.

477

LXXXI

QVINTUS

teniti suum testimonium non esset efficax. In ratione stat in quo tunc per gratiam dei erat suum testimonium efficax erat ad credendum. sicut et alioz apostoloz quod per gratiam dei erat apostolus sicut et aliij. et per eandem gratiam multum per fecerat ecclesie. nec vacua in ipso manserat. Et sic patet totum de epistola.

Ionica. xij. de euau. sermo. lxxvij.

Exiens hiesus de finibus tyri venit per sydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos Mar. vij. Sicut dicit aplius ad Ro. v. Sicut ex uno hoie peccatum et condonatio pcessit in multis immo in oes. propter quod omnes nascimur filii ire. multomagis ex uno homine hiesu christo iustificatio et salus in oes abundauit. Ex peccato autem primorum parentum gratiam dei perdidimus. et penas multas incurrimus. nam gratuitis sumus expoliati et in naturali vulnus. Filius autem dei veniens in mundum gratie dei nos restituit et naturalia nostra membra sanauit in parte. tandem totum corpum et animam plenarie sanatus. De hac genitria presens euangelium tractat. nam in ipso quodam christi miraculum recitat quod se per linguam et aures cuiusdam sanavit surdi et muti. per que peccatoris sanatio designatur. que fit per gratiam dei restituendum. Circa quod miraculum euangelista tria facit. Primo antecedentia. miraculū describit et narrat. In principio euangeli. Secundo ipsum miraculum a christo factum recitat et exarat ibi. Et apprehendens eum de turba seorsum misit digitos suos in auriculas eius et ex puenst tetigit linguam eius. Tercio subsequētia miraculum subnectit et notat ibi. Et precepit eis ne cui dicerent. Quāto autem magis eis principiebat: tanto magis plus predicabat et eo amplius admirabantur dicentes. bene oia fecit.

I Circa primum tria ponunt. Primum est aduentus salvatoris ad humanam miseriam. quod exinde finit. ty. zc. Secundum est adductio peccatorum ad diuinam clementiam. quod adducitur et mutum. Tercium est deprecatione intercessorum per sanitatem recipienda. quod deprecabantur illum ut imponeat ille. ma. Primo ergo ponit aduentus salvatoris ad humanam miseriam. nam filius dei videns humanam miseriam et servitutem durissimam quod sub dyaboli imperio omni famulatu vicioz impie premebat. compassus est ei et descendit de celo ut eam liberaret. et ut ei perfecte co-

pateretur voluit eius miseras experiri. Hebre. iij. Non habemus pon. qui non pos. copa infir. no. temp. a. per omnia. Et ibidem. ij. Debuit enim per oia fratres assimilari. ut misericordia fieret. Et quia in natura diuina nullam penam poterat experiri. ideo factus est homo et venit per sydonem. per tristitia humane nature. nam sydō venatio tristicie infestat. usque ad mare. i. usque ad amaritudinem crucis. int. medios fines decapoleos. i. subditus decalogo preceptorum legis. quod legem non venit soluere. sed acimperare. Et nota quod hec decapoleos h. decapoleos vel decapolios id est quod decapolis. et est regio decem urbium transiordanie ad orientem positae. in cuius regionis medio Ierusalem et sydō sunt. Dic genitria angustias nostras assumptis. amara mortem gustauit et legem servitutis servauit. ut de his omnibus nos liberaret. Galat. iij. Visit deus filium suum factum ex muliere factum sub lege ut eos qui sub lege erant redimeret. Inter miseras autem humane nature est corporalis infirmitas et macula peccati. Et ideo filius dei ut ostenderet quod solum in mundum veniret ut humanas naturam a miseria liberaret cepit eam ab infirmitatis miseria et a peccati macula liberare. Lu. vi. Virtus de illo exibat et sanabat omnes. Unde istum surdus et mutum et corpus oraliter et spinaiter sanavit. eo quod quemcumque sanavit in corpe sanavit et in anima quia ut dicit Augustinus. Dei perfecta sunt opera. Sed ponitur adductio peccatorum ad diuinam clementiam. quia quis filius dei venient in mundum cum sacco gratianum et virtutum et donorum spiritus sancti. paratus omnibus dare gratis. tamen homo inducatus et obstinatus in malo. solebat ad ipsos accedere. ut gratiis et virtutibus distaretur. Job. xxij. Qui dixi. deo rece. a. no. sci. vi. t. no. Et ideo deus de exuberanti diversis modis. adduxit eum ad se. Laniflora parabola hec temporis instantis. Nam filius dei stat ad ostium anime et pulsat et vult intrare ad nos cum sacco pleno omnium bonorum. Apocali. iiij. Ego sto ad ostium et pnis. si quis aperi. mihi introibo ad illum. Et nos miseri obsecrati nolumus ei aperire. in luto fecis et lacu miserie potius marcescere eligentes. Sed deus in misericordia copiosus non attendit ad miseras nostras. sed diversis vijs ad se ducet nos coatur. ne tantum bonum quantum nobis vult dare possit. **N**on aliquis ducit ad se per se

predicationis. dū vero p̄dicatoris dat virtutem cōpungendi cor. Ps. Ecce dabit vocis sue vocem virtutis. ita q̄ peccator: in ipo verbo p̄dicatoris cōpungit et ad deū redit. Act. ii. His auditis compuncti sunt corde et ducunt ad petrū et ad reliquos apostolos. Quid faciemus vī fratres. Per subtractiones aut̄ talis virtutis dicit deū cor peccatoris induare. Ero. iiiij. Ago indurabo cor pharaonis. et non dimittet populum. Quod ē signū magne ire dei quādo homo in p̄dicatione nullo modo cōteritur. Quosdam ducit ad se p̄ graues infirmitates. Ps. Multi sunt infirmi postea acceleraverunt. Quosdam p̄ aduersa et variatribulationum genera. Osee. vij. In tribulatione sua mane cōsurgent ad me. Quosdam p̄ prosper. Ps. Confit. ti. cū benefecens ei. Quia ut dicit Boeti. Deus facit sicut bonus medicus qui vniuersis tribuit sicut sibi expedire cernit. Nam quidam fraguntur in adversis et quidam dissoluuntur in prosperis. et q̄dam in dignitate perent. et quidam in dignitate saluant et sic de alijs. et ideo p̄ diversa et multa ducit ad se saluandos. Nam omnes salvandos dicit et attrahit ad se ex gratia speciali. Job. vij. Nō potest venire ad me nisi pater qui misit me tra. eum. Tercō ponit p̄fatio intercessor: pro sanitate recipienda. quia deprecabantur eum ut imponat illi manus. i. cōferat virtutem et sanitatem. Ubi notandum q̄ p̄ istum surdum et mutum peccator intelligitur. qui per se ad deū accedere non potest. id oportet ut adducatur. nec p̄ se potest gratias impetrare. eo q̄ inimicus dei est. gratias autem conceduntur amicis. et ideo oportet ut amici dei p̄ ipso orient. Job. xliij. Hennus mens job orabit pro vobis. faciem eius suscipiam ut nō vobis imputet stulticia. Et ideo quotidie peccatores cōvertuntur et recipiunt gratiam dei q̄ quotidie ecclesia iustorum rogat pro eis deū. Ideo conuersus est paulus q̄ stephanus p̄ eo rogauit ut dicit Aug. Et ideo aug. cōversus est et recepit gratiam dei q̄ mater eius p̄ ipso rogauit. Unde iusti non solum sanitatem. aie sed etiam dilationem sententie dei impenitent peccatorib. ut p̄t in exēplo quod chris tus posuit d̄ colono. qui impenitavit a d̄no ne sculnēa isto anno absconditeret. Lu. viij. Optimū ē ergo habere amiciciam seruū dei. et cum eis habitare quia angeli dei nō potuerūt submergere sodomaz et alias ciuitates donec

loth habitauit in eis. et p̄misit deū parcerē omnibus illis ciuitatib. propter deū bonos sibi füssent inuenient. ut patet. Gene. xvij. Si gnificatur autem peccator per surdum et mutum ut dicit Theophilus. Sic facit dyabolus peccatorem. nam facit cum mutum ne cō filium vel auxilium a deo et sanctis petat vel p̄cta cōsiteat. Facit enī surdū ne p̄dicatōes et ḥbū dei audiat in quo possit medelam anime sue inuenire. Ps. Os habent et non loquuntur aures habent et non audient. ¶ Vere et totaliter dyabolus surdum facit peccatorem q̄tum ad sex. ¶ Primo q̄ vocē vniuersitatis creaturarum clamātum ut deū diligatur super omnia non audit Aug. Dñe celum terra mare et omnia que in eis sunt dicunt mihi. ut amem te. nec cessant hoc dicere. omnibus ut sint inexcusabiles. hanc vocē peccator non audit. quia plus amat terrena q̄ deum. ¶ Secundo q̄ vocem clamoris mie sanguinis christi non audit quaz petre audierūt et scisse sunt ut patet Mat̄. xxvij. sed vocem clamoris vindictae sanguinis abel bñ audit q̄ vlcisci vult et non misereri. Hebreo. xij. Accesistis ad med. test. no. bie. et sang. asper. meius lo. q̄ abel. Videntene recusetis loquentem. Sanguis enim abel clamat vindictam q̄ absorptus est a teria. Hic cadit exemplum isti domine que recollectus sanguinem in vita. duz interficeretur vir eius. quem postea ostenderet filio ut vlcisceretur ne faceret pacem cum homicida. id est dyabolo. sic fecit terra de sanguine abel que aperiens se suscepit eum in signum vindictae et clamans vindictam. Gene sis quarto. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de teria. Sed sanguis christi n̄ est absorptus a teria. sed statim rediit ad corpus clamans misericordiam in signum q̄ parcebait omnibus. Luce. vicesimo tercio. Pater dimitte illis quia nesciunt quid faciunt. ¶ Tercio quia illam tubam horribilem quam mortui audiunt. et ideo resurgent ipse non audit. scilicet. Surgite mortui et venite ad iudicium quam iusti semper audiunt. Hiero. Sine comedam siue bibam siue alio quid faci. semp vi. resona. in au. me. il. tu. ter. surgite mort. ve. ad iudicium. Sed sic agit quasi sit in eternum vinctus. et claudit oculos atq̄ aures. ita q̄ tonitruum diuine cōminatōnis non audit. Ps. Intonuit de celo d̄ns et altissi. de. vo. sua. Et id peccator assimilatur aspidi surde que

*In manu ad se p̄ surdū
dyabolo p̄tōtēm*

ut non audiat vocem incantantis. vnam au-
rem fugit ad terram et in alia igit caudā. **Sic**
pc̄tor desiderio et occupat̄ terrenoz obtu-
rat vnam aurem longitudine vite et vna spe
finalis penitentie. **¶** **Quarto** facit enz
surdum ne audiat pauperem clamantē. et dñ
ip̄e deū in paupere nō audit. clamabit ip̄e ad
deuz et non exaudiet. **Prover. xx.** **Qui** obtu-
rat aures suas ad cla. paul. cla. ip̄e ad deū et nō
exaudie. vt pt̄z in divite epulone. **Ps. Do-**
mierunt somnū suum et nibil inuie. o. vi. dini. in
manib⁹ su⁹. Aug⁹. Transit somnus iste. trāsit
vita ista. et nibil inueniunt in manib⁹ suis. qui
nibil posuerunt in manus christi. ¶ Quinto
ad fratrem veniā potenterem. et dum ip̄i fratri
remittere noluerit. nullum sibi p̄c̄t̄ a deo re-
mittit. Eccli. xxvij. Relinque primo nocen-
tite. et tunc de peccanti tibi peccata soluentur.
bomo hoī seruat iram et a deo querit medelā
in hominem sibi simile nō habet misericordiā
et de peccatis suis d̄p̄cat̄. Math. xvij. Nō
ne oportuit et te misereri conserui tui. sic et ego
tui misertus sum. ¶ Sexto ad legem dei pi-
cipientem et dū ip̄e non audit legem deimādan-
tem deus nō audit eū orantē. Prover. xxviii.
Qui declinat aurem suam ne audiat legē. ora-
tio eius erit execrabilis. ¶ Similiter ip̄se
dyabolus facit peccatorē mutuz q̄stum ad
tria. ¶ Primo ad tei laudem quia deū p̄ be-
neficis nature fortune et gratie non laudat.
Luce. xvij. Nōne decem mūdati sunt. nonez
vbi sunt. et nō est inuētus qui rediret et daret
gloriā deo. nisi h̄ alienigena. ¶ Secundo ad
ad peccatorū confessionem. Job. xxxi. Si ab-
scondi q̄si homo peccatū meum et celavi in si-
nu meo iniquitatem meā. ¶ Tercio ad neces-
sariorum depeccatōz. Contra qđ Eccli. xxix
Aperiet os suū in oratione. et p̄ delictis suis d̄
precabit̄. Et sic patet primum. ¶ Secdo ponit̄
ip̄m miraculum a xp̄o factuz. In quo miracu-
lo fiendo christus septem seruauit. Nam pri-
mo sequestrauit eū a turba. Secundo misit di-
gitos in aures e⁹. Tercio sputo tetigit lingua-
eius. Quarto ad celuz asperxit. Quinto inge-
muit. Sexto mandauit apertioneim. Septio
ip̄m miraculum ē secutū p̄fecte et integre. In
quibus omnibus ostendit modū quō pecca-
tor debet curari. nā qui solo verbo oia creauit
būc similiter verbo poterat curare. Pūo
ergo sequestrauit eū a turba. Simile fecit d̄
filia archisinagogi quā a mortuis suscitauit.

Math. ix. In quo ostendit q̄ peccator q̄ cu-
rari desiderat debet se a mundo tumultib⁹ se-
parare. **Hiere. xlviij. Relinquit̄ ci. et habita-**
te in petra. In eodē li. Egregiumini de me. ba-
bilonis p̄le meus ut saluet vnuſ qui q̄s aiam
suam. In tumultibus em̄ lites et inaudita an-
dūtur et aures ad mala inclināt̄. Gen. Quo
tiens inter homines fui mi⁹ homo redi⁹. Un-
de Arsenius magnus miles romanus petens
modum sue salutis sibi reuelari audiuit vocē
dicentem sibi. Arseni fuge hoīes si vis saluus
fieri. ¶ Secundo misit digitos in aures suas
In quo ostendit fm̄ Cris. q̄ digiti et totū cor-
pus eius erant vniūt̄ diuinitati. et ideo de digi-
tis eius exiuit virtus in aures muti eas andire
faciens. Item p̄ digitos dona spūllanci desi-
gnantur. q̄ in digitis manus opatio est. Un-
de opatio chn̄fi que fuit virtus. et manus
in donis spūllanci fuit. Luc. xj. In digito dei
ejcio demona. Unū aut̄ de donis spūllanci.
vt dicit apl̄s. i. Coz. xij. Est discretio spiritu-
um ut hō sciat discernere inter bonum et ma-
lum. Per hoc ḡ q̄ misit digitos in aures eius
datur intelligi. q̄ peccatorū cōuerso magis ne-
cessaria est discretio spiritus sancti. p̄ quam eli-
gat discretum modum vivendi. et per quam
de verbis scripture eliciat sanū intellectū. ¶
vt dicit apostol⁹. ii. Cor. iij. Ira occidit. Pro-
p̄terea multi facti sunt heretici. quos Ira occi-
dit. quibus malus spiritus falsum et literales
sensum de scripturis suggestit. i. Job. iij. No-
lite omni spiritui credere sed p̄bate spiritus
si ex deo sint. Itēz datur intelligi q̄ peccator
maxime indig. donis spiritus sancti q̄stuz ad
auditum. quia fides ex auditu habetur. Ro.
x. Fides autem est donum dei fm̄ apostolum
ad Eph. iij. Nuncq̄ fides sine dono dei habe-
ri potest. et p̄ consequēs nec salus nec vita cū
fides sit fundamentum totius salutis. Per h̄
ergo q̄ misit digitos in aures eius dedit intel-
ligi q̄ tota salus peccatoris a spiritu sancto est.
¶ Tercio sputo tetigit linguam eius. vt. si
ostenderet q̄ omnia mēbra sacri corporis ei-
eius divina existant et sancta sint. et sputuz qđ
vincula lingue soluit. Est enim omne sputuz
superfluitas. sed in domino omnia divina fue-
runt. vt dicit Theophilus. Item saliva a ca-
pite descendit. p̄ quam dei sapientia designa-
itur que ex ore di procedit. Ecclesiastici. xxiiij.
Ego ex ore altissimi prodij. Per sapientiam
aut̄ dei omnes sanant̄. Sap. ix. Per sapienti-

Ad ea facta inveni

277

160

Hermo

am tu. omnes sanati sunt. **V**do ergo sputo te tigil linguam eius ut ostenderet qd omnis sanatio a sapientia dei est. que p sputum christi intelligitur. **D**e salutem ergo istam qd a capite christi pcessit gratia spiritus sancti designat qd a christo capite totius ecclesie pcedit in omnia membra ecclesie. **J**ob. i. **D**e plenitudine eius o. ac nos gratiam. **I**nter oia autem membra lingua magis indiget gratia spiritus sancti ppter qd spissam. super apostolos in specie lin. descendit ut ostendetur qd peccator indigeret gratia spiritus sancti in lingua. **E**t ideo sputo tetigit linguam eius. ut scilicet sanaret in lingua. et deinde sancta et sana verba pferret. **J**aco. iii. **L**ingua constituitur in membris nostris quemacumque maculat totus corpus inquietum malum est plena veneno mortifero. **I**tem saliva est medium gustus et est saporum discretina. ideo si corrupta fuerit decipit gus-
tus in iudicio saporum sicut pter in febricitantibus quibus ppter amarum humorem qd palatum infectum est. cibus qui dulcis est amarus videtur. **S**i autem bene disposita sit saliva bene indicat gustus. **I**n saliva enim intelligitur gratia quam dominus dat affectui qd affectus sanatur ut sapiantibus res putare debent. sine qua amarum videtur dulce et econuerso. **P**alatibus sic corruptum habent peccatores quibus spiritualia dissipuntur et carnalia sapiunt. **I**saie. v. **A**le qui dicitis malum bono. et bonum malo. ponentes amarum in dulce et dulce in amarum. **Q**uo-
to suspergit ad celum. ut ostenderet qd omne datum optimum et de donis pfectu deum est descendens. ut dicit **J**aco. i. **E**x nobis enim possumus desicere sed non aliquid facere. **J**ob. x. **S**ine me nihil potestis facere. **Q**uinto flevit ut ostenderet qd difficile sit sanare peccatores quem sanaturus flevit. **A**ug. **M**anus est facere de impiis pueris creare celum et terram. **I**de fecit Iugurtha mortuum dum est a mortuis suscitavit. per quem intelligit peccatores. **I**tem flevit ut ostenderet qd peccatores patiendum est eo qd ipse sit in magna miseria pstatutus nam oia mala et infirmitates ppter peccatum ei euenerit. **T**em flevit ut ostenderet qd super oia de morte peccatoris flevendum est de morte aie magis corporis. **H**iere. vij. **L**uctum vni. facit planam. **O**rdo mors peccatorum pessima. **P**os. **Q**uarto manda uit aptoz di. **E**ffeta qd est adaptare ut cognoscas deum creatorum tuum et redemptorum tuum. pnsorium tuum et glorificatorum tuum. **A**perte ut cognoscas statum pessimum in quibus es. **A**pi-

.LXXXVIII.

re ut cognoscas penas et mala a quibus te absoluisti et gratiam et bona quod tibi feci. **A**ppare ut cognoscas finem tuum et exitum tuum. ut amplius non pecches. **E**ccli. vii. **M**emozare n. t. et ineter. n. pec. **Q**uarto ipsum miraculum perfecte secutum est. quod statim apte sunt aures eius et corporis et mentis et solitudo est vinculum lingue eius. **Q**uemcumque eis pfectus sanavit in corpore sanavit et in mente. **E**t ideo postquam Christus per gratiam solvit eum a peccatis. dyabolus in eum potestatem amisit et per consequens vinculum quod lingua eius et aures ligavit est solitus et loquatur recte. qui christus lingua eius saliva sua tetigerat. sapientiam et gloriam recte loquendam linguam eius posuerat. **Q**uarto ubi notandum quod dyabolus peccatore tenet ligatum quantum vinculis. **P**rimo vinculo pudoris ne peccata contineat. **H**unc pudorem excludere debet pudor finalis iudicij. **P**auz. iii. **R**evulabo pudendum tua in facie t. et ostendam genitum. nuditatem tuam. **Q**uarto vinculo imputati peccatorum ut peccare non timeat. **C**ontra quod Eccli. v. **N**e dicas peccavi quod et accidit mihi triste. Altissimum enim patiens redditor. **E**ccl. vii. **Q**uia non perficeremus contra malos sen. filii ho. absq; xl. t. p. p. ma. **Q**uarto vinculo desperationis de rea et dissidentia a peccato canendi ut peccare non defiscatur. **H**ene. iii. **M**aior est iniquitas mea quam ut veniam merear. **Q**uarto vinculo stulte spei finaliter penitenti ut gaudeat bonis mundi. **C**ontra quod est illud Eccli. v. **N**e tardes conuerti ad dominum et ne disde. de domino in die subi. e. ve. ir. il. et in te. viii. disper. te. **Q**uia nescit homo finem suum. **E**ccli. ix. **D**ia vincula ista saliva dei. i. gloria dei rumpit et facit hominem recte loqui. **P**az contra primum vinculum di. istud Eccli. iii. **E**st confusio adducens ad ignominiam. et est confusio adducens ad gloriam et gloriam. **C**ontra secundum d. **A**ug. nullum malum impunitum nullum bonum irreverberatum. et id si non puniar h. puniar alibi diuinus. **C**ontra tertium dicit pos. **M**iseratores eius sunt oia et eius. **E**t id maior est misericordia dei quam omnes iniquitates mee. **E**t maius est resuscitare mortuum quam conservare vivum. **Q**ui ergo me a morte peccati suscitavit in vita gratie conservabit. **C**ontra quartum dicit. beatus Bernhardus. **Q**ui tibi promisit veniam de commissis diem crastinum non spopon. **E**t sic patet secundum. **Q**uarto ponuntur subsequentia miraculum quia precepit eis ne cui dicerent. **I**psi autem multipliciter eum predicabant et ad amplius ammirabantur. scilicet tam de miraculosa operato.

Qua. vir. dr. pcc. tenz.

Salubria exempla

ne et perfecta. et de humilitate et profunda. Et
ideo eius magnalia predicabant dicentes. be
ne omnia fecit. et surdos fecit audiire. et mutos
loqui. In quibus verbis salubria exempla ha
bemus. et primo habemus vnu exemplum ex
parte xpi scz opera nostra bona celandi. s. ne a
vento vane glorie arescat. Quelibet em res
babat stimulum suum. Stimulus bonorum
operum est vana gloria q̄ bonis opib⁹ insidiatur
ut peant. Simile exemplū dedit nobis in trās
figuratiōne. qn mandauit discipulis suis ne ali
cui dicerent visionem. Math. xvij. Attende
ne iusticiā vestram faciat coram homib⁹ ut vi
deamini ab eis. Mat. vj. Ideo lampades qn
q̄ virginū fatuarum fuerunt extuncte. q̄ erat
plene vno vane glorie. nam in bonis opib⁹
que fecerunt ventum humane laudis quesierūt.
Contra quod Luc. xvij. Cū oīa feceritis que
precepta sunt vobis di. ser. inu. su. Ex par
te aut istorū qui adduxerunt mutū ad hiesuz
habemus tria exempla. Primum est ut opa
dei magna predicemus. q̄ q̄uis christus mā
dauit eis ne alicui diceret hoc fecit ad nostrū
exemplū. tñ ipē volebat ut dei opera predica
rent ad laudem dei et p̄ximi edificatiōnem. ut
Greg⁹. di. Tho. xij. Opera dei reuelare et cō
fiteri honorificum est. Ps. Annuntiate inter
gentes opera eius et narrate mirabilia ei⁹.

Scdm est ut facta tei no scitemur s ad
miremur. Proue. xxv. Qui scrutator est ma
iestatis op̄ium. a gloria. Eccl. iiij. In plurib⁹
operibus tei ne fueris curiosus. Admiremur
ergo tei potentiam qua omnia creavit. tei sa
pientia qua omnia ordinavit. tei clementiam
qua p nobis fieri homo et mori voluit. tei ca
ritatem. qua se nobis ad manducandum da
ri ordinavit. tei gratia et tei iusticiam qua ele
ctos pdestinavit. et qua reprobos presciuit. et
nihil horū scrutemur. Nam q̄ primū scz tei
potentiam circa mundi creatiōem. Arresto
les et alij quidam voluerunt scrutari et auer
dicentes mundū stetisse ab eterno. Quia ho
scd̄m scz tei sapientia circa rez ordinationes
quidam voluerūt scrutari et auerunt dicētes
omnia a casu et fortuna euenerūt. Eccl's. ix. U
di sub sole nec fortium bellum. nec artificū g
tiam. nec sapientum panem. nec velocū cur
sum. nec doctoz diuitias. sed tempus casum
q̄ in omnib⁹. Sed q̄ tertiu scz tei clementia
circa salutem humanam. quidam volunt scruta
ri infatuantur et incident in errores reputā

tes insaniam q̄ deus sit factus homo et mor
tuus. vt iudei et saraceni. j. Cop. j. Nos ante
predicamus christum crucifixum. iudeis quidē
scandalum. gentilib⁹ autem stulticiā. Quia
autem quartum scz dei caritatem qua senob
voluit ad manducandum dare. quidam volunt
pquirere recedūt a fide dicentes. Durus ē h
sermo qui potest eum audiire. quomō p̄t bic
carmen su. no. da. ad man. Job. vij. Quia ve
ro quintum. scilicet gratia et tei iusticiam cir
ca predestinatiōnem electorum. et p̄ficiēti
reproboriū quidam volunt pscrutari erātes
dicentes omnia de necessitate enenire et pre
destinata et p̄scita. et quicunq̄ sunt predesti
nati de necessitate saluabunt. et similiter p̄sciti
necessario damnabuntur. Tercium est ut
confiteamur q̄ christus semper bene omia fe
cit. et omnia benefacit. q̄uis m̄la distorta no
bis videntur. Boetius. Et tu q̄uis causaz tā
te dispositionis ignores recte fieri cunctane
dubites. Et sic patet tertium.

De epistola sermo. lxxix.

Educiam talez
habemus per christum ad deum.
non q̄ sufficiētes sumus cogitare
aliquid ex nobis. j. Cop. iiiij. Ap̄ls in hac epi
stola dirimit quandam cōtraversiam q̄ ma
xime erat tpe suo et fuit etiam tempore chnsti
scilicet q̄ ministri et discipuli moysi et veteris
legis erant maioris intelligentie q̄ ministri no
ve legis. scilicet discipuli chnsti. Jobannis. ir.
Tu discipulus eius sis. nos autem moysi di
scipuli sumus. nos scimus quia moysi locut⁹
est deus. hunc autem nescimus unde sit. Hāc
questionem apostolus in presenti epistola sol
vit ostendens q̄ ministri noue legis et disci
puli chnsti sunt maioris excellēti q̄ ministri
veteris testamenti et discipuli moysi. In qua
quidem epistola principaliter tria facit. Pri
mo quia intendebat se cōmendare cum mini
stris noui testamenti cuim ipē minister erat.
ne credatur q̄ ex superbia hoc dicēt. a se p̄
sumptionem excludit ostendens q̄ talis excel
lentia et omne bonum quod habebat a gra
tia dei procedebat. In principio epistole
Secundo excellētiā m̄stroz noui testamen
ti respectu m̄stroz ve. testamēti. subiungit ibi
Qui ydoneos nos fecit m̄stros no. te. Ter
tio tale excellētiā q̄ duas rōes p̄bat. p̄ia ibi.
q̄si ministratō morti. li. de. Secunda ibi. Pā

Berimo

si ministratio damnationis. ¶ Primo ergo excludit a se presumptum attribuens omne bonum gratie dei di. Fiduciā talē i. talia loquēdi habem⁹ ad dēn. s. intendētes. 7 hoc p xp̄m i. p merita xp̄i 7 nō propter merita nostra. q̄ ut dicit Hier. xvii. Valedict⁹ vir q̄ cō. in ho. 7 po. car. bia. suu. Benedict⁹ hō qui con. in dō. 7 e. dō. f. ei⁹ Loquimur ḡ in virtute xp̄i q̄ nō sumus sufficiētes cogitare aliquid a nobis. nedum loqui qd̄ vere aliquid sit. s. bonu⁹ rāq̄ a nobis agentib⁹ 7 mouentib⁹ principa- liter. Job. xv. Sine me nihil potestis facere. Philip. ii. Qui operat in nobis velle 7 per- ficer. p bona voluntate. Ergo 7 cogitare et velle 7 pficere quod cogitatū ē. tens in nobis opat. Iai. xvii. Dia opa nostra operat⁹ es in nobis dñe. Vali aut̄ volunt 7 cogitant et operat̄ mala absq̄ teo. q̄ sine ipso factū est nihil. i. peccatū. sed sufficiētia nostra ex deo ē sup. in omni bono. Aduertendū tñ est hic q̄ p̄ hec verba nō auferat aplus potentia cogi- tādi bonū ab homine 7 q̄ libero arbitrio. sed sufficiētia solū. q. d. Ex sua conditōe hō h̄z potentia cogitandi bonū sed exire in actū bo- ni non p̄t nisi p̄ gratiā dei qd̄ esset a se suffi- cientia babere. i. Corin. xv. Non aut̄ ego sed gratia dei meū. vñu quodq̄ eoz que sunt or- dinata ad vitā eternā adiūcendā. s. principi- um 7 cōsummatio est a deo. i. Regn. iii. Ego icipiā 7 ego cōplebo. Et sic patet q̄ propria virtutē hominis non sufficit ad salutē. Augl. Sine te dñe nihil sunt omnes conatus mei. Nihilominus tamē hō debet firmiter crede- re q̄ diuinū auxiliū ei assit. 7 debet ideo orare elemosinas facere. ieunare 7 alia bona facere vt auxiliū dei mereat̄ etiā s̄ sit i peccato mor- tali. q̄ nō vult dicere aplus. q̄ sine gratia dei nihil boni possumus facere cū videamus ho- mines gratia dei carētes multa bona facere. sed vult dicere q̄ nihil boni meritorij vite et̄ ne possum⁹ facere sine gratia dei. Roma. vij. Gratia dei vita eterna. Sine ergo gratia gra- tuſfaciētē multa bona possumus facere. H̄z sine gratia gratisdata nihil omnino boni pos- sum⁹ facere nec esse nec subsistere nec vinere. Et iō notandū q̄ tripliciter hō deficit ex se- ipso. ¶ ¶ Primo deficit ad subsistendū. Secundo ad bene viuendū. Tercio ad suum desideriū implendum. ¶ Primo ergo deficit

LXXXIX.

ad subsistendū. Et hoc patet quo ad triā. ¶ Primum est. quia esse suū cōseruare nō p̄t indiget enim deo cōseruante. Greg. Omnia enim que de nihilo sunt in nihilo tenderēt. ni si ea omnī auctor in annū regiminis teneret. i. diget cibo q̄ de ei per creaturas suas ad- ministrat. Psal. Aperis tu manū tuā 7 iples omne animal benedictōe. Ex quo patet ma- gna ingratitudo peccator⁹ qui cū a deo p̄ser- uentur 7 sustententur ipsum impugnat⁹ 7 ser- uos suos molestant propter qd̄ digne merē- tur primā vita 7 omnib⁹ bonis. Exemplum de filiis israel qui cū a deo nutrirēt cibo opti- mo angeloꝝ murmurabāt 7 fuos eius. s. mo- ysen 7 aaron molestabāt. ppterē agnis de ce- lo cōsumpsit eos. i. Corin. x. Necq̄ murmu- uentis sicut. qui e. mur. 7 pi. ab extermi. ¶ Se- cundū ē q̄ psonam suam ab hostibus defen- dere nō p̄t. ino a demonib⁹ cito perimeret. nisi auxiliū angelōꝝ ei adcesser. Psal. Angelis su. mā. de te. vt custo. te i oīb̄ vi. mis. Ex quo patet magna rusticitas peccator⁹ q̄ angelos nō reuerent̄. Unde p̄bus. d. q̄ si quis igno- rat an nix sit alba 7 an parētib⁹ 7 dīs. i. ange- lis reuerentia sit exhibēda. indiget sensu vel pe- na. Unde sicut ignorās an nix sit alba ē cec⁹ ita ignorans an angelis sit reuerentia exhibē- da est verberand⁹ 7 multomagis qui hoc scit 7 eos non reueretur 7 maxime qui angelorūz domīnum in magna reuerentia nō habet. ¶ Terciū est quia bona sua tueri nō p̄t. q̄n ab ipso recedant 7 ipse ab eis. quibus ablati eius subsistentia remouetur. Boe. Relinqt enim te. s. fortuna quā nō relucturam se nemo vñq̄ poterit esse securus. Quid igitur refer- re putas sine illam scilicet fortunam moriendo deseras aut illa fugiendo. i. Thimo. vij. Ni- hil intulimus in hunc mundum nec auferre quid possimus. Ex quo apparet magna stu- ticia peccatorum. qui in suis beniſ confidunt Iai. xxxvij. Ecce cōfidis super bac. arun. cvi- cim innix. fu. homo cōminutus. intra ma. ei⁹ 7 perfo. eam. Bona principia sunt baculus arundineus qui est frondosus extra et vacu⁹ intus. 7 stabilitatem non habet. qui ergo inni- titur ei 7 confringitur. ¶ Secundo est homo insufficiens 7 deficit ad bene viuēdū. quod patet q̄stum ad triā. ¶ ¶ Primum est quia non potest bonam vitam inchoare. In- tiū enī bone vite est bona cogitatio 7 bo- num ppositum. Sed vt dictū est supra. hoc

34 hō deficit c. p̄sero

ex nobis et quod nos habere non possumus. Ex quo
apparet presumptio multorum dicentium quando
voluero mutabo vitam et corrigit me. Roma.
ix. Non est voluntatis neque currentis sed miseritatis
dei. Hec est promissio nequissima que multos
predicavit ut dicitur Eccl. xxii. Secundum est
quod postquam vitam bonam inchoaverit non potest ea
pseuerare Greg. Cito bonum amittit nisi a lar-
gitor custodiatur. Aug. loquens de negati-
one petri. Hic agnoscitur quod verum sit sine me
nihil potestis facere. ecce ad unius aurei pul-
sum firmissima collana tremuit. Ex quo patet
stoliditas quorundam qui cum sint in bono statu
ut eis videtur non timent de casu non attenden-
tes ad illud. i. Corin. x. Qui se existimat stare
vnde. ca. non curant deum et sanctos rogare. ut in
bono statu coherentur. Vbi attendendum
quod indiscreta presumptione firmitatis multis fu-
it occasio ruine. Ideo petrus vilius ceteris ce-
cedit. quia per ceteris presumpsit. Aug. Nullus
impedit a firmitate presumptione firmitatem.
Tercium est quod non potest ex se fructum bone vite
apprehendere. quod quantumcumque bene agat non
sunt condigna opera sua ad vitam eternam. Ro-
ma. viii. Non sunt condigne. p. s. huius tem. ad
futu. gloria que reue. in no. Ex quo apparet au-
dacia multorum qui credunt opera sua sufficien-
tia esse ad vitam. Contra quos aplausus ad Ti-
tum. iij. Non ex operibus inusticie que fecimus nos
sed haec misericordia sua salvos nos fecit. In
cuins figura dicitur. Genes. ii. quod deus posuit
hominem in paradisum. et non dicitur quod homo
se inerit in paradisum. Attende tamen hic quod
sicut vita eterna non datur ex operibus nostris
ita quod non datur sine operibus. est enim medium
quo fit in medium sine quo non fit. iij. Thimo. iij.
Premio co. nisi quod leg. cer. **T**ercio homo deficit
et est insufficiens ad suum desiderium impletum
et faciandum. quod patet quantum ad tria. **P**rimum est
quod desiderium hominis non satia-
tur nisi in perfecto bono. Perfectus autem est ut
deus. p. bus cui nihil deest. In mundo autem isto ni-
hil inuenitur perfectum cui nihil deest. et quod oem
perfectorem habeat. nec in tota natura nisi so-
lus deus. et non homo non potest faciari nisi in solo
deo et eius gloria. Psal. Sacrorum cum apparue-
rit gloria tua. **S**econdum est quod desiderium
homini non potest implere quicquid est minoris
capacitatis quam homo. quod minus non implet maius
homo autem ad imaginem dei factus est capax ipsius
dei. quod nihil minus deo potest ipsum implere. Aug.

Fecistis nos domine ad te et inquietum est cor
nostrum donec requiescat in te. **T**ercium est
quod nihil potest desiderium hominis implere nisi quod
intrat in animam ubi est desiderium. In anima autem
non intrat nisi deus. Et ideo bona mundi im-
mittunt similitudinem et non faciunt quod non intrat ubi est
desiderium. Exemplum de tenete ciati in manu.
et non bibente. In quo satis augeret et non extin-
gueretur. Solus ergo deus replet desiderium
hominis. Psal. Qui replet in bonis desiden-
tum tuum. Ex quibus omnibus apparet stulti-
cia mundanorum qui in bonis mundi creditur sa-
ciari sed econuerso evenerit eis. quod quatuorplura
habent tantoplus sicuti. **E**t sic patet primum.
Secundo exclusa presumptione ponit ex
cellentiam ministrorum noui testamenti dicens
Sufficientia nostra ex deo est. qui et ydoneos
nos fecit ministros. id est in scientia et vita
perfectorum. Hier. iij. Dabo vobis pastores hunc
cor meum. et pascent vos scientia et doctrina.
Sic ergo fecit nos ministros ydoneos non cu-
iusquam operis. sed noui testis. De quo dicitur
Hier. xxxi. Feria dominis israel. et domini in da-
cedus noui testis. scilicet nonnum non fini pactum
quod pepergi cum patribus eorum. De quo
Luce. xxij. Hic est calix noui testis. confirmator
testamenti. Non litera sed literalis intelligentia
sed spiritu. et spirituali intelligentia. **E**t sic mi-
nistri veteris testamenti solam literam doce-
bant obseruare. et intelligentiam litterae et signifi-
cationem non curabant. Math. xij. Ecce ma-
ter tua dicit Christus. i. sinagoga. et fratres tui. scilicet
indei foris stant. sup. intelligentia literali. non
valentes penetrare usque ad spiritualem. que
rentes te. et salutem quam in tali intelligentia
invenire non possunt. Sed ministri nomites.
doceant literam et intelligentiam literae quod est
melius et utilius et honorabilius. quia litera per
se sine spirituali intelligentia occidit. de legali-
bus et iudicialibus et ceremonialibus verum di-
cit simpliciter. quia impossibile erat ea adimplere. Actu. xv. Hoc est onus quod neque nos
neque patres nostri portare potuimus. In ipsis
autem mandatis decaloglitera in se precepita
siderata non occidit simpliciter sed occasiona
liter. nam prohibitus occasionaliter inducit cul-
pam et iritatem et provocat concupiscentiam. Ro-
ma. v. Lex subintravit ut abundaret delictum.
i. Corin. xv. Virtus vero peccatibus. Litera
etiam occidit. quod occasione superbiendi presertim. i.
Corin. viii. Scientia inflat. Eccl. i. Qui ad-

Berimo

vit scientiam addit et labore. eo quod in multa sa-
pietia multa sit indignatio. Spūs autē i. spī
ritualis intelligētia que ministratur in nouo
testa. viuiscat s. aiaz. Si q̄s enī istō Math.
xvi. si q̄s vult p̄ me re. abneget semetipsum.
et similiter illud. si quis amat aiam suam p̄det
cam. solū literaliter intelligeret moreref i aia
sed spiritualiter itellectū dat vitā aie. vt. s. hō
abneget vitā carnalem in cruce penitētē. Et
nota q̄ tunc est pfecta et spūalis intelligentia
quādō ē ei adiuncta gratia spūsancti. et tunc p̄
fecte viuiscat. Job. vi. Spūs ē qui viuiscat
caro aut nō p̄dest quicq̄. Mortificat. n. oēs
carnalitatē et p̄ cōsequēs dat vitā spūs. Ro.
viiij. Si aut spū fac. ca. mor. vi. Spūs ḡ et gra-
tia spūsancti viuiscat. Et q̄ p̄ ministros no-
te. dat gratia spūsancti. iuxta illud. Actuum
viiij. Tunc imponebant man⁹ sup istos et ac-
cipiebat spiritus sanctū. Ideo pfecta intelligē-
tia spūalis docetur et traditur in nouo testa. a
ministris ecclesie. Quentur hic utrū lex nona
quod idē est quod testamētū nouū sit lex scri-
pta vel indita. Et dicendū q̄ vniūquodq̄ di-
citur esse illud qđ est i eo potissimū. Illud aut
qđ est potissimū in legē noua et i qua tota ei⁹
virtus cōsistit est gratia spūsancti que daēfi
delib⁹ q̄ quā iustificant. Roma. viij. Lex spi-
ritus vite liberavit me a lege peccati et morū.
Unde Augl. Sicut lex factoy fuit itabulis
lapides. ita lex fidei scripte est in cordibus si-
delium. Habet tamē lex noua quedam sicut
disponētia ad gratiā spūsancti et ad hūc
gratiē vsum p̄tinētia. que sunt quasi secunda
ria in legē noua. De quibus oportet iſtrui
fideles xp̄i et verbis et scriptis. tam circa credē-
da q̄s circa ipsa agenda. Et ideo dicenduz q̄
principaliter ipsa lex noua est indita secunda
rio est lex scripta. Itē queritur an lex noua
iustificet. Et dicendū q̄ sicut dictū ē ad leges
euangelij vel nouā duo p̄tinēt. Unū quidez
principaliter. s. gratia spūsancti inter⁹ data
et quātū ad hoc lex noua iustificat. Secunda
rio p̄tinēt ad legē euāgelij docimēta fidei et
p̄cepta ordinātia humānū affectū et huma-
nos actus. Et quātū ad hoc lex nō iustificat
Unde hoc quod hic dī. litera occidit. spirit⁹
aut viuiscat. Augl. exponit dī. q̄ p̄ literā in-
telligitur oīs scripture extra homines existēs
et iā moralū preceptor̄ q̄lia cōtinēt in euāge-
lio. Unde etiā litera euāgelij occideret. nisi
esset interius gratia fidei sanās. Et sic p̄t̄ex

LXXXIX.

cellētia ministroy no. te. q̄ docēt literā spū in
telli. et q̄ donat ministerialit̄ gratiā spūsan-
cti p̄ quē peccata dimittit. et fides et alie vir-
tutes infundunt. Job. xx. Accipite spiritum
sanctū. q̄ re. pec. re. eis. Et sic patet secundū.
¶ Tercio ponit duas rōes ad hāc excellētā
pbandā quarū p̄ma est a minori. q̄ sūllud d̄
q̄ min⁹ videat debere ē in gloria est in gloria.
ḡ id quod magis. Dicit ḡ q̄ si ministratio mor-
tis. i. lex mosayca que nō ip̄leib⁹ seipsaz mor-
tem inferri p̄cipiebat. et sic occidebat oēs vel
plures. q̄ nullus ipsam implere poterat. vt
Exo. xxi. de lege talionis et per totū leviticuz
q̄ fecent hoc vel istud morte moriat. Si talis
ministratio līs deformata. i. in honeste forma
ta ppter multa ad līam in honestatē sonan-
tia q̄ ibi formabāt. vt. Deute. xxij. ubi p̄ci-
pebat paxillū portare ad fodiēdū et stercora
ad cōdēdū. deformata dico in lapidib⁹ vili. s.
materia. Si ḡ talis ministratio fuit i glā i splē-
doce. s. gloriolō i facie moysi reliquētē ac si esset
qdā cornua. Exo. xxiiij. Videlētes aut garon
et filij isrl̄ q̄ cornuta esset moysi facies timue-
rūt. p̄pē accedē. sic et nūc fit nūris ep̄is. postq̄
faciūt cornuti q̄bō q̄ familiarissimi erāt vix
audēt accedere. Ita vt nō possent filij isrl̄ in-
tendere. i. intente respicere in facie moysi. p̄pē
gloriā vultus ei⁹ s. moysi q̄ enauat. In ipso
enī inchoauit et in ipso cessauit. Non enī fuit
in iōsue nec in alijs successorib⁹ eius. nec cō-
tinue fuit in moyse. sed cito transit. quia non
erat veritas glorie sed figura. s. Corin. x. Om-
nia in fi. contin. illis. Argumentum est q̄ om-
nis gloria mundana que est gloria mosaica ci-
to transit. Si ergo sic fuit in gloria ministratio
ista. quomodo non magis ministratio spi-
ritus et legis noue que spiritualis est. q̄ sp̄i-
ritualia docet. erit in gloria. i. in maiori gloria. q̄
d. sic. Sed hanc gloriā non videm⁹. In qua
ḡ gloria erit. Certe in futura et eterna. De q̄
Psal. Exultabūt san. in glo. Et sic patet pri-
mārō que est sumpta penes hoc. q̄ lex noua
docet līam spiritualiter intelligi. lex aut̄ vetus
non. ¶ Secunda ratio sumitur penes hoc q̄
in legē noua datur etiāz gratia spūsancti
p̄ ministros ecclesie. que iustificat hominem.
Dicit ḡ Nam si ministratio damnationis. i.
lex mosayca. que damnabat ad mortem tem-
poralē. Et ideo quod sup̄a dixit ministratio
nē mortis. hic dicit ministratōem dānationis
In glā est. s. tpali. multomagis ministerium

in iusticie. i. nouū testamentū abūdat in gloria
Nota ḡ istud quod dixit ante ministratōem
spiritus. dicit hic ministerium iusticie. q̄ nō no
uo testamento datur spūsanctus per quem
iusticia est in homine. Et q̄ nouū testamētū
abundat in iusticia. abūdare debet in gloria.
Prover. xv. In abundanti iusticia virt⁹ ma
xima est. Et sic p̄ q̄ ministri noui testamenti
sunt magne dignitatis tam ex eo q̄ docēt lite
ram intelligi spiritualiter. quā ex eo q̄ sunt mi
nistri xp̄i. et eius instrumētū dant spirituāl
et p̄ quē peccata dimittuntur. et virtutes in
fundunt. quod ministri veteris testamēti nō
faciebant. Et sic patet q̄ ministri noui testa
menti magna reverētia sunt habendi et ipsi
debent se in magna sanctitate seruare ut tā
to ministerio digni sint q̄; ve illi qui salutem
alios docet et spirituāl alii cōfert et ipse
salutes perdit et spirituāl p̄tuiat. et p̄ tale
ministerio fit dignus morte eterna. i. Corin.
iij. Sic nos existi. homo vt mini. xp̄i et dispē
sa. ministerio p̄tui. Et sic patet totum.

Dominica tredecima de euangelio.

Sermo. xc.

BEATI OCULI QUI
vident que vos videtis. Luce.
x. Euāgelīū p̄ns est valde pul
crum et magnū et multa in se cōtinēs nec pau
cis verbis expediri p̄t. In quo quidē enan
gelio q̄stio apud antiquos philosophos mnl
tum ventilata determinat in quo. s. eset bea
titudo. Quidā enī posuerūt beatitudinēz in
bonis corporis vt epicuri. Quidaz in bonis
mūdi. s. diuitijs. honore. potētia. et sic de alijs.
Quidā in virtutib⁹ moralib⁹. vt stoici. Qui
dam in virtutib⁹ naturalib⁹ et cognitiōe crea
turarū et maxime sbarū separarūt vt paripo
tetici. i. aristotelici. Xp̄s autē veniens in mun
dū q̄ ad hoc nat⁹ est. vt testimoniuī phiberet
ventati. ostendit q̄ in oīb⁹ supradictis vera
beatitudo nō consitit. sed in visione et cogni
tiōe dei di. Beati oculi qui vi. zc. In q̄ quidē
euāgelio principaliter tria cōtentur. Pri
mo enī beatitudo ab aplis et eoz sequacib⁹s
in nouo testamento haberi perhibet. In p̄i.
enan. Secundo cuiusdā legisperiti alta interro
gatio. et xp̄i sapiens responsio subinfertur ibi.
Et ecce qdā le. sur. tem. eū. Tercio eiusdē le
gisperiti alia interrogatio et ei⁹ a xp̄o p̄ exem
plum explanatio subiungit ibi. Ille autē volēs

ius scipsum dixit ad hiesum. Et q̄s es me⁹ p
ximus. Suspicens autē hiesus dixit. Homo
quidā descēdebat ab iherusalem in biericho.
Drimo ḡ xp̄s p̄nūciat beatitudinē aplo
rū et eoz sequacib⁹. que ab adiētu christi i no
uo testamēto haberet. Que beatitudo sine be
neficū antiquis patrib⁹ quātūcūq̄ magnis n̄
est cōcessum. Dicit ergo beati oculi iteriores
et extētiores q̄ vidēt q̄ vos videris. et nō solū
vestri sed omnium qui vident per fidem que
vos videtis per spem. i. recte cognoscunt ista.
sacramēta in me cōpleta que vobis reuelata
sunt. Eandem enim beatitudinem christi p̄ re
promittit credentibus et thome videri. Joh.
xx. Beati qui nō viderunt et crediderūt. Un
de Linillus hic di. q̄ videre hic nō sumitur p
actu oculorū. alias herodes et pilatus fuisse
beati qui christū viderunt sed sumitur hic p
visu et recreatōe mentis. s. m̄ quod dicim⁹ iste
vidit bona tempora. i. gauisus est bonis tem
poribus. Et sic patet q̄ hāc beatitudinē nos
habem⁹ q̄ christi beneficij gaudem⁹ et ipsi⁹
per fidē videnmus. Patres autem ve. te. vſq̄
ad illud tempus christi beneficij nō sunt ga
vissi. Et ideo nos sumus magis beati q̄ ipsi.
Et hoc est quod sequitur. Multi p̄phete p
dicentes futura esse que vos videtis p̄sentia.
et similiter multi reges voluerūt videre oculo
carnali que vos videtis. s. me et que per me si
unt et nō viderunt. et audire que vos auditis.
s. doctrinā et p̄dicationem meā et nō audie
runt. Sed cōtra Joh. viii. abrahā pater ve
ster exultauit vt videret diē meū vidi et gau
sus ē. Respōsio illud in telligitur de visu spi
rituali. sed istud de corporali et spirituali sī.
Hec ergo gratia antiquis patrib⁹ non est cō
cessa. licet multū eaz desiderauerūt. Imai. lxiij.
Utinā disrūperes celos et descēderes. Hoc
enī ecclesie noui testamenti apostolis est
concessum. Antiquis autem patrib⁹ in figu
ris et enigmatibus. Nam aliis vidi tres et
vnū adorauit. vt abraham. Alius vidi m
bius ardenter non cōburi et posterioria domi
ni vt moyses. et sic de singulis. Nos autem re
uelata facie gloriam domini speculamur et a
postolus dicit. Abi nota q̄ hec beatitudo
apparet esse in nobis plusq̄ in patrib⁹ et ho
minibus veteris testamenti quantū ad octo.

R **D**rimo q̄stum ad veri cognitionēz
quia aperte et non per figurās cognoscimus
mīstēnum trinitatis et incarnationis filij dei.

Berimo

Job.xvij. Venit hora cum iam nō in pueris loquar vobis.sed palaz de patre meo an nunciabo vobis. Ephe.iiiij. Quod alijs generatibz nō est agniti filii hominū sicut nunc reuelatiū ē sanctis aplis ei? ¶ Secundo q̄stū ad dei placationē quia īmolata est hostia per quā placati z recōciliati sumus deo. Roma. v. Cum inimici essemus recōciliati sumus per mortē filij eius. ¶ Tertio q̄stū ad debiti solutionē p̄ quo omnes in carcere detinebātur. I. Pet. i. Non auro vel ar.re.e. sed p̄cio. san. ag. incō. ¶ Quarto q̄stū ad sp̄issanci do naīdem. q̄; per sacramenta z munistros ecclie datur sp̄issancis ad robur. z ad vincēdū ex omni parte peccatuꝝ. quod in veteri testamento non siebat. Job.xx. Accipite spiritum sanctū. ¶ Quinto q̄stū ad virtutis emanationē nam ex passione xp̄i magna regula ad bene agendū emanavit. Job.xij. Ego si exaltatus fuero a terra oīa traham ad me. i. p̄ vir tutem passionis mee traham ad me hominē qui ē quodāmodo oīa. ¶ Sexto q̄stū ad me dicinārū preparationem. Nam ex latere xp̄i pendētis in cruce fluxerunt sacramenta ecclie efficaces medicine cōtra omnem morbum aīe. vt per hoc euangelium omnino datur intelligi in homine sauciato. Fluxerūt etiam inde indulgentie ad peccatorū remissionem. ¶ Septimo q̄stū ad nobilissimi et virtuosissimi cibi institutionēz Job. vij. Panis quē ego da. yo.ca.m.est. ¶ Octavo q̄stū ad regni celestis possessiōēz Luc. xxij. Hodie me cum eris in paradiſo. Hanc vocē oēs patres ve. testa. non audierunt. Vere ergo beatissūt oculi nostri. q̄; talia vident z audiūt. ¶ Moraliter autē ad edificationē nostrā nota q̄ ad bene vidēndū tria sunt necessaria. s. instrumentū sanum. mediū aptuꝝ. z obiectuꝝ solidū. Similiter in visiōe spirituali hec tria necessaria sunt in qua instrumentū sanū ē cor mundū. Math. v. Beati mūdo corde quoniām ipsi deū videbūt. Et tribi autē mundatur cor. Primo quando vis rationalis purgata est ab errore dyaboli quod facit fides. Actu. xv. Fide purificans corda eoz. Secundo quādo vis concupisibilis purgata est ab amore carnis. quod facit caritas sp̄issanci. Augl. Bustato spiritu tesi. om. ca. Tercio quando vis irascibilis purgata est ab amore mūdi. qđ facit spes. qm̄ qui sperat meliora bona relinquit illa. Math. xix. Ecce nos relinquim⁹ oīa

.XC.

Qui ergo habēt fidem rectam z carnalia de sideria nō sequuntur. sed abnegant se z mun danis vanitatibus abrenūciant habēt sanuꝝ oculū mentis ad vidēndū xp̄m z eius beneficia. ¶ Mediū autē aptū in visione spirituali est triplex. s. speculum fidei. j. Corin. xij. Vademus nunc p̄ speculum. s. fidei. Speculum creature. Roma. j. Invisibilia dei p̄ ea que sa cta sunt. intellecta conspicuntur. Et speculū scriptū. Job. v. Scrutamini scripturas iste sunt que testimonii perhibent de me. Et sic patet q̄ i vita ista per tria possimus christū cognoscere verum deūm z verum hominem scilicet per fidem z creature. id est per ope ra que xp̄s exercuit i creaturis. Job. v. Ope ra que ego facio testimonii perhibent de me. Et p̄ scripturas. Luce. xxij. Nōne sic oportuit christū pati. ¶ Obiectum autem solidū est christus in quo habitat oīs plenitudo diuinitatis corporaliter. Hebre. xij. Aspi cientes in autorem fidei z consummatorē hie sum. In hoc obiecto tria principaliter vide runt z considerauerunt apostoli que nos eti am considerare debem⁹. scilicet exempla ope rum adimitandum. Job. xij. Exemplū enim dedi vobis z. Mirabilia virtutum ad regula tiandum. j. De. In omnibus gratias agen deo. Et documenta verborum ad instruēdū Luce. xxij. Lūc apparuit illis sen. vt intel script. Johan. vij. Verba que ego lo. yo. spiri tus z vi. sunt. Et sic patet primum. ¶ Secūdo ponitur cuiusdam legisperiti alta interro gatio z christi responsio. Dicit ergo. Et ecce quidam legisperitus sur. vt ab om. vi. z sic sa repu. tem. eum. Non ergo causa discēdi sed se ostendandi proponit questionē dices. Ma gister. Dolosa lingua magistrum vocat cu ius non vult esse discipulus sed temptator. Quid faciendo vitam eternam possi. At ille dixit ad eum. In lege quid scriptum est. quo modo legis scilicet in ipsa lege. At illi respon dens ait. Diliges dominum deūm tuum z. Et attende q̄ in Deūntro. z in math. non po nuntur nisi tria. Lucas autem addit quartuꝝ scilicet ex omnibus viribus tuis. Et hoc facit propter quatuor rationes propter quas dili gendus est deūs. Prima quia creator dans esse. Secunda quia conservator in esse. Tercia q̄ redēptor z creator in bene esse. Quar ta quia glorificator in optimā esse. Ergo diliges dominum deūm tuū ex toto corde tuo.

ad bene andis traſ nū

deg. diligēdg. z. cap. 2. et

quia te ad imaginem suam creavit excellentem
creaturam. ex tota anima tua. quia te conservat et
tibi praeuidet per angelicam naturam. **H**ebrie.
iij. Omnes sunt administratori spiritus in mi-
nis. missi. **E**t omnibus viribus tuis. i.e. omni-
bus tuis potentissimis interioribus quam exteris
quis te redemit et exaltavit factus homo
in natura humana. **A**poc. v. Redemisti nos
domine in sanguine tuo et fecisti. no. deo. regnum
i. reges. **E**t ex omni mente tua. quia te refuer-
tabis in anima et corpore gloriose ad divinam glo-
riam. **M**ath. xxv. Venite benedicti patris mei
percipite regnum. **A**ugl. aut sic exponit. Dilig-
domini de tu. ex to. co. tuo. i. intellectu sine er-
rone. ex tota anima. i. voluntate sine contradictione
ex tota mente. i. memoria sine obliuione. **E**t di-
cit hoc non posse impleri in via sed ostenditur
per hoc ubi implebitur. s. in patria. **G**reg. aut
di. ex toto corde. i. super omnia. et dicit quod est in-
culcatio verborum. Addit autem et primus sicut te
ipsius. quod exponit sex moysi. **T** **P**rimo sic
te ipsum. i. diligas in proximo quod debes di-
ligere in te. s. naturam et imaginem dei et virtu-
tem non vicium. **S**ecundo sic. sicut te ipsum
s. et caritatis affectu et effectu non ex appetitio
carnis. **T**ercio sic. sicut te ipsum. i. i. quo
te ipsum. s. in deo et non in mundo. **Q**uarto sic.
sicut te ipsum. i. propter quod te ipsum
s. propter deum et non propter commodum tempo-
rale. **Q**uinto sic. sicut te ipsum. i. ad quod te
ipsum. s. ad gloriam in presenti et gloriam in futuro. **S**e-
xto sic. sicut te ipsum. i. quo te ipsum. s. s. res tpales et
corpus proprium et infra deum. Qui sic diligit
proximum legem impletuit. **E**t ideo sequitur. **D**ixit
illi recte respodisti. hoc fac et viues. **E**t non quod
pro nomine proximi intelligitur omnis homo. ut di-
cit Augl. **E**t attende quod dilectio triplex est.
T **P**rima nature et hec proprie fui. **D**yoni.
dicitur amor quo naturaliter omnia corpora
existentia colligantur ad invicem et communica-
nt sibi alterutrum bonum quod habent. **U**nus
de Dyonisius. **E**st autem amor quasi quidam di-
vinus circulus. **S**ecunda est amicitia. **E**t hec vocatur
proprie dilectio que est inter crea-
turas ratione vietas eo quod in dilectione cadat
electio que est voluntum ratione. **T**ertia est
gratia et hec proprie dicitur caritas que inclinat
in hoc mandato specialiter. **A**mor ergo
respicit naturam. dilectio rationem et ca-
ritas gratiam. **P**onitur autem in mandato
unum pro altero. eo quod hec tria sint motiva ad

diligendum deum. s. naturam. ratio et gratia. Na-
tura ergo respicit creatorem. ratio redempto-
rem. rationabile est enim ut qui tanta sustinu-
it. p. nobis diligatur a nobis. **G**ratia iustifica-
torem. gratis enim nos iustificat. Excellentias
et virtutes istius mandati hic videamus. in qua
omnia mandata implentur. et de quo dominus
speciale mandatum dedit. **J**ob. xiiij. **H**oc est
p. m. ut diligat invicem. **H**ec est illa preiosa
margarita pro qua homo omnia debet dare
quibus ergo omnes virtutes sunt preciosae mar-
garite. tam caritas sive dilectio est omnibus
preciosior. **J** Corin. xiiij. **M**aior horum est cari-
tas. Quis excellentia et virtus ex tredecim ap-
paret. **A** **P**rimo ex similitudinis excel-
lentia. nam caritas omnibus optimis in uno
quoque genere similatur. In trinitate namque dei
spiritus sanctus una trinitas personarum verus dens
amorem patris ad filium. unde in divinis amori est
una de tribus personis per quem deus est opera
ratus. Inter angelos vero supremus ordinis.
seraphim ab incendio amoris nominatus eo quod
per ceteris dei amore ferueat. inter luminaria
celorum quod oibus permanet amori copia. **N**on sicut
sol oibus se conicit. ita amor oibus est eis quod ho-
mies in quocumque statu loco et potestate amari possunt.
Dia etiam aialia amant alia suo modo amantur.
Inter elementa ignis qui nobilior est amor
copia. **L**uc. xij. **I**gnatius. amor venientia. i. ter.
Unde spiritus sanctus est verus amor in spe-
cie ignis super apostolos descendit. Inter metal-
la autem quod obtinet primum locum amoris copia
ratur ratione valoris et preciositatis. Inter vir-
tutes vero ipsa caritas obtinet primum locum
ut dictum est. Inter oia fortia mores est fortior
que amoris copia. **C**an. viij. Fortis est ut mores
dilectio. **S**ecunda ex virtutis efficacia. nam
caritas plumbea facit aurea. transitoria per-
petua. mortua vita. Opera enim de genere ho-
norum extra caritatem facta sunt plumborum et mo-
dici valoris. **H**unt etiam transitoria. quod meritus
tpale et finiti habent. **H**unt etiam mortua. quod
vita gratie carent. et ad eternam vitam ducere
non possunt. que oia si fierent in caritate essent
aurea. i. infiniti valoris. Essent perpetua quod per-
petuum et eternum meritum haberent. Essent vi-
ta. quod caritas est vita operum. et ad vitas eter-
nam perducere. Similiter caritas homines
mortuos in peccatis quotidie vivificant. **U**nus
de Augusti. legimus. **V**ulnerauerat caritas
christi cor eius et exempla seruorum dei quos

5. dilectio

de mortuis viros fecerat scilicet caritas.
¶ Tercio ex societatis valentia q; si omnes
 virtutes essent in uno nisi caritas eis sociare-
 tur et cum eis inhereret non facerent eū bonū
 nec deo acceptum. Caritas autem sine alijs si
 possibile esset. faceret hominem bonū et deo
 acceptum. Augl. Quid est quid ē qd
 potest obesse. et ubi caritas nō est quid est qd
 potest prodere. Idez. Caritas est gratia gra-
 tiarum. alie virtutes sine ea gratie nō sunt qz
 gratis non operantur. Et quia non sufficiunt
 reddere deo animā gratam. vel etiam sua ope-
 ra absq; caritate deo grata facēt. Et nota q
 in templo dei omnia fuerunt deaurata ut pa-
 tet.ij. Regū. vi. Item in templo dei quod ē
 anima omnia debent fieri in caritate et ex cari-
 tate. ¶ Quarto ex honorum abundantia.
 Nam qui habet caritatem est diues in omni-
 bus et abundat. et qui non habet est pauper
 penitus nihil habens. Cuius ratio triplex
 potest assignari. ¶ Prima quia caritas the-
 saurus est in agro cordis absconditus. pro q
 habendo omnia debet vedi. Math. xiiij. Si-
 mile est regnum celorum thesauro abscondito
 in agro. ¶ Secunda est quia qui habet cari-
 tatem. habet deum in anima. in quo sunt om-
 nia bona. Augl. Aurum habēs in arca dives
 est. deum habens in conscientia ditor est.
 ¶ Tertia est. quia caritas aliena bona facit
 sua. Augl. Pensent inuidi quātūz bonū ē
 caritas. que sine nostro labore aliena bona fa-
 cit nostra. Cui⁹ ratio ē quia ut dicit Math.
 xiiij. vita iustorum quedāz negotiatio est et so-
 cietss. qui autēz est in societate particeps est
 omnium honorum societatis. per caritatē au-
 tem homo intrat in societatem sanctorum et
 ideo fit particeps omnium bonorū que in ec-
 clesia iustorum fiunt. Psal. Particeps sum
 ego omnium timentium te. ¶ Quinto ex pe-
 narum irrogantia que non habenti caritatem
 infliguntur. quia excommunicatur et ab omni
 bono separatur. Nam primo separat a deo
 j. Corin. xvij. Si quis nō amat dominū hies-
 sit anathema glosa. i. separatus. Secundo se-
 parat ab angelis et a sanctis. Tercio sepa-
 tur a merito passionis xp̄i et omnī sanctorū.
 Quarto separatur a participatione sacra-
 mentorū ecclesie. Quinto separatur ab om-
 nibus virtutibus et donis et gratia dei. Se-
 xto separat ab indulgentijs et missis. et ab om-
 ni bono quod fit in ecclesia. cuius per carita-

tem particeps erat. Septimo separatur a bo-
 nis ppijs que vñq; fecit et remanet nud⁹ si-
 cut ribaldus qui omnia perlusit. ¶ Sexto ex
 personarum inherentia. nam cetere virtutes
 bonis et malis inesse possunt. caritas autēz so-
 lum sanctis et filijs dei inest. Augustinus. Ca-
 ritas dei et proximi propria et specialis vñq;
 sanctorum est atq; piorum. cu cetera virtu-
 tes bonis ac malis possint esse cōmunes hec
 enim sola diuidit et discernit inter filios regni
 et seculi. ¶ Septimo ex perpetuitatis perma-
 nentia. quia cum cetere virtutes excidant. ca-
 ritas nūq; excidit. j. Corin. xij. Qā post mor-
 tem anima maxime diligit deum et seipsum et
 proximum. Poeta. Omnia pretereunt pre-
 ter amare deum. Homo etiam habens cari-
 tam nunq; potest excidere nisi prius carita-
 tem amittat. Unde sicut anchora tenet fir-
 man nauem. ita caritas animam. ¶ Octavo
 ex remuneratione premij. Nam sūm carita-
 tem premium glorie mensuratur. et non sūm a-
 liam virtutem. neq; sūm operum multitudi-
 nem. quod dominus ostendit cuz dixit q illa
 vidua que duo era minuta misit in gazophili-
 latum plus omnibus misit Luce vigesimo-
 primo. et hoc ideo quia cum maiori amore et
 devotione misit. et ideo plus meruit. Nec mi-
 rum quia deus solam caritatem habet caram
 et sola caritas habet deum carum. Cuius si-
 gnū est quia qui caritatem non habet pio-
 nibilo dat deum. Aliquando pro uno dena-
 rio aliquando pro uno obulo. Sed qui est p-
 sectus in caritate potius vult mori. et omnia
 pdere q; a deo caritate separari. Roma. viij.
 ¶ Quis nos separabit a caritate christi. quasi
 di. nihil. ¶ Non ex virtutum informatione
 nam caritas omnes virtutes informat. et quia
 omnis actus seu operatio ē a forma. inde est
 q caritas omnes virtutes reducit in actum et
 facit operari. et actus omnium virtutum attri-
 buuntur caritati. prima. Corin. xij. Caritas
 p; est he. ē om. cre. omni. spe. zc. Unde est eti-
 am q nullum opus alicuius virtutis sine ca-
 ritate valet ad vitam vel potest vitam conser-
 re. prima Corin. xij. Silin. ho. lo. et an. ca-
 an. non ha. fa. sum velut es so. zc.

terel. cha e. J. ap.

¶ Decimo et fortis vinculi colligatione. nā
 caritas est vinculum fortissimum quo sol⁹ de-
 us ligari potuit. Hugo de sancto victore. P
 caritas q; magnum est vinculum tuum quo
 etiam deus ligari potuit. et si contra deum

fortis fuisti. multo magis contra homines preualebis. **H**oc vinculum trahit deum ad terras et reclusit eum in utero virginali nullum vinculum potuisse et eum ad columnas ligare. nisi hoc nullus ferrum in cruce eius tenuisse nisi caritas affuisse. **C**antas etiam hominis tenet deum. **V**nde angelus ex parte dei dicit loth caritatem habeti. **F**estina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediari illuc. **B**eneb. xix. **E**t moysi dixit deus. **D**imitte me ut irascatur furor meus contra eos. **E**xo. xxxi.

Indecio ex hominis transformatio. **N**a caritas transformat hominem in deum. **O**sal. **E**go dixi tu es et filii excelsi oes. s. p caritatem. **S**ubleuat etiam homines a terrenis et ad celum transfert. **E**s eni ignis subtilians crassa et omnem terrestreitatem consumens. **E**zech. viij. **C**leuauit me spus inter celum et terram. **S**pitus amor dei est. **Q**uod figuratum est in helya quem currus igneus subleuauit et in paradisu transiuit. **iij.** **R**egu. ij. **C**urrus igneus huius duas rotas est amor dei et proximi. **D**uodecimo ex nobili aie vestitione. **E**s enim caritas vestis nuptialis et regalis que facit hominem dignum nuptiis regis eterni. et quicunque ea caret repellit eam indignus. **M**ath. xxij. **A**mice quo. **b**uc in non habet. **v**e. **nup**. **H**ec vestis est nobilissima. quia non de pilis animalium est facta nec de visceribus verminis. sed de visceribus hiesu Christi. **H**ec est tunica inconsutile propter quam Christus potius voluit scandi et profani quam ipsa scinderetur. **H**ec est tunica polimita quam iacob fecit ioseph filio suo. **i**. deus pater filio suo. quam fratres sui tinterunt in sanguine. quia proprie corporis Christi sanguine aspersus fuit. **I**sa. lxij. **Q**uare rubrum est vestimentum tuum. **H**ec est vestis regalis quam Christus omni christiano donat in baptismate corpus Christi sanguine aspersum fuit. **I**sol. xviij. **T**redeccimo ex suam eius delimitatio. **N**am caritas grania facit levia et aspera suavia. **A**ng. **O**mnia seu et immateria prius suavia et prope nulla facit amor. **M**ath. xij. **I**ungu enim meu suave est et onus meus leue. **S**amanti alijs autem est ita graue quia ipsum nesciunt habulare. quod bene norunt qui caritate non habent. **E**xemplum huius patet in iacob qui seruinit pro rachel. xij. annis. et videbantur ei pauci dies pre amoris magnitudine. **B**eneb. xxix. **H**oc etiam in amatoribus mundi apparet. qui pro amore carnali mirabilia sustinent. et omnia eis levia videntur.

Vtere ergo possumus dicere illud. **G**ap. viij. **V**enerunt mihi omnia bona pariter cujus illo Et sic patet secundum. **T**ercio ponit enim dem legisperiti quedam alia questio ex priori bus extorta et eiusdem explanatio. **E**t hoc est. **U**lle autem volens iustificare seipsum. i. iustum ostendere putans se ante hominem et non ante deum stare dixit ad hiesum. **E**t quis est me proximus. **S**uspiciens autem hiesus. **H**ic ponitur christi responsio et per exemplum ex planatio. **A**bi per quandam similitudinem ostendit omnem hominem esse proximum ac etiam inimicum. presumi enim potest quod ille qui descendebat ab hierusalem in hiericho fuerit hierosolomita. et per consequens indeus cuius ille samaritanus qui erat inimicus genitorum cura egit. per transiuntib[us] levita et sacerdote gestis sue quod dictus est fuisse proximus illi qui icidit in latrones. **S**uspiciens ergo hiesus in celum ut alios attentos ad audiendum redderet. et ut ostenderet quod omnis sapientia et doctrina defuerat a deo est ait. **H**omo quidam de ab. hic. in hie. **Z**ec. **L**ra plana est et historia. **N**az iter hierusalem et hiericho est quoddam desertum olim a latronibus frequenter. **H**ierusalem autem in monte sita est et hiericho in campis tribus ita quod vadens de hierusalem in hiericho descendat. **I**n hoc desertum ductus est hiesus ut teptaretur a dyabolo. **W**istice autem in ista similitudine tria describuntur. **P**rimo describitur lapsus primi parentis et totius generis humani in illo. **E**t hoc est. **H**omo quidam. **S**econdo ostenditur defectus legis et sacrificiorum **v**e. **t**e. ad liberationem ipsius ibi. Accedit autem ut quidam sacerdos. **T**ercio reparatio ipsius per filium dei facta insinuatibi. **S**amaritanus autem est **Z**ec. **H**omo iste adam est et totum genus humani in eo. qui peccando descendit ab hierusalem. **i**. a paradiso terrestri et statu pacis et visionis dei. quia ante quod peccatum factum omnia aderant ei in pace. et pace pectoris et temporis et omnium creaturarum potiebatur. **H**ierusalem enim visio pacis interpretatur. **R**ecedendo ergo ab hierusalem descendit in hiericho. **i**. in defectus multiplices et miseriae humanae nature et mundi quos quotidie experimur. **E**t ideo dicit descendebat quod est verbum preteriti imperfecti temporis et signat continuationem preteriti ad presens. **H**iericho autem luna interpretatur. et significat mutabilitatem humanae nature et mundi. **Q**ui incidit

in latrones. i. in demoniz potestates quia ab eis deuictus est. **q.** **D**e. **i.** A quo enim quis superatus est huius et seruus est. Qui etiam despoliaverunt eum. s. gratuitis donis nam hominem peccando perdidit gratiam dei. **U**n nota prium hominem et nos in illo tripliciter spoliatum sum triplex vestimentum quod per peccatum amisit. s. innocentie immortalitatis et gratie vel virtutis. **J**ob. **xix.** Spoliavit me gloria mea. quo ad primus. **A**bstulit coronam de capite meo. quo ad secundum. **D**estruxit me vindicta et peccato. quo ad tertium. **E**t plagi impositi. quia vulnerauerunt eum in naturalibus. **O**mnia enim naturalia et potentias anime et membra corporis vulnerata habemus et ad malum naturaliter inclinamus. **G**ene. **viiij.** **S**ensus enim et cogitatio humani cordis persona sunt in malum ab adolescetia sua. **Q**uod ante peccatum non erat. immo naturaliter inclinabatur ad bonum sicut modo ad malum et plus. **U**n nota qd homo in naturalibus est tripliciter vulneratus sum tres vires anime naturales. **V**is enim rationalis est per veri ignorantiam vulnerata. concupisibilis per malitiam sine concupiscentiam mali. irascibilis per impotentiam boni. et sic remansit ei nosse obtenebratum. velle maculatum. posse debilitatem. **H**e sunt ille tres lancee quas in corde absolon ioab. i. dyabolus infixit. **E**t sic abierunt seminario relicto. i. vita nature tamen relictam et illa diminuta et penosa. **E**t ideo talis vita est quasi mors et taliter vivere est quasi mori. **U**nde cantamus. **M**edia vita in morte sumus. **V**itam autem gratiae que est vera vita abstulerunt. **E**t attende qd abire dicunt non cessando a temptationibus sed insidias occultando. **N**az pmi hominem in forma assumpta. s. serpentis visibliter temptauerunt. nos autem inuisibiliter temptati. et insidias inuisibilis parant. **A**ccidit autem ut sacerdos z. **H**ic nota defectus sacerdotiorum in sacerdote. et legis in leuita ad curationem casus humani quia neque aaron sacerdos cum omnibus sacrificijs. neque moyses leuita frater eius cum lege potuerunt hominem curare. sed solum ostenderat vulnerum. **E**thoc est quod dicitur qd viso illo preteriit. immo magis per transgressiones eruperauerunt. **R**oma. **v.** Lex subintravit ut abundaret delictum. **D**icit autem ppterij qd lex venit et stetit usque ad tempus proximum. deinde non valens curare abiit. s. in aduentu filii dei. **R**o. **vij.** **N**am qd impossibili

le erat legi in qd infirmabatur in carne. de filium suum mittes in similitudinem carnis peccati. et de peccato damnavit peccatum in carne. **V**ide etiam qd lex non ad hoc data est p cogitatue ut hominem curaret. **E**t id dicit accidit. qd pluviam dicere in his quae non premeditatae sunt. ut dicit Theophili. **N**ec imerito sacerdos et leuita non potuerunt sauciatum sanare cum ipsi essent eodem modo. et eodem vulnera vulnerati. **E**t id necesse habebant sicut p populo ita et p se hostias offerre. **H**ebrie. **ix.** **E**t hoc est quod hic dicit. descendit eadem via. oportebat enim carere vulnera qui possit humanum genus sauciatum curare. et ideo sequitur. **S**amaritanus autem quidam z. **H**ic ostendit repartio humana facta p filium dei. qd samaritanus quidam. i. xps qui singularis et solus inventus est ad genus humannum liberandum. **A**poca. **v.** **E**t ego flebam multum. quia non est inuentus. neque in celo neque in terra. neque spiritus terram. qui aperiret librum et solueret signacula eius. **E**t ideo dicit quidam samaritanus. **S**amaritanus autem custos interpretatur qui christus est. de quo prophetat. **R**isi dominus custos. civitatem z. **H**ic autem iter faciens quasi ex pposito venies ut nos curaret. **V**enit autem in similitudine carnis peccati. et ideo fecus enim venit. quia in similitudine. **V**eniens autem factus est compassionis nostre suscepione finitus et misericordie collatione vicinus. **U**nde sequitur. **E**t videns eum misericordia motus est. **A**ugl. **V**idens quidem ei iacentem non volente. non currente. et ideo misericordia motus est. qd in eo nullum meritum inuenit quo curari dignus esset. sed ipse de peccato damnavit peccatum in carne. **U**nde sequitur approprias allegavit vulnera ei infundens oleum et vinum. **A**ugl. **E**t quid est tam longinquum. quid est tam remotum. qd de ab hominibus. mortalibus a mortalibus. iustus a peccatoribus. non loco est longe sed dissimilitudine. et ideo appropriavit. **C**um enim haberet in se duo bona scilicet iusticiam et immortalitatem. et nos duo mala scilicet iniquitatem et mortalitatem si utrumque malum nostrum suscepisset parvus nobis profuisset et liberatore nobiscum opus haberet ut ergo hoc non esset quod nos sed prope nos. non est factus ille peccator sicut nos sed factus est ille mortalis sicut nos suscipiendo penam et non culpam. ut et culpam toleret et penam. **A**lligatio autem vulnerum

est cohibitio peccatorum que per vinum et oleum
coepescit. nam in vino mordente vulnus austere
ritas preceptorum significat. sicut in oleo misericordia
et remissio peccatorum. **G**reg. In vino mor-
sum discretionis adhibet. in oleo mollicie pie-
tatis. Per vinum mundent puritia. per oleum
sananda foneantur. **D**iscenda est ergo lenitas
in severitate et facie domini est quoddam ex utroque
tempore. ut neque multa austernitate exul-
cerentur subditum neque numia benignitate solvatur.
Hoc figuratum est in eo quod dominus mandauit simul
reponi in arca manu et virga. In manna dul-
cedo. in virga austernitas designata. **C**rib. **V**er
vinum infundit. id sanguinem passionis et oleum christi
matis. ut indulgentia dare per sanguinem et scien-
tia confiteretur per christum matusunctionem. **I**n fu-
so itaque vino et oleo imposuit eum super iumentum.
Aug. **I**umentum eius est caro. in quod
nos venire dignatus est. **I**mponiumentum est
in ipsam incarnationem christi credere per cuius si-
dem sanamur. **A**mbro. **V**el iumentum iponit
dum peccata nostra portat et per nos dolet.
id. **P**e. ij. **Q**ui peccata nostra pertulit in cor.
sunt super lignum. **T**heophilus. **V**el imponit in
iumentum suum. id in corpus suum. in membra sua namque
nos fecerunt et participes corporis ei sunt. **S**equitur
Et duxit eum in stabulum. id in ecclesiastica. **C**riso.
Et eni stabulum ecclesia que in itinere huins
mundi lassatos et sarcinis delictorum depresso-
suscepit venientes. ubi deposito onere pecca-
torum viator lassus reficitur et refectus salubri pas-
cuer regatur. **E**t hoc est quod dicitur. Et cura
illius egit. **T**otum enim quidquid contumeliam et no-
cens et malum est foris est. quod intra stabulum requi-
es ois et salubritas inclusa est. **A**mb. **S**ed non va-
tabat huic samaritano domini in terris tegere. re-
deundum enim erat unde descendere. **A**nde se
quis. **E**t altera die profulit duos denarios et
redit stabulario et ait. **L**uram illius habe. **Q**uis
est iste alter dies nisi iste dominice resurrectio-
nis de quo dictum est. **H**ec est dies quam fecerunt.
Duo autem denarii sunt duo testamenta. quia
genit in se habent regis eterni expressam. quoniam
precio vulnera nostra curantur que data sunt
stabulario. id ecclesie platis et doctoribus ut ipsis
populuum pascant. **A**ug. **V**el duo denarii sunt
duo precepta caritatis. que per spiritum sanctum
accepterunt apostoli ad euangelizandum ceterum.
vel promissio vite presentis et future. **S**ed quia
multi plati obseruantur non solum precepta sed etiam
consilia ad quae non tenentur. id subdit. **E**t quod.

cumque superrogationis ego cum rediero reddam ti-
bi. id est retribuam singulorum mercedes. **H**is
ergo premissis dominus legisperitum inter-
rogat subdens. **Q**uis horum videtur tibi pri-
mus esse illi qui incidit latrones. **A**ille dixit
Qui fecit misericordiam in illum. **N**eque enim
sacerdos neque leuita factus fuit proximus pa-
tientis. sed ille qui eius misertus est. **I**nutilis
enim est sacerdotij dignitas et legis scientia ni-
si per bona opera confirmetur. **E**t ideo sequitur
Eta ita hieesus. **V**ade et tu fac similiter. **C**rib.
Q. **d**. **S**i quem vides oppresum non dicas ut quis
neque est. sed siue sit genitilis. siue sit iudeus. et
ope indigent non cavilleris. ius habet auxiliij
quoniam mala fuerit passus. **A**ug. **E**t huius intelligimus illum esse proximum cui vel exhiben-
dum est officium misericordie vel exhibendum
esset si indigeret. **E**x quo iam consequens est
ut etiam ille a quo nobis vicissimum hoc exhibe-
dum est. proximus noster est. proximus enim non
men ad aliquid aliud est. nec quisque dicit esse
proximus nisi proximo. patet nullus exceptus
esse cui misericordie denegetur officium. **Q**uis
non videat dicente domino. **B**enefacite his
qui oderunt vos. **A**mbro. **N**on cognatio fa-
cit proximum sed misericordia. **E**t sic patet
mystica expositio. **X** **M**oriliter autem
ad edificationem nostram exponitur de pec-
catore. **N**am iste sauciatus figuram peccato-
ris tenet propter septem mala que ei per pec-
catum mortale enierunt que in hoc sauciato
designantur. **A** **P**rimum est descendens vel
potius deiectione scilicet nature conditionis et
loci. **H**anc triplicem deiectionem peccator pa-
titur et propter peccatum. **N**am transfigura-
tur in bestiam. ut dicitur. **B**oe. ij. de con. psa. v. sic
inquietus. **H**umane quippe nature ista condi-
tio est ut tunc tamen ceteris rebus cum se cognoscit
excellat. eadem tamen infra bestias redigatur
si se nosse desierit. nam ceteris animalibus se
seignorare natura est. hominibus vicio venit
Conditio eius pessima est et regione umbram mor-
tis reputatur. **H**ec omnia patent in primis
parentibus quibus peccantibus natura eorum
bona facta est mala. et senserunt se nudos
id est redollionem in carne. **E**t conditio eorum
optima facta est mala. ut qui a nullo poterant
pati ab omnibus patarentur. et projectis sunt
de paradiiso in hanc vallem miserie. **P**iere.
secundo. **V**ide quoniam malum et amarum est de-
reliquisse te dominum deum tuum. **H**oc deno-

Sermo

ta ibi. Descēdebat. ¶ Hoc dū ē amissio pā-
cis pectorū tēporis et eternitatis. Deccator cū
in sciplo h̄z bellū q̄ p̄scia remordet. Job. ix.
Quis resistit ei et pacē habuit. Cū p̄xio quē
nō diligit pacē h̄re nō p̄t. Proverbio. xiiij.

Inter s̄p̄bos semp̄ iurgia sunt. Pace eter-
nitatis similiter priuatus est. Isai. lvij. Nō ē
par impij dicit dominus. Hoc notat ibi ab
iherusalem que interpretatur visio pacis.

Tercium est mutatio sc̄i libertatis. digni-
tatis et pinguitatis. Nam qui erat liber fit ser-
vus peccati. Job. viij. Qui facit peccatum ser-
vus est peccati. Qui erat fili⁹ regis eterni. fit
filius dyaboli. Job. viij. Clos ex patre dy-
abolo elis. Qui erat d̄ues. i. pinguis vtpote
particeps meritixp̄i. et omnī bonoꝝ que fūit
in ecclēsia. fit omnīo paup̄ penitus nihil ha-
bēs. Prover. xiiij. Est quasi d̄ues cum nihil
habeat. et est quasi pauper cū in multis dīvi-
tis sit. Hoc notatur ibi. in hiericho. quod in
terpretatur luna que semp̄ mutat. ¶ Quar-

tū est incurſio maloꝝ. s. culpe. pene et nequicie

demonū. Nā malū culpe incurrit p̄temnēdo
divinā maiestatē malū pene icurrit cū morte
aie et corporis q̄ est finis omnīo maloꝝ sube-
at cōdemnatus. Sap. ij. Morte turpissima
cōdemnemus enī. Malum nequicie demonū
incurrit cū ab eis nequiter tractatur. et eorum
potestatis subdit. Hoc notat ibi. Incidit la.

¶ Quintū est expoliatio innocētie gratie et

virtutū et oīum bonoꝝ suoꝝ. Nā hō p̄ pecca-

ti vestē innocētie exiuitur quā in baptismo i-

duit. grā dei et oīo virtutib⁹ priuat. et oīa bo-

na sua auferunt ab eo. Math. xxv. Si aut̄ q̄

nō habet et qd̄ ba. auſe. ab eo. Hoc notat ibi.

Despoliauerūt enī. ¶ Sextū ē vulneratio. s.

intellectus voluntatis et memorie ac omnīum
potentiar̄ aie. nā i fallacijs occupat trāſito-

ria bona diliget. et maloꝝ recordat hoc notat

ibi plagis im. ¶ Septimū est p̄stratio. q̄ se-

mīui⁹ iacebat in terra. Jacet peccator quasi

mōtu⁹ i terra. q̄ nō sentit mala q̄ incurrit et

bona q̄ perdidit. nō sumit alimētu⁹ aie et nō re-

cipit medicinas sacramētoꝝ ecclesie. Hec enī

ta sūt signa hominis quasi mortui. s. nō sen-

tiere. nō p̄fortari cibo. et nō recipere medicinas.

Et sic patet totum de euangelio.

¶ De epistola. Sermo. xcij.

.XCI.

ij. Super⁹ apostolus pbauit p̄ scripturas
q̄ hereditas eterna n̄ dat ex lege sed ex libera
pmiſſione dei q̄ gratis cā repromisit abrahe
fore dādam. in semine suo. Hoc idē supra in-
mediate pbauit p̄ p̄suētudinē humānā q̄ in
testamētis seruat q̄ est. Post testamētū testi-
bus et instrumēto et morte testatoris firmatū
nemo spernit aut alit ordinat q̄ testator or-
dinavit. sed ordinatio testatoris habet rata
et firma. Hanc ḡ cōsuētudinē in epistola ho-
dierna applicat ad p̄positū et fm̄ eam dispu-
tat. et per eam pbauit q̄ hereditas eterna dat
ex libera pm̄iſſione dei et non ex lege. In qua
epistola quatuor facit. Primo supradictam
p̄suētudinē humānā ad suū p̄positū aptat
s. q̄ ex pm̄iſſione dei quā deus gratis fecit ab-
rahe. et nō ex lege moysi dat eterna heredi-
tas. In principio eple. Secundo ostēdit talem
pm̄iſſionē esse p̄firmatā a deo. et pbauit q̄ lex
nō est aduersus talē pm̄iſſionē. nec eam eu-
acuat ibi. Hoc aut̄ dico testamentū confirma-
tū a deo. Tercio mouet quādā questionē et
soluendo p̄tractat ibi. Quid ergo lex ppter
transgressionem posita est. Quarto mouet
quādā aliam questionē et soluendo errore
inde eliminat ibi. Lex ergo aduersus pm̄issa
dei absit. ¶ Primo ergo adaptat predictaz
consuetudinem humānā ad suū propositū
di. Abrahe dicte sunt pm̄iſſiones quasi di.
Si humānū testamentū per testes roboratū
manet et ē stabile. multomagis pm̄iſſio dei q̄
mentiri non potest. Sed abrahe dicte sūt p̄
m̄iſſiones a deo et semini eius. id est pm̄iſſum
est abrahe q̄ in illo et per illum qui de semine
eius nasciturus erat. omnes gentes debebāt
benedictionē gratie et glorie hereditare. Et
hoc est quod sequitur. Non dicit in semini-
bus quasi in multis ut per multos debeat ēē
tal⁹ benedictio. sed quasi in uno. i. per unū q̄
est xp̄s. talis benedictio debet gentibus pue-
nire. Et sit hec relatio ad rem suū p̄positam in
termino seminis. et nō ad significatum. Et no-
ta q̄ dicit pm̄iſſiones quia hoc plures sibi
deus repromisit. vt 3. Bene. xvij. xvij. et xvij.
Et sic patet pm̄iſſum. ¶ Secundo ostēdit talē p̄
m̄iſſionē esse p̄firmatā a deo. et pbauit q̄ lex po-
stea data moysi non est aduersus talem pro-
missionem nec eaꝝ euacuat. Dicit ergo. Hoc
autem scilicet quod dictum est supra q̄ solū
in uno semine abrahe. i. christo benedictio ē-
rat futura. dico. i. veraciter affirmo testamen-

Abrahe d̄cē sūt
pm̄iſſiones et semini eius. Gal.